

Valjakkoviesti

2/2026

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämsä

HAASTATTELUSSA:

BUDDY STREEPER

JÄMIN KEVÄTKISA

VINDELÄLVSDRÅGET

HAASTATTELUSSA:

CUP-VOITTAJAT

PARHAAT CUP-KOIRAT

NORWAY TRAIL

KILPAILUTULOKSIA
MAAILMALTA

HAASTATTELUSSA:
ELIEL IKONEN

JÄSENESTITTELYSSÄ
LAURA SÄKÄJÄRVI

MIRVA MANTEREN SAMOJEDIT

INFO

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat ry JÄMIJÄRVI

Seuran kotisivu: www.l-svu.fi
Sähköposti: hallitus@l-svu.fi

www.facebook.com/lsvu.ry

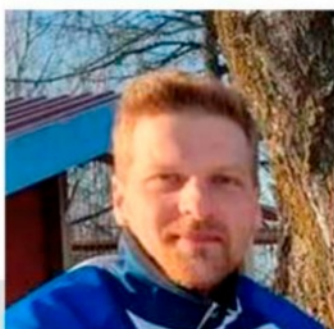

www.instagram.com/lsvu_ry

Valjakkoviesti-lehti: Tiedotustoimikunta

Julkaistaan ladattavana pdf-tiedostona seuran kotisivulla neljä kertaa vuodessa:

3/2026
6/2026
9/2026
12/2026

PJ Palsta

Tätä palstaa kirjoitellessa alkaa kulunut kausi lähestymään päätöstään, seuran vuosikokous ja kesän ensimmäinen leiri lähestyy eli vanha päättyy niin uusi alkaa. Valjakkoharrastus on 24/7/365 toimintaa parhaimmillaan, siitä ei lomaa sanan varsinaisessa merkityksessä oteta. Koirien treenauksen tulisi olla läpi vuoden jatkuvaa toimintaa ja muu aika huolehditaan muin tavoin koirien henkisestä ja fyysisestä hyvinvoinnista.

Seura jatkaa kaudella 2026-2027 aktiivisesti toiminnan tarjoamisesta harrastajille: Kilpailukauteen ponnistetaan kesästä asti alkavien yhteistreenien ja elokuun lopulla järjestettävän Treenileirin avulla. Syksyllä kisaillaan pari sulanmaan kilpailua Jämällä ja talvikautena suunnitteilla tammikuussa laajan luokkavalikoiman kilpailu ennen helmikuussa Jämällä järjestettäviä valjakkoajon MM-kisoja. Suuri ponnistus jälleen seuralta ja talkoohenkeä toivotaan löytyvän jäseniltä ja muiltakin lajin harrastajilta.

Seuran uramestarit ovat ahkeroineet urien suunnittelun parissa MM-kisoja ajatellen ja alueelta onkin kartoitettu hienot urat myös avoimen sprinttiin ja MD-luokille. Toivon kovasti, että runsaslukuisesta harrastajakunnasta löytyy kilpailijoita jotka haluavat lähteä taatusti hyvälaatuisille MD-urille ajamaan.

Uusi hieno kausi ja upeita hetkiä koirien kanssa siis jälleen tiedossa. Toivotan omalta osaltani kaikille lajin harrastajille hyvää kesää ja toivottavasti nähdään seuran tapahtumissa kauden mittaan!

Lauri Kivioja

L-SVU:n jäsenmaksu on 25 euroa.

Uudet jäsenet:

Lähetä yhteystietosi osoitteeseen:
toimisto@l-svu.fi

- Nimi
  - Osoite
  - Sähköpostiosoite
  - Puhelinnumero (vapaaehtoinen)
- Saat jäsenmaksuohjeet sähköpostilla.

Yhteistreenit Jämällä:

Sormelantie 205

www.l-svu.fi/yhteistreenit

l-svu.nimenuuto.com

Nimenuuto
Keitä tulossa treeneihin?

Kannen kuva, Streepers

Ethän kopioi aineistoa ilman lupaa.

TREENILEIRI

28.-30.8.2026

JÄMI NIINIMAJA

RINNETIE 163

TULOSSA ELOKUUSSA!

Ohjelmassa mm:
Koirien treenailua
Yhteislenkki
Saunomista
Illanviettoa
Kodalla makkaratulet

Lisää infoa tulossa
myöhemmin!

Hinta: Jäsenet 15€, muut 25€

Alle 18v ilmaiseksi

Ilmoittautuminen:

<https://www.l-svu.fi/treenileiri2026>

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

www.l-svu.fi

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

Jämin Syyskisa 26.-27.9.2026

Osoite: Sormelantie 77, Jämijärvi
Tuomari: Mari Heinonen
Kilpailupäällikkö: Lauri Kivioja

Luokat la ja su:

SM-luokat:

SM DS2 6,1 km

Kansalliset luokat:

DR8 7,8 km

DR4 5,1 km

DR4J 5,1 km

DBM/DBW 6,1 km

DS1Y&J (11-18v) 3,8 km

Lauantaina:

1-2 koiran harraste 3,8 km

Huom. max 2 koiraa! Harrasteluokan sallittu kilpailijan ikä, koiramäärä ja kilpailuväline oltava sääntöjen mukainen

Koirajuoksu alle 11 v n.100m

Sääntöpoikkeamat:

Yhdistetään DS1Y ja DS1J yhdeksi luokaksi

Kypärä pakollinen kaikissa ajoluokissa.

(pl. harrastesarjassa juosten koiran kanssa)

Ilmoittautuminen: www.l-svu.fi **13.9.2026** mennessä.

Jälki-ilmoittautuminen **20.9.2026 asti +10€**,

ei koske lastenluokkaa

Hinta: SM-luokat 50€, kansalliset luokat 40 €, harraste 20 €

DR4J, DS1J/DS1Y ilmaiseksi ja muissa kilpaluokissa

alle 21- vuotiaat ilmaiseksi.

Lasten koirajuoksu ilmainen (jos ei vakuutusta -> VUL viikkovakuutus

<https://www.vul.fi/kilpaile/lajilisenssi-ja-vakuutus/>)

Pankkitiedot ilmoittautumislomakkeella

Lisätiedot: hallitus@l-svu.fi

KILPAILUPÄIVÄN OHJELMA:

Kilpailukanslia aukeaa:

25.9 klo 19.00-21.00

26.9 klo 8.00-9.00

Ajajien kokous &

rataselustus / säännöt:

26.9 klo 9.00

Ensimmäinen lähtö: 10.01

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

Kuva Jenna Jönkkäri

www.l-svu.fi

L-SVU LIVE

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

Jämi Syys-SM 31.10.-1.11.2026

Osoite: Sormelantie 77, Jämijärvi
Tuomarit: Sonja Heinonen
Mari Heinonen
Kilpailupäällikkö: Johanna Pelli

Luokat la ja su:

SM-luokat:

SM DR8	7,8 km
SM DR4	5,1 km
SM DR4J	5,1 km

Kansalliset luokat:

DS2	6,1 km
DS1Y&J (11-18v)	3,8 km

Lauantaina:

1-2 koiran harraste 3,8 km

Huom. max 2 koiraa! Harrasteluokan sallittu kilpailijan ikä, koiramäärä ja kilpailuväline oltava sääntöjen mukainen

Koirajuoksu alle 11 v n.100m

Sääntöpoikkeamat:

Yhdistetään DS1Y ja DS1J yhdeksi luokaksi

Kypärä pakollinen kaikissa ajoluokissa.

(pl. harrastesarjassa juosten koiran kanssa)

Ilmoittautuminen: www.l-svu.fi **18.10.2026** mennessä.

Jälki-ilmoittautuminen **25.10.2026 asti +10€**,
ei koske lastenluokkaa

**Hinta: SM-luokat 50€, kansalliset luokat 40 €, harraste 20 €
DR4J, DS1J/DS1Y ilmaiseksi ja muissa kilpaluokissa
alle 21- vuotiaat ilmaiseksi.**

Lasten koirajuoksu ilmainen (jos ei vakuutusta -> VUL viikkovakuutus

<https://www.vul.fi/kilpaile/lajilisenssi-ja-vakuutus/>)

Pankkitiedot ilmoittautumislomakkeella

Lisätiedot: hallitus@l-svu.fi

KILPAILUPÄIVÄN OHJELMA:

Kilpailukanslia aukeaa:

30.10 klo 19.00-21.00

31.10 klo 8.00-9.00

**Ajajien kokous &
rataselustus / säännöt:**

31.10 klo 9.00

Ensimmäinen lähtö: 10.01

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

L-SVU LIVE

www.l-svu.fi

Kuva: Jenna Jönkkari

Jämin perinteiset kisat olivat tänä vuonna kaksipäiväiset, joten tiedossa oli kaksi jännittävää kilpailupäivää yhden sijaan. Kaksipäiväisyyteen oli syynsä, sillä kilpailu oli samalla näyttökilpailu Gävlen EM-kilpailuihin. Kilpailuviikonloppu oli aurinkoinen ja aikaisesta ajankohdasta huolimatta lämmin.

Lauantaina ensimmäisenä oli kahdeksan koiran luokka ja startteja aikaistettiin alkuperäisestä suunnitelmasta poiketen alkamaan kello yhdeksän. Luokassa oli vain kolme ilmoittautunutta, joista yksi ei startannut ollenkaan. Ensimmäisenä uralle starttasi Sonja Heinonen x-valjakolla ja toisena Lauri Kivioja, jonka valjakko koostui omista siperianhuskyista ja lainatuista x-rotuisista. Heinosen keskinopeus 7,8 km uralla oli 33,42 km/h ja Kiviojan 30,05 km/h.

Kahden koiran luokassa kilpailtiin tässä kilpailussa uudella teknisemmällä uralla, joka on ollut käytössä parissa edeltävässä kilpailussa. Luokkaan ilmoitettiin 12 valjakkoa ja luokassa ensimmäisenä uralle pääsi starttaamaan Pekka Niemi. Niemi oli lauantaina uralla kirkkaasti nopein keskinopeudella 31,16 km/h. Ilona Suutari lähti Niemen perään ja hänen suorituksensa takkusi hieman toisen koiran ollessa eri mieltä radan käänöksistä. Kirsi Järvenpää lähti uralle kolmannelta paikalta. Hän on hiljattain keskittynyt kilpailemaan x-rotuisella valjakolla ja

tässäkin kisassa ajeli niillä. Hänen sijoituksena päivän ajoissa oli toinen keskinopeudella 25,75 km/h. Neljäntenä starttasi Laura Säkjärvi, joka kahden koiran sijaan ajoi yhdellä koiralla. Puolisonsa Ville Väänänen lähti hänen peräänsä siperianhuskyilla. Kuudennelta paikalta startannut Joonas Koskinen sh-valjakon kanssa sijoittui päivän ajoissa kolmannelle sijalle keskinopeudella 24,33 km/h. Sini Riihelä urakoi useammassa luokassa ja ajoi tässä luokassa omilla koirillaan. Luokassa ajoivat vielä Josefiina Santala, Riina Sinervuo, Sanna Mäkinen, Ilpo Hacklin ja Wilma Hänninen.

Neljän koiran luokka oli mukavan kokoinen ja siinä oli 17 ilmoittautunutta, joista yksi jätti starttaamatta. Neljän koiran luokassa pitkään menestynyt Tiina Hakala aloitti luokan ja hän sijoittui lauantain tuloksissa toiseksi keskinopeudella 32,44 km/h. Petri Kiiski lähti toiselta paikalta ja oli tulos-sijalla lauantaina neljäntenä. Michela Leppänen lähti kolmantena ja oli lauantaina nopein keskinopeudella 32,54 km/h. Neljäntenä startannut Kirsi Järvenpää oli kolmanneksi nopein keskinopeudella 32,25 km/h. Viidentenä uralle lähtenyt Janica Kindt ajoi neljällä saksanseisojasta koostuneella valjakolla. Seuraavat kolme ajoivat risteystyskoiravaljakoilla: Sirpa Säilä, Kimmo Ollila ja Jouni Liukkonen. Milla Gröndahl ajoi kolmesta siperianhuskyista ja yhdestä x-rotuisesta koostuneella valjakolla. Ja hänen perään-

sä starttasi kahden koiran luokassakin ajanut Sini Riihelä, joka ajoi x-rotuisella lainakoiravaljakolla. Siperian-huskyvaljakoilla seuraavaksi ajoivat Camilla Backman-Koskinen, Anne Rieki ja Suvi Kuusilaakso. Rieki oli nopein sh-valjakko lauantaina keskinopeudella 21,92 km/h. Anssi Jantunen lähti heidän jälkeensä ja hänen valjakkonsa koostui siperianhuskyista ja yhdestä karkeakarvaisesta saksanseisajasta. Luokan viimeisten joukossa lähtivät vielä sh-valjakot ajajina Eeva Ylinurmikoski ja Mari Kalenius.

Yksipäiväinen 1-2 koiran harrasteluokka keräsi 27 ilmoittautunutta, joista viisi ei startannut ja yksi keskeytti uralla. 3,8 km pituisella uralla tehtiin uusi rataennätys. Roope Reinikka peittosi oman vuoden takaisen rataennätyksensä ajamalla uran 36,45 km/h keskinopeutta. Kovaa kyytiä!

Tämän jälkeen oli vuorossa vielä lasten 100 metrin koirajuoksu jossa hurjaa kyytiä juoksi yhdeksän tennavaa koirineen. Seuraavan päivän lähtöjä päätettiin aikaistaa lämpimän sään vuoksi vielä tunnilla. Aikaisten aamujen vuoksi tällä kertaa ei ollut mitään iltaohjelmaa, jotta kaikki kilpailijat ja talkoolaiset pääsisivät nukkumaan hyvissä ajoin halutessaan.

Aikaiset aamut ovat tähän vuodenaikaan jo valoisia, joten starttien aikaan kahdeksalta on jo aurinkoista. Päivä oli edellistä muutenkin vähän viileämpi. Kahdeksan koiran luokka ratkottiin kahden kilpailijan kesken, josta Heinonen oli nopeampi. Heinonen paransi edellisen päivän aikaansa kymmenellä sekunnilla. Kivioja jätti yhden koiran pois tiimistään ja oli puolisen minuuttia hitaampi kuin lauantaina.

Kahden koiran luokassa Niemi piti ykkössijansa ja ajoi lähes yhtä nopean ajan kuin lauantainakin. Sijoitukset eivät muuttuneet myöskään kakkos- ja kolmosijalla vaan hopeaa voitti Järvenpää, joka paransi edellisen päivän aikaansa. Järvenpään keskinopeus sunnuntaina oli 27,83 km/h. Sh-valjakolla ajanut, ja kolmanneksi sijoittunut Koskinen myös paransi aikaansa ja hänen keskinopeutensa sunnuntaina oli 25,39 km/h. Muutoin suurempaa elämistä tuloksissa ei ollut. Nostona kuitenkin Ilpo Hacklinin suoritus, joka lopputuloksissa sijoittui kuudenneksi malamuuteilla, jättäen takseen useamman sh-valjakon. Suutarin ja Hännisen suoritukset keskeytyivät.

Neljän koiran luokan tuloslistalla oli tapahtumaa kerrakseen. Päivän nopeimman suorituksen teki Kiiski keskinopeudella 32,98 km/h nelipyörällä aja-

*Ratahommissa J-P Nurmi.
Kuva Kimmo Virkki*

*Neljän koiran luokan sijoittuneet
Tiina Hakala, Petri Kiiski ja Kirsi Järvenpää.
Kuva Kimmo Virkki*

misesta huolimatta. Hakala jätti yhden koiran pois suorituksesta ja siitä huolimatta ajoi toiseksi nopeimman suorituksen nostaen itsensä ykkössijalle kokonaistuloksissa. Kiiski pääsi kokonaistuloksissa toiselle sijalle. Kolmanneksi nopeimman ajan sai Järvenpää ja hänen sijoituksensa oli kolmas. Leppänen jätti myös yhden koiran pois valjakosta ja ajoi sunnuntaina viidenneksi nopeimman tuloksen, sijoittuen kokonaistuloksissa neljänneksi. Ensimmäistä kertaa x-valjakolla ajanut Riihelä paransi parikymmentä sekuntia aikaansa ja sijoittui kokonaistuloksissa viidenneksi. Nopein sh-valjakko sunnuntainakin oli Riekin valjakko. Kuusilaakso ei startannut sunnuntaina ollenkaan.

Results

Kilpailun sarjat: [DR8](#); [DS2](#); [DR4](#)

DR8 8-dog rig, 2 x 7,8 = 15.6 km

Pos.	Name	Nationality	Club	Time 1st day	Time 2nd day	Total time	Difference	Avg. km/h	Breed
1.	Sonja Heinonen		L-SVU	14:00.2	13.50,3	27:50.5		33.619	x
2.	Lauri Kivioja		L-SVU	15:34.2	15.56,5	31:30.7	+3:40.2	29.703	sh+x
DNS	Sampsa Mäki-Arvela		L-SVU			DNS		N/A	sh

[Sarjaluettelo](#)

DS2 2-dog scooter, 2 x 6,1 = 12.2 km

Pos.	Name	Nationality	Club	Time 1st day	Time 2nd day	Total time	Difference	Avg. km/h	Breed
1.	Pekka Niemi		SiSuVa	11:44.7	11.43,9	23:28.6		31.180	x
2.	Kirsi Järvenpää		L-SVU	14:13.1	13.09,1	27:22.2	+3:53.6	26.745	x
3.	Joonas Koskinen		L-SVU	15:02.4	14.24,9	29:27.3	+5:58.7	24.851	sh
4.	Laura Säkjärvi		L-SVU	17:05.4	16.27,4	33:32.8	+10:04.2	21.820	x
5.	Ville Väänänen		L-SVU	16:42.0	17.27,4	34:09.4	+10:40.8	21.431	sh
6.	Ilpo Hacklin		ALMA	18:22.3	17.41,9	36:04.2	+12:35.6	20.294	am
7.	Sini Riihelä		UVU	17:58.6	18.39,7	36:38.3	+13:09.7	19.979	sh
8.	Josefiina Santala		L-SVU	20:39.4	18.02,8	38:42.2	+15:13.6	18.913	sh
9.	Mäkinen Sanna		L-SVU	20:04.4	19.06,6	39:11.0	+15:42.4	18.681	sh/jak
10.	Riina Sinervuo		SHS	19:35.9	20.09,2	39:45.1	+16:16.5	18.414	sh
DNF	Ilona Suutari		L-SVU	15:08.8		DNF		N/A	x
DNF	Wilma Hänninen		L-SVU	23:08.9		DNF		N/A	Jakutianla

[Sarjaluettelo](#)

DR4 4-dog rig, 2 x 5,1 = 10.2 km

Pos.	Name	Nationality	Club	Time 1st day	Time 2nd day	Total time	Difference	Avg. km/h	Breed
1.	Tiina Hakala		L-SVU	9:24.2	9.20,8	18:45.0		32.640	x
2.	Petri kiiski		KVKS	9:31.7	9.16,7	18:48.4	+3.4	32.542	x
3.	Kirsi Järvenpää		L-SVU	9:29.2	9.25,5	18:54.7	+9.7	32.361	x
4.	Michela Leppänen		UVU	9:18.1	9.54,7	19:12.8	+27.8	31.853	x
5.	Sini Riihelä		UVU	10:02.2	9.41,4	19:43.6	+58.6	31.024	x
6.	Kimmo Ollila		L-SVU	10:11.9	10.15,6	20:27.5	+1:42.5	29.914	x
7.	Janica Kindt		UVU	10:22.4	10.10,9	20:33.3	+1:48.3	29.774	lkss
8.	Jouni Liukkonen		L-SVU	10:14.9	10.18,4	20:33.3	+1:48.3	29.774	x
9.	Sirpa Säilä		L-SVU	10:48.5	10.22,1	21:10.6	+2:25.6	28.900	Alaskanhus
10.	Milla Gröndahl		L-SVU	10:43.5	10.52,7	21:36.2	+2:51.2	28.329	sh+x
11.	Anne Riekkö		L-SVU	13:57.5	13.15,1	27:12.6	+8:27.6	22.492	sh
12.	Anssi Jantunen		SHS	14:58.8	13.04,3	28:03.1	+9:18.1	21.817	sh
13.	Camilla Backman-Koskinen		L-SVU	15:07.8	16.17,9	31:25.7	+12:40.7	19.473	sh
14.	Mari Kalenius		SHS	18:22.9	16.16,6	34:39.5	+15:54.5	17.658	sh
15.	Eeva Ylinurmikoski		L-SVU	19:19.5	19.07,9	38:27.4	+19:42.4	15.914	sh
DNF	Suvi Kuusilaakso		L-SVU	16:00.9		DNF		N/A	sh
DNS	Kurt Köcher		L-SVU			DNS		N/A	x

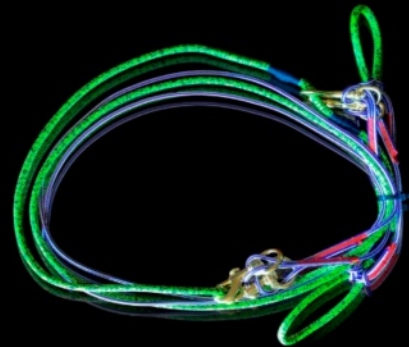
[Sarjaluettelo](#)

POWERLINE

Sleddogs

www.powerline.fi
pasi@powerline.fi

**Valjakkourheiluvälineet
ja ruokinta kokemuksella**

Team L-SVU:n Vindelälvsdråget 2026

Kauniita tunturimaisemia ensimmäisenä päivänä. Maria ensimmäistä kertaa valjakkokisoissa handlerina

Team L-SVU kokosi joukkueen Ruotsin Vindelälvsdråget-viestikilpailuun kolmatta kertaa. Vindelälvsdråget on ainutlaatuinen koiravaljakko- ja koirahiihtokilpailu, jossa joukkueet kilpailevat viestikilpailuna ajaen yhteensä n. 320 kilometriä Vindeljokea seuraten. Kilpailu kestää kolme päivää ja se on jaettu 6km - 24km mittaisiin osuuksiin, jotka jaetaan joukkueen jäsenten kesken. Kilpailu sopii kaikentasoisille harrastajille ja siellä nähdäänkin ihan kaiken rotuisia koiria valjakkolajeihin jalostetuista risteytyskoirista tanskandoggeihin.

Joukkue saatiin kokoon kuin itsestään. Valtaosa viime vuoden jäsenistä ilmoitti olevansa kiinnostunut olemaan mukana tänäkin vuonna. Ja vain hyvin pienen muuttujin selvittiin tästä vuodesta: vain yksi jäsen joutui peruuttamaan pakottavista syistä. Lopulta ainoana uutena kilpailijajäsenenä mukana oli Kirsi Järvenpää, jolla tämä oli myös ensimmäinen kilpailu Suomen ulkopuolella. Valmistelut sujivat melko rutiinilla eikä äkillisiä myöhäisiä peruuntumisia jäsenten osalta tullut, kuten edeltävinä vuosina. Jälkikäteen ajateltuna stressitön valmistelu ehkä ennakoி melko pieleen mennyttä kilpailumatkaa.. Joukkueesemme siis kuului tänä vuonna Lauri Kivioja, Johanna Pelli, Ville Rakkolainen, Kirsi Järvenpää, handleri Laura Ikonen, Sonja Heinonen, Pasi Heinonen, Ilona Suutari, handleri Maria Koskinen, Juha-Pekka Björkstедt, handleri Vlada, Sampsa Mäki-Arvela, handleri Timo Virtanen, handleri Arto Venninen ja Inga Venninen.

Kevät tuli aikaisessa vaiheessa pohjoismaihin ja ennakoon jo vähän huoletti, kuinka kilpailun tulee käymään. Pelkäsimme, että kilpailu joudutaan peruuttamaan nopean sulamisen ja lämpimien säiden vuoksi, sillä se kulkee enimmäkseen joen jäätä pit-

kin. Kilpailuorganisaatio kuitenkin päivitteli sosiaalisessa mediassa järjestelyiden etenevän, joten elimme sen mukaan. Vain yksi osuus ilmoitettiin peruutettavan toiselta päivältä, ja se sama osuus peruutettiin myös viime vuonna. Kyseinen osuus on lyhyt pätkä, joka kulkee siltojen alta ja paikassa on virtausta, joten se ei jäädy helposti. Yhden osuuden peruuntuminen tuntui pieneltä murheelta, jos kaikki muut osuudet olisivat ajettavassa kunnossa.

Matka kilpailupaikalle sujui kaikilta ilman suurempia automurheita tai muuta hässäkkää. Osa saapui jo hyvissä ajoin majoituspaikkaamme, tullen suoraan Norjasta kilpailemasta. Majoituimme samassa paikassa kuin aikaisempinakin vuosina. Vanhassa vara parempi, emmekä tänäkään vuonna pettyneet. Aikainen kevät teki pihasta hieman surullisen näköisen, sillä lumi suli kovaa vauhtia ja jouduimme lapiokuvaan varikkopaikoillemme lunta märän maan päälle. Onneksi talvisempaakin maisemaa oli ympärillä.

Ensimmäisen päivän lähdöt alkoivat Ammarnäsistä tunturien juurelta massastartilla. Lunta oli tuolla suunnalla vielä reilusti ja koirien vieminen vaihtopaikoille oli hikistä puuhaa kahlatessa pehmeässä kantamattomassa lumessa. Juha-Pekka ajoi kilpailumme avausosuuden. Itseasiassa Juha-Pekka on ajanut kaikkina kolmena vuotena tämän osuuden, joten tämän voisi sanoa olevan jo perinnettä.

Seuraavat lähtijät olivat jo hakeutuneet omille startipaikoilleen odottamaan. Meillä on ennakkoon laskettuna nopein mahdollinen aika jokaista osuutta kohden, jonka avulla suurin piirtein tiedämme olla oikeassa paikassa oikeaan aikaan. WA-ryhmässä vielä handleri kuittaa kilpailijan lähteneeks, jolla ai-

Massalähtö Ammarnäsistä. Juha-Pekka kuvassa oikealla. Kuva Ivar Palo Vindelälvsdråget

kataulua saadaan varmistettua ennakolta lasketuun. Kaikkiialla ei ole kovin hyviä yhteyksiä, joten sataprosenttisesti ei ilmoituksiin voi luottaa, vaan lähtöpaikalla on valjakkoa ruvettava valmistelemaan, vaikka viestejä ei kuuluisi.

Ensimmäisten osuoksien ajajilla tuntui kestävän ennakoitua pidempään, joten oli jo melko arvettavaa, ettei kovin nopeissa olosuhteissa tulisi kilpailtua. Olosuhteet kaikilla osuoksilla oli pehmeät, märät ja upottavat. Jäällä kulkevat osuudet upottivat vähemmän, mutta vettä oli vastaavasti enemmän. Metsässä kulkeneilla osuoksilla lunta oli enemmän ja ajaminen oli rämpimistä. Lunta riitti, mutta urat eivät olleet kovettuneet, sillä yötkin olivat plussan puolella. Pääsimme kaikki turvallisesti maaliin ja meillä kaikilla oli hyvin samankaltaiset kokemukset päivän suorituksista: ei kovin nautittavat olosuhteet ajaa.

Seuraavaksi yöksi luvattiin pakkasta ja aloimme olla huolissaan urien kunnosta. Päivän kahlaamiset olivat kaukana mukavasta kilpailemisesta ja aloimme nopeasti keskustella kilpailun keskeyttämisestä. Uraolosuhteet voisivat mennä vielä hankalammaksi, sillä yöksi luvattu pakkasen saattaisi tehdä kovan kuoren pehmeän sohjon päälle ja reitti saattaisi muuttua koirille vaaralliseksi. Vaikka sijoituksellisesti meillä meni hyvin ja olimme toisella sijalla, niin meille joukkueena on koirien hyvinvointi ensisijainen asia. Viestittelimme myös toisten joukkueiden jäsenten kanssa, emmekä olleet huo-

liemme kanssa yksin. Sovimme joukkueena, että päättäisimme asiasta aamulla ennen kilpailun alkua.

Luantaina aamulla ura oli kovettunut pakkasen myötä, mutta uran reunat eivät vaikuttaneet kestävän painoa, vaan pettivät yllättäen jalkojen alta. Pohdimme asiaa aamutuimaan palaverissa ja tulimme siihen tulokseen, että emme voineet mennä takuuseen, että kilpaileminen olisi turvallista. Päädyimme ilmoittamaan, että keskeytämme kilpailun. Meidän lisäksi toinen joukkue päätti jättää leikin kesken. Keskeyttäminen oli pettymys, mutta turhia riskejä ei haluttu ottaa.

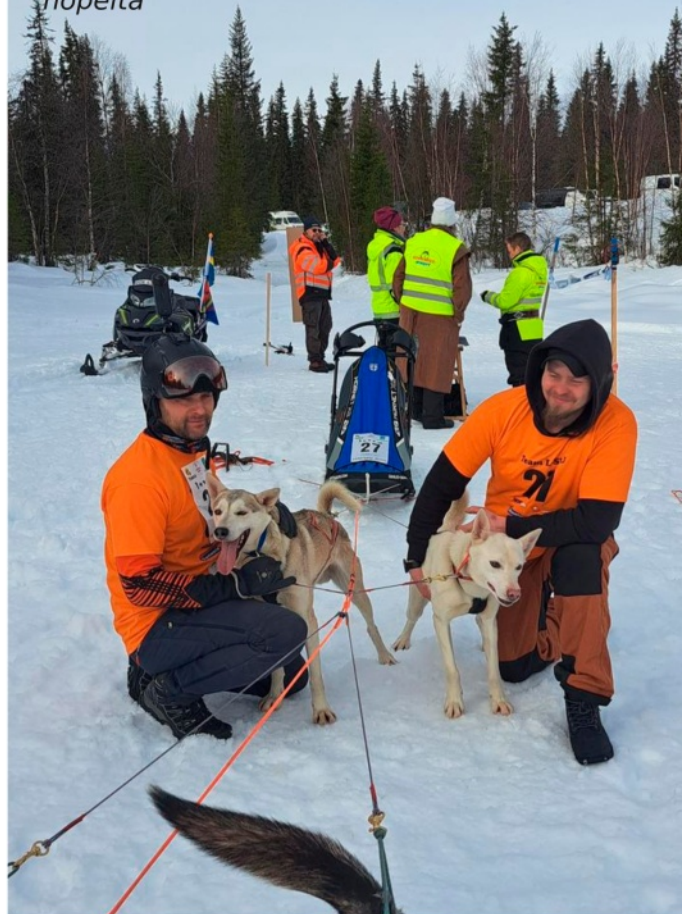

Lunta oli paikoin paljonkin. Kirsi odottamassa kapulaa vaihtopaikalla

Sonja valjakkonsa vierellä omalla lähtöpaikallaan. Vielä kuivissa vaatteissa.

Sampsu odottamassa lähtöään handlerinsa Timon kanssa. Odottavan aika oli pitkä, sillä pehmeän uran takia suoritukset eivät olleet nopeita

Keskeyttäminen ei kuitenkaan pilannut meidän joukkueen tunnelmaa. Lähdimme katselemaan kilpailua reitin varrelle sillä päivä oli kaunis ja aurinkoinen. Reitti vaikutti paikoitellen odotettua paremmalta, joten ainakin osa osuuksista olisi voinut olla ajettavassa kunnossa. Kuitenkin myös vaikeutakin osuuksia oli ollut reiteillä, eikä kokonaan ilman haavereita kaikki kilpailijat olleet selvinneet.

Lauantain ajojen jälkeen kilpailunjärjestäjä tarjosi, että voisimme halutessamme ajaa sunnuntaina, vaikkemme enää kisassa mukana olisikaan. Tai osa halukkaista voisi ajaa esimerkiksi ensimmäisiä osuuksia. Pohdimme tätäkin asiaa, sillä se saattaisi monelle meistä olla viimeinen mahdollisuus ajaa reellä tänä talvena. Osa meistä olikin kiinnostuneita ajamaan pienellä valjakolla, mutta lopulta kuitenkin päädyimme, että ei ajeta vaikka kuinka haikelta tuntui ajatus talvikauden ajeluiden päättymisestä. Tämä olikin sitten lopulta hyvä ratkaisu, sillä sunnuntaina useita joukkueita keskeytti. Kaikkein nopeimmat joukkueet pistivät pillit pussiin eivätkä ajaneet kilpailua loppuun liian vaarallisten osuuksien vuoksi. Reitti kulki lähellä sulaa vettä ja oli paikoitellen jäinen.

Olemme keskeyttämispäätökseen tyytyväisiä ja ylpeitä joukkueestamme, joka pisti koirien hyvinvoinnin kilpailemisen edelle. On paljon tärkeämpää viedä kotiin terveitä ja hyvävointisia koiria kuin ajaa kilpailu loppuun. Tässä kohtaa harmittaa, että meidän on vaikea motivoitua lähtemään uudelleen kilpailureissuun. Mielestämme kilpailu olisi pitänyt keskeyttää kilpailunjärjestäjän toimesta. Kilpailu oli ajettavissa loppuun juuri ja juuri hiihtäen tai koirilla, jotka luonnostaan ottavat rauhallisesti matkan. Tai sitten pitää ottaa riskejä. Tasa-arvoista kilpailemista aikaa vastaan ei ole se, että kuka uskaltaa ottaa eniten riskejä.

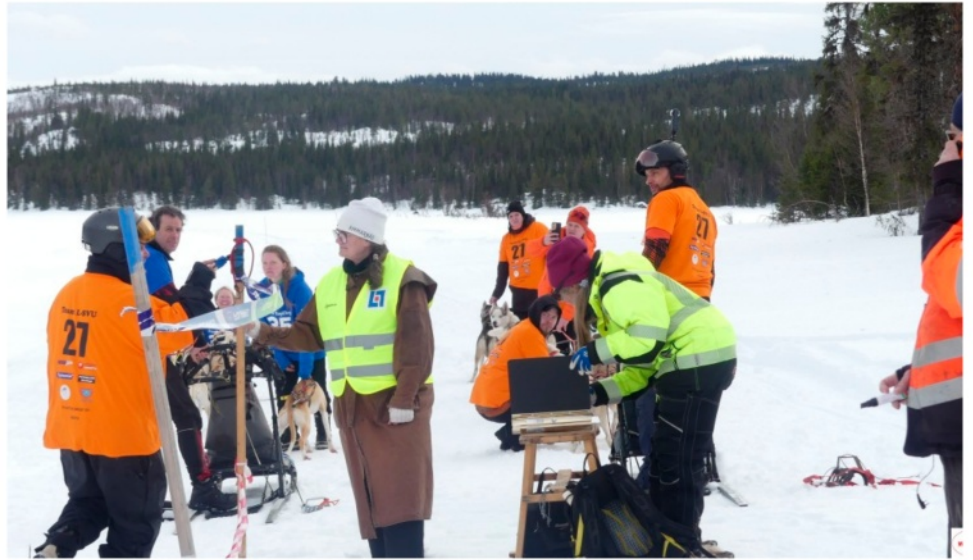
Meistä vähän tuntui, että kilpailuorganisaatio ei ehkä osaa tai halua ajatella kilpailua nopeiden SP- ja MD valjakoiden näkökulmasta. Järjestäjältä tuli osuuksia koskevia ohjeita, jossa käskettiin väistämään vaikeita paikkoja ja ajamaan uran ulkopuolella. Tämä ei ole ihan yhtä helppoa valjakolla, kuin hiihtäen yhden koiran kanssa. Viimeiseltä päivältä näimme videoita, jotka vain vahvistivat käsitystämme siitä, että oli oikein keskeyttää. Koirien kanssa ei pidä ottaa riskejä, jotka vaarantavat niiden turvallisuutta. Valjaat päällä ja reki perässä sulaan aja-

minen tarkoittaisi, ettei koirilla olisi mitään mahdollisuutta pelastautua.

Kilpailunjärjestäjä sai palautetta ja kehitysehdotuksia kilpailijoilta sekä kasvokkain että sosiaalisessa mediassa. Kilpailu on pidetty kansainvälisten kilpailijoiden keskuudessa ja sen toivotaan saavan jatkoa. Norway Trail ilmoitti siirtävänsä kilpailunsa ajankohtaa jo ennen kilpailua ja uusi ajankohta olisi Vindelälvsdragetin perinteisen ajankohdan kanssa päällekkäin.

Vindelälvsdraget ilmoitti hiljattain, että on löydetty uusi ajankohta ja se on viikko 9! Säiden puolesta ajankohta on varmasti turvallisempi kuin viikko 11. Uusi ajankohta ei kaikilta saanut aplodeja, sillä se on erittäin suuren ruotsalaisen hiihtotapahtuman, eli Vaasahiihdon (Vasaloppet), kanssa samanaikaisesti. Se saattaa vaikuttaa joidenkin koirahiihtäjien mahdollisuuksiin osallistua valjakokilpailuun. Kalenterista on kuitenkin vaikea löytää ajankohtaa, joka sopisi kaikille. Ilmastomuutos vaikeuttaa lajin harrastamista ja tapahtumia pitää pakata lyhyelle aikavälille.

Joukkueellamme oli kuitenkin muutoin mukava retki Ruotsiin ja hyvä yhteishenki kantaa pitkälle. Emme ole vielä lyöneet päätöstä lukkoon seuraavan vuoden kisan osalta, mutta monella meillä on päällimmäisenä mielessä seuraavan talven MM-kilpailujärjestelyt. Kannustamme kuitenkin kaikkia ottamaan osaa tähän hauskaan kilpailuformaattiin! Ensi talvelle asetetun uuden ajankohdan pitäisi tuoda varmuutta sääolosuhteisiin.

Uusi sähköinen ajanottojärjestelmä oli hyvä parannus. Se toimi kapulan avulla ja piti muistaa käydä vaihdossa näyttämässä lukulaitteelle. Kuva Ivar Palo Vindelälvsdraget

Joukkue odottelemassa Kirsiä maaliin perjantaina Sorselessa

Keskeyttämisestä huolimatta mukava reissu. Hyvässä porukassa on helpompi kestää pettymyksiä

Ammarnäs-Kraddsele		20,5km		
Sijoitus	Joukkue	Kilpailija	Aika	Ero
1.	Team VOM International	Ullrich Kuhn	0:46:22	
2.	Team TopDog	Thomas Minnich	0:57:20	0:10:58
3.	L-SVU	Juha-Pekka Björkstedt	0:57:27	0:11:05

Ennätys:	Team Optimisterna, 2005	Pasi Heinonen	0:39:33
----------	-------------------------	---------------	---------

Kraddsele-Gillesnoule		13km		
Sijoitus	Joukkue	Kilpailija	Aika	Ero
1.	Troeder-lag	Angelica Saur	0:32:09	
2.	Team VOM International	Hege Ingebrigtsen	0:33:28	0:01:19
3.	UDHK	Liselott Gustafsson	0:35:04	0:02:55
4.	L-SVU	Ville Rakkolainen	0:35:31	0:03:22

Ennätys:	Hot Dogs, 2013	Carl-Johan Waller	0:24:02
----------	----------------	-------------------	---------

Gillesnoule-Hemfjäll		8,5km		
Sijoitus	Joukkue	Kilpailija	Aika	Ero
1.	Team VOM International	Susanne Tille	0:21:20	
2.	Team TopDog	Cari Rörström	0:22:33	0:01:13
3.	Skellefteå BHK	Ingrid Westerlund	0:23:52	0:02:32
6.	L-SVU	Sampsa Mäki-Arvela	0:25:00	0:03:40

Ennätys:	Hamar TK, 2017	Lena Boysen-Hillestad	0:13:47
----------	----------------	-----------------------	---------

Hemfjäll-Jeribäcken		12km		
Sijoitus	Joukkue	Kilpailija	Aika	Ero
1.	Team Tavelstö	Ulf Rönnerberg	0:33:28	
2.	Team VOM International	Elsa Borgey	0:35:00	0:01:32
3.	Team TopDog	Lars Lindh	0:38:23	0:04:55
6.	L-SVU	Lauri Kivioja	0:40:22	0:06:54

Ennätys:	Björksele DHK, 1994	Rickard Lundmark	0:21:06
----------	---------------------	------------------	---------

Jeribäcken-Grannäs		13km		
Sijoitus	Joukkue	Kilpailija	Aika	Ero
1.	L-SVU	Sonja Heinonen	0:33:23	
2.	Kiruna Draghund	Thomas Nyman	0:35:21	0:01:58
3.	Team VOM International	Rune Haugmo	0:35:28	0:02:05

Ennätys:	Team Dragråttan, 2013	Frode Haugen	0:22:43
----------	-----------------------	--------------	---------

Grannäs-Kvarnudden		7,5km		
Sijoitus	Joukkue	Kilpailija	Aika	Ero
1.	Team VOM International	Marlene Löve	0:21:29	
2.	L-SVU	Ilona Suutari	0:22:38	0:01:09
3.	Team TopDogl	Jesper Erkki	0:22:48	0:01:19

Ennätyk:	Hot Dogs, 2012	Tiina Hakala	0:13:22
----------	----------------	--------------	---------

Kvarnudden-Nedre Norra Ö		9km		
Sijoitus	Joukkue	Kilpailija	Aika	Ero
1.	L-SVU	Inga Venninen	0:23:49	
2.	Team Taveljö	Helene Myrberg	0:24:24	0:00:35
3.	Lag 18	Sandra Wiig	0:25:11	0:01:22

Ennätyk:	Studiefrämjandets DK, 1991	Egil Ellis	0:14:35
----------	----------------------------	------------	---------

Nedre Norra Ö-Sorsele		9km		
Sijoitus	Joukkue	Kilpailija	Aika	Ero
1.	L-SVU	Kirsi Järvenpää	0:22:29	
2.	Team VOM International	Joelle Fischer	0:24:35	0:02:06
3.	Happy Dog Team Germany	Ernst Wuchterl	0:25:24	0:02:55

Ennätyk:	Hamar TK, 2020	Lena Boysen Hillestad	0:14:40
----------	----------------	-----------------------	---------

Ota yhteyttä 040 567 6319 • info@nooa-arctic.fi • www.nooa-arctic.fi

Uuden hallituksen esittely

Olen **Camilla Backman-Koskinen**, 33v Inkoosta. Perheeseen kuuluu mieheni Joonas, lapsemme Lucas (5v) ja Linus (2v) sekä 11 siperianhuskyä. Koirien kanssa harrastetaan ja kisataan aktiivisesti. Joonas kisailee yleensä kahden koiran luokissa ja oma lempipari on 4-koiran luokat, mutta tykkään kisata oikeastaan luokassa kuin luokassa (myös canicross ja koirahiihto, mutta menestystä ei näissä kylläkään tavoitella).

Olen ollut L-SVU toiminnassa mukana nyt 3 vuotta, ensin hallituksen ulkopuolisena sihteerinä ja rahastonhoitajana ja sen jälkeen hallituksen jäsenenä samoissa hommissa. Tänä vuonna sain luottamuksen toimia hallituksen puheenjohtajana. Tänä vuonna meillä onkin edessä yksi seuran historian suurimmista projekteista eli järjestää talvella MM-kisat ja siinä projektissa olen vahvasti mukana. Muuten olenkin aika byrokratia-painotteinen henkilö eli hoidan paljon asioita joita pystyy etäältä hoitamaan, kun ihan jatkuvasti ei ole mahdollista olla paikan päällä Jämällä välimatkan vuoksi. Yritän kuitenkin päästä paikan päälle myös mahdollisimman paljon. Toivottavasti muutkin jaksaa osallistua aktiivisesti seuran tapahtumiin, nähdään niissä!

Lauri Kivioja, 42 vuotta. Asun Porin Noormarkussa

Valjakkourheilun pariin ajauduin nyt jo reilusti yli 10 vuotta sitten, vahingossa, kun puolisoni Johannan kanssa taajaman ulkopuolelle muutettuaamme hankimme etäisesti rekikoiraa muistuttavan kodinvaihtajan eläinkodista. Pikkuhiljaa lajiin ja koiriin sekä niiden ominaisuuksiin tutustuen meillä on tällä hetkellä 18 siperianhuskyä joiden hoito ja treenaus vie aimon osan vapaa-ajasta, enkä päivääkään vaihtaisi pois.

Koirien kanssa harrastetaan melko aktiivisesti ja kilpailemme mielellään sprinttiluokissa, niin isossa luokassa kuin mahdollista ts. kyvykkäiden koirien lukumäärä tontilla ratkaisee

L-SVU:n toimintaan tuli aikoinaan lähdettyä mukaan nopeasti talkoillen harrastuksen aloittamisen jälkeen ja hallituksessa taisin olla ensimmäisen kerran mukana vuonna 2020 ja yhden välivuoden jälkeen vuodesta 2023 alkaen tähän hetkeen puheenjohtajistossa. Viimeiset 2

kautta toimin puheenjohtajana ja nyt alkavalla kaudella varapuheenjohtajana.

Hallitustyö seurassa on antanut paljon hyvää: ystäviä, oppeja, hyvää mieltä enemmän kuin paha... on hienoa päästä järjestämään harrastajille tapahtumia seurassa jossa lajista ja sen kehityksestä todella välitetään!

Johanna Pelli, 39v. Työskentelen koirien parissa: keuhonhuoltopalvelut, dobo- ja rallytokokoulutukset ja erilaiset luennot koiranomistajille, sivutoimena eksyn välillä edellisen ammattini eli pintarempa hommiin. Oma koiratausta ulottuu kauas lapsuuteen, jolloin vuosien kinuamisen jälkeen perheeseemme hankittiin vihdoin koira muutettuamme maalle. Se oli labukkamix, ja sen kanssa tuli puuhailtua kaikenlaista, myös valjakointia talvisin, jos sitä sellaiseksi pystyi kutsumaan. Ikivanha potkukelkka, jonkinlaiset ei todellakaan vetoon tarkoitetut valjaat ja flexi, ja niin minä kiidin koiran vetämänä pitkin kylänraittia kirpeässä pakkaskelissä kirkkaan tähtitaivaan alla. Kun tuosta rakkaasta karvakuonosta aikanaan aika jätti, oli se niin kova pala, että päätin etten ikinä enää koiraa ota. Nyt vuosien päästä löydän itseni maalta Laurin ja 18 siperianhuskyn kanssa. Yli puolet koiristamme ovat omia kasvatteja ja elämä on työtä myöten pelkkää koiraa. Treenaamme koiriamme tavoitteellisesti. L-svun hallituksessa käynnistyy nyt viides vuosi. Aika todellakin rientää hyvässä seurassa! Olen hallituksen lisäksi harjoitus-, tapahtuma-, ja tiedotus- toimikunnassa mukana. On ilo olla mukana seura-toiminnassa, jossa homma toimii mutkattomasti ja asiat hoidetaan tiedolla, taidolla ja tyyliillä!

Olen **Kimmo Ollila** ja ikää on 56. Työskentelen kuljetus- ja maanrakennusosalalla sekä hieman maataloudessa. Perheeseen kuuluu avopuoliso Mäkisen Sanna. Alkava hallitus kausi on minulle ensimmäinen. Koiria meillä on ollut seurakoirista alkaen ja nyttemmin vaihtuneet enempi valjakkokoiriksi. Meiltä löytyy Jakutianlaikoja sekä Alaskanhusky mixejä. Itse kilpaillen alumixeillä ja Sanna jakutianlaikoilla.

Tuleva hallituskausi menee itseltäni pitkälti talkootyötä tehden tulevia kisoja ajatellen. Pysin olemaan myös sanansaattaja jäsenistöltä hallitukselle.

Hei, olen **Kirsi Järvenpää** Karviasta. Koirat ja niiden kanssa harrastaminen on kuulunut elämäni lähes aina. Ensimmäinen rekikoira, Alaskanmala-muutti Sini tuli taloon 2014. Ja siitä lähti tutustuminen uuteen lajiin.

Vuonna 2018 lauma kasvoi ekalla Siperianhuskylla. Seuraavana vuonna siperialaisia olikin jo neljä ja pääsin osallistumaan ensimmäisiin kisoihin Jämillä. Sen jälkeen on tullut joka vuosi jotku kisat ajettua lähinnä omaksi iloksi, ilman isompia tavoitteita. Tällä hetkellä laumaan kuuluu 2 Eurohoundia ja kolme Siperianhuskyä. Treenaaminen on muuttunut tavoitteelliseksi. Kiva laji, koko ajan löytyy jotain kehitettävää. Hallituksessa mukana toista vuotta. Mukavaa puuhaa samanhenkisten ihmisten parissa. Nähdään treeneissä, tapahtumissa ja kisoissa!

Moro! **Emilia Surakka**, 28v Pinsiöläinen valjakko-harrastaja tästä Tampereen kupeesta. Perheeseen kuuluu tällä hetkellä itseni lisäksi mies ja viisi koiraa, joista kahden on tarkoitus kilpailla tulevalla kaudella ja kaksi höntsäilee humppaosastolla sen minkä huvittaa. Lisäksi tontilta löytyy myös yksi Viipurin rescue, jonka pääasiallinen tehtävä on toimia maskottina sekä omasta mielestään suurena ja mahtavana vahtikoirana. Talous on kuitenkin vahvasti siperialaispainotteinen - se painotus lyötiin lukkoon siinä vaiheessa, kun ensimmäinen husky-mix asteli taloon 11 vuotta sitten.

L-Svun hallitushattu on kirjoitushetkellä ollut päässä kokonaisen viikon, joten siitä puolesta ei ole vielä kovin syvälistä kokemusta. Toiminnassa on kuitenkin tullut oltua mukana jo useampi vuosi taloilun merkeissä, ja itse hallitustyöskentelystä löytyy historiaa eri hallituksissa useammassakin roolissa. Yleisen yhdessä tekemisen ja vaikuttamisen lisäksi omia mielenkiinnon kohteita ovat pitkälti teknisemmät asiat sekä jossain määrin viestintä. Erityisesti kielioppivirheiden korjaaminen on minuun sisäsyntyisesti rakennettu ominaisuus, jota tosin yritän epätoivoisesti hillitä hyvän ilmapiirin ylläpitämisen nimissä..

Mielenkiinnolla odotan mitä tuleva vuosi tuo tullessaan, niin hallitushommien kuin harrastuksenkin puolesta! Omat koirat ovat viime vuosina kilpailleet pitkälti lainakoirina muiden valjakoissa, mutta voi olla että tulevalla kaudella löydän itsenikin starttiviivalta useammin kuin kerran. Siellä nähdään!

Kuva Aino Vakkilainen

Olen **Ville Väänänen** 32 vuotta Nurmijärveltä, ammatiltani olen sähkötöiden johtaja.

Perheeseemme kuuluu puolisoni Laura, kaksi kouluikäistä lasta sekä viisi koiraa ja yksi kissa.

Koirien kanssa taustaa löytyy pitkälti koko elämän ajalta, äidilläni on ollut koko elinikäni venäjänvinttikoiria ja vinttikoiraharrastuksen parissa menikin pitkälti koko lapsuus ja nuoruus. Pienestä pitäen olin myös mukana talkoilemassa tapahtumissa aina siihen asti, että kotoa muutin pois ja vietin muutaman vuoden koiratonta elämää.

Koiraton aikakausi päättyi, kun tapasin puolisoni Lauran, hänellä oli silloin yksi bullmastiffi. Ensimmäinen siperianhusky tuli meille vuonna 2021 samoihin aikoihin, kun muutimme Helsingistä Nurmijärvelle, sen jälkeen koiria onkin tullut tasaiseen tahtiin joka vuosi yksi lisää, ja valjakkourheilu on vienyt koko perheen mukanaan. Itse olin ensimmäiset vuodet taustajoukoissa, viime kaudella ajoin ensimmäisen kisakauteni ja tulevalla kaudella on tarkoitus jatkaa. Kilpailemme pääasiassa sulalla maalla 1-2 koiran luokissa sekä talvella pääosin juniorivoimin vaihtelevalla kokoonpanolla.

Seuran hallituksessa olen nyt mukana ensimmäistä kertaa. Pitkien välimatkojen takia paljolti paikan päällä tapahtuvien toimien hoitaminen ei ole mahdollista säännöllisesti, mutta uskon että minulla on annettavaa teknisen puolen ja hallinnon saralla.

Nimestä huolimatta kirjoittelen jälleen lähinnä talvesta. Oli mukava huomata, että tapahtumissamme, siis kilpailuissa, on otettu aiempaa enemmän käyttöön myös niitä aiemmissa sepustuksissani ehdottamiani vaihtoehtoisia järjestelyjä lähtöjärjestykseen, yhteislähtöjä jne. Tietooni ei ole tullut isompia protestoimisia, mikä kertonee, etteivät aina kaikki ehdotukseni olleet aivan typeriä. Ehkä jotkut ovat siis niitä myös lukeneet.

Kävin maaliskuun lopulla ottamassa mittaa itsestäni yrittämällä osallistua Kuusamo MD:n harrastusluokan 2 x 20 km:n kilpailuun. Jouduin toteamaan, että mittani riitti vain yhteen kierrokseen. Tosin sekin riitti oman ikäsarjani voittoon! Käsitykseni koiravaljakkokisan luonteesta osoittautui vanhanaikaiseksi. Kilpailurata ei aina olekaan leveä latukoneura, vaan sisältää kapeita erittäin epätaisia sohjopolkuja, lumettomia tai veden täyttämiä pätkiä, ja jopa niin leveä vesilammikkokin jouduttiin ylittämään, etteivät koirani edes ajatelleet etsiä kuivempaa kulkureittiä, keskeltä yli vaan kokka kohisten. Vanhat sorellini kuitenkin toimivat hyvin. Onneksi loppupuoli, noin 9 km, reitistä oli kuivaa järvenjäätä, jolloin yli-ikäinen kuski pääsi vähän palautumaan maasto-osuuden henkiinjäämistaistelun jäljiltä. Maalissa ilmoitin, että toista kierrosta en aio seuraavana päivänä enää yrittää.

Se, että kilpailun molemmat sarjat kuitenkin saatiin läpi vain muutamalla keskeyttämisellä, oli jär-

jestäjille työvoitto. Paino juuri sanalla työ, jota oli todella tehty erittäin hankalia sääolosuhteita vastaan. Hatunnosto koko järjestäjäporukalle suosituksesta, ja melkoisen elämyksen tuottamisesta vanhuskilpailijalle. Kiitoksen ansaitsevat myös kaikki kanssakilpailijat, jotka ohittivat valjakkoni täysin moitteettomasti, antaen tarpeellista peesiapua, Yrittin omasta puolesta olla aiheuttamatta häiriötä hämmästyttävän taitaville kanssakilpailijoilleni.

Jos haluaisin oikein tiukasti jostain huomauttaa, olisi kilpailutuomari ehkä voinut käyttää sääntöjen salilimaa harkintavaltaa estämällä liian heikkokuntoisen kilpailijan lähtö tiedossa olevalle erittäin vaativalle reitille. Onneksi hän ei näin kuitenkaan toiminut, vaan pääsin itse arvioimaan oman ja pienen valjakkoni suorituskyvyn. Kiitos siitä.

Näyttää siltä, että keskipitkien matkojen kilpailuille on todella tarvetta. Toivon, että jatkossakin löytyy sopivia kilpailupaikkoja ja järjestäviä voimia käymään taisteluun ongelmallisia olosuhteita vastaan. Kuusamolaisen esimerkki kannustakoon tähän työhön suomalaisen koiravaljakkotoiminnan ylläpitämiseen.

Miellyttävää kesäkautta kaikille toivoo Kalevi.

ANNA VALJAKKOSI VAIHTAA VAPAALLE

TULE YKSIN TAI YHDESSÄ,
KOIRA- TAI IHMISMÄÄRÄÄ EI OLE RAJATTU JA KOKO KOIRAMETSÄN
TURVALLINEN 4,3 HA AIDATTU ALUE ON VAIN VARAAJAN KÄYTTÖSSÄ

JAKKUVÄRKIN
KOIRAMETSÄ

MAKHOLMA-MAJANTIE 302, 28660 PORI

VARAUKSET:
JAKKUVARKKI.FI

Haastattelussa:

BUDDY STREEPER

1. Olette maailman menestyneimpiä koiravaljakkoajajia ja perheenne on menestynyt vuosikymmenten ajan. Kuinka intohimo lajiin saadaan säilymään sukupolvelta toiselle? Ketkä perheestänne kilpailevat tällä hetkellä ja mikä on muun perheen rooli toiminnassanne?

Rekikoirakilpailut ovat olleet osa elämäni niin kauan kuin muistan. Perheeni on ollut mukana lajissa 1970-luvun puolivälistä lähtien, eli jo lähes 50 vuotta. Olen 44-vuotias, ja kasvoin täysin uppoutuneena elämäntapaani työskennellä rekikoirien kanssa. Ajan myötä siitä tuli paljon enemmän kuin urheilulaji — siitä tuli identiteettini ja perusta sille, kuka olen.

Ihmiset kysyvät usein, miten intohimo johonkin voi säilyä niin pitkän ajan. Tavallaan sitä on vaikea selittää, koska se tuntuu minulle niin luonnolliselta. Se on melkein kuin kysyisi, miten rekikoira opetetaan vetämään tai lintukoira seisomaan — jotkin asiat juurtuvat syvälle sukupolvien sitoutumisen ja kokemuksen kautta. Intohimo kumpuaa elämäntavan jokaisesta osa-alueesta.

Pohjimmiltaan uskon sen liittyvän haasteiden ratkomiseen, omistautumiseen ja jatkuvaan pyrkimykseen kehittyä. Olen aina ollut tavoitteellinen ja motivoitunut kilpailusta, mutta syvempi yhteys syntyy työskentelystä alaskanhuskyjen kanssa. Nämä koirat ovat muovanneet elämäni ja opettaneet minulle kurinalaisuutta, kärsivällisyyttä, vastuullisuutta ja tiimityötä. Rekikoirien kautta oppimani asiat

ovat siirtyneet elämäni kaikkiin osa-alueisiin ja vaihtaneet henkilökohtaiseen luonteeseeni.

Se, mikä inspiroi minua edelleen eniten, on koko rekikoiran kehityskaari. Kaikki alkaa kauan ennen kilpailua — kahden menestyneen koiran jalostuksen suunnittelusta ja toiveesta luoda seuraava sukupolvi urheilijoita. Sitten pennut syntyvät, ja siitä hetkestä eteenpäin niiden persoonallisuuden kehitystä alkaa seurata. Muutaman viikon välein ne muuttuvat ja kypsyvät, kunnes niistä kasvaa nuoria koiria, joilla on oma luonteensa ja älykkyytensä.

Kasvaessaan ne oppivat leikin, sosiaalistamisen ja asteittaisen harjoitteluun totuttamisen kautta. Myöhemmin niistä tulee työskenteleviä tiimin jäseniä, jotka oppivat vastuuta ja osallistuvat kennelin dynamiikkaan. Lopulta vanhemmat ja kokeneemmat koirat alkavat opettaa nuorempaa sukupolvea. On jotakin erittäin palkitsevaa siinä, että näkee koko tämän prosessin tulevan täyteen ympyrään. Minulle rekikoirakilpailuissa ei ole kyse vain kilpailupäivästä — kyse on koiran ja tiimin koko kehityksestä monien vuosien aikana.

Perheemme on edelleen syvästi mukana lajissa tänä päivänä. Vaimoni Lina on ansioitunut ajaja, jolla

on merkittäviä voittoja ja palkintosijoja ympäri Pohjois-Amerikkaa, mukaan lukien mestaruustason suorituksia Alaskassa ja Manitobassa. Tyttäreni Alva (15) ja Clara (13) ovat jo kilpailleet kisoissa ympäri Alaskaa, Yukonia, Luoteisterritorioita, Brittiläistä Kolumbiaa ja Montanaa. On uskomattoman merkityksellistä nähdä seuraavan sukupolven kehittävän saman intohimon koiria kohtaan.

Isäni Terry Streeper — monille tunnettu nimellä "Original Canadian Express" — kilpaili vuosikymmenten ajan sprinttikilpailujen korkeimmalla tasolla ja on edelleen tärkeä osa kennelimme toimintaa. Vaikka hän osallistuu nykyään vähemmän kilpailuihin, hänen kokemuksensa, mentorointinsa ja tukensa ovat edelleen valtavan tärkeässä roolissa ohjelmassamme.

Monella tapaa rekikoirakilpailut ovat meille todellinen perheen elämäntapa. Jokainen osallistuu, jokainen tekee uhrauksia, ja jokainen jakaa sekä haasteet että onnistumiset. Juuri tämä yhteinen intohimo on pitänyt sitoutumisemme lajiin vahvana sukupolvien ajan.

Kun yhdistetään huippukoirat, huipputason kennelit, kokenut reittien valmistelu ja nopea kilpailurata, syntyy uskomattoman vaativa kilpailutaso.

2. Voitit 12. mestaruutesi Open North American Championship -kilpailussa, jota pidetään yhtenä maailman arvostetuimmista rekikoira-kilpailuista. Voitko kertoa, mikä tekee tästä kilpailusta niin erityisen ja millaisesta kilpailusta on kyse?

Kyllä, Open North American Championship Fairbanksissa, Alaskassa, tunnetaan laajasti yhtenä maailman merkittävimmistä sprinttirekikoira-kilpailuista, ja 12. mestaruuden voittaminen siellä on asia, josta olen uskomattoman ylpeä. Joskus mestaruudet alkavat vuosien mittaan sulautua yhteen, mutta jokaisella niistä on oma tarinansa, haasteensa ja merkityksensä.

Se, mikä tekee ONAC:sta niin erityisen, on itse tapahtuman tasaisuus ja laatu. Mielestäni juuri se erottaa suuret kilpailut legendaarisista kilpailuista. Fairbanks tunnetaan vuosikymmenten ajalta maailmanluokan mestaruustunnelman luomisesta. Kilpailun järjestää Alaska Dog Musers Association (ADMA), ja he ymmärtävät tarkalleen, mitä huipputason tapahtuman järjestäminen vaatii.

Ensinnäkin tarvitaan tasaiset talviolosuhteet. Fairbanks tarjoaa maaliskuussa lähes aina aidon talvisään - kylmät lämpötilat, vakaat lumiolosuhteet ja erittäin nopeat reitit. Tämä tasaisuus on mestaruustason kilpailuissa ratkaisevan tärkeää, koska se antaa koirille mahdollisuuden kilpailla mahdollisimman korkealla urheilullisella tasolla.

Itse reitti on luultavasti kilpailun tärkein osa-alue. OANC:n reittiä ei ole suunniteltu vaikeakulkuiseksi tai erityisen tekniseksi. Se on suunniteltu aidoksi kilparadaksi - leveäksi, tasaiseksi, nopeine mutkineen, erittäin hyvin valmistelluksi ja sellaiseksi, joka tuo esiin nopeuden ja urheilullisuuden. Kaikki tapahtumassa tähtää reilun ja korkeatasoisen kilpailun luomiseen.

Myös kilpailumuoto on erittäin vaativa. Valjakot kilpailevat noin 32 kilometrin matkan kahden ensimmäisen päivän aikana, minkä jälkeen seuraa pidempi finaali-ilta, noin 45 kilometriä. Vaikka on

olemassa kilpailuja, joissa on jyrkempi maasto tai pidemmät matkat, Fairbanksin haaste syntyy kilpailun vauhdista ja intensiteetistä. Nopeudet ovat uskomattoman korkeita, ja koska reittiolosuhteet ovat yleensä ihanteelliset, virheille jää hyvin vähän tilaa. Juuri tämä on yksi ONAC määrittävistä piirteistä - et voi tehdä virheitä ja odottaa selviäväsi niistä. Jos arvioit valjakkosi väärin, menetät vauhtia tai joudut pysähtymään edes hetkeksi, se voi muuttaa koko kilpailun lopputuloksen. Erot kilpailijoiden välillä ovat usein erittäin pieniä, ja kaikki osallistujat ovat erittäin korkeatasoisia.

Toinen kilpailusta erityisen tekevä asia on sen kova taso, joka houkuttelee kilpailijoita vuodesta toiseen. Monet eurooppalaiset ajajat matkustavat Alaskaan erityisesti osallistuakseen ONAC:iin, ja vastaavasti monet pohjoisamerikkalaiset sprinttitiimit rakentavat koko kilpailukautensa tämän kilpailun ympärille. Se houkuttelee jatkuvasti mukaan lajin parhaimpia sprinttikenneleitä ja menestyneimpiä ajajia. Vuosien varrella minulla on ollut etuoikeus kilpailla monia sprinttikilpailujen historian suurimpia nimiä vastaan — ajajia kuten George Attla, Egil Ellis, Roxy Wright, Arleigh Reynolds ja monia muita. Kun yhdistetään huippukoirat, huipputason kennelit, kokenut reittien valmistelu ja nopea kilpailurata, syntyy uskomattoman vaativa kilpailutaso.

Henkilökohtaisesti Fairbanks oli yksi vaikeimmista kilpailuista oppia todella voittamaan. Oli ajanjakso, jolloin isäni ja minä keräsimme yhdessä lukuisia kakkossijoja siellä. Ne olivat edelleen erittäin kunnioitettavia tuloksia kilpailun tason huomioon ottaen, mutta sen oppiminen, miten kyseinen kilpailu voitetaan johdonmukaisesti, oli urani kannalta merkittävä oppimisprosessi. Täytyi ymmärtää rytmitys, valmistautuminen, koirien hallinta ja päätöksenteko täysin uudella tasolla.

Lopulta juuri tämä tekee Open North Americanista minulle niin merkityksellisen. Fairbanksissa mitään ei anneta ilmaiseksi. Voittaakseen siellä lähes kaiken täytyy osua kohdalleen — koirien, valmistautumisen, strategian, keskittymisen ja suorituksen. Kun kaikki loksahdaa paikoilleen tuollaisen kilpailutason keskellä, saavutuksesta tulee äärimmäisen palkitseva.

3. Miten tämän vuoden suorituksesi sujui? Oliko strategiassasi jotain poikkeavaa verrattuna aikaisempiin suorituksiisi?

Meillä oli poikkeuksellinen kausi tänä vuonna, ja monella tavalla se oli yksi urani palkitsevimista vuosista. Voitimme 12 ONAC-mestaruuden Fair-

banksissa, mikä sivusi Egil Ellisin hallussa ollutta kaikkien aikojen ennätystä. Rehellisesti sanottuna, jos olisit kysynyt minulta viisi vuotta sitten, olisiko tuollaisen lukeman saavuttaminen edes mahdollista, olisin luultavasti vastannut kieltävästi. Voittaminen Fairbanksissa edes kerran on uskomattoman vaikeaa, joten 12 mestaruuden saavuttaminen siellä on asia, josta olen erittäin ylpeä.

Samaan aikaan yksi henkilökohtaisesti merkityksellisimmistä saavutuksistani oli Fur Rendezvous World Championshipin voittaminen Anchoragea. Monella tavalla Anchorage on itse asiassa suosikkikilpailuni koko kilpailukiertueella ja mielestäni yksi vaikeimmista kilpailuista voittaa jatkuvasti.

Se, mikä tekee Anchoragesta niin haastavan, on sen arvaamattomuus. Toisin kuin Fairbanksissa, jossa voi yleensä odottaa vakaita talviolosuhteita ja hyvin hallittua kilpailuympäristöä, Anchorage tuo mukaan täysin erilaisen muuttujan — sään. Merenpinnan läheisyydessä sijaitsevana ja muuttuvan ilmaston vaikutuksen alaisena olosuhteet voivat vaihdella dramaattisesti vuodesta toiseen. Jotkin talvet ovat kylmiä ja ihanteellisia, kun taas toisina vuosina lämpimämmät lämpötilat ja vaikeat reittiolosuhteet aiheuttavat haasteita. Tämä epävarmuus pakottaa valjakot jatkuvasti sopeutumaan.

Myös itse ympäristö on uskomattoman ainutlaatuisen. Kilpailu alkaa aivan Anchoragen keskustasta, useiden satojentuhansien ihmisten kaupungin keskeltä, Chugachvuorten ja Cook Inletin luodessa uskomattoman taustan. Kilpailut kirjaimellisesti urbaanissa ympäristössä — ajat kaupungin kaduilla, alikulkujen läpi, siltojen yli, tiukkojen neulansilmämutkien ympäri ja väkijoukon täyttämien katselualueiden läpi. Se on kilpailu, joka vaatii jatkuvaa keskittymistä ja nopeaa päätöksentekoa.

Koiravaljakkoajajana uskon, että Anchorage todella testaa kykyä hallita valjakkoa. Minulle se on yksi sprinttikilpailujen tärkeimmistä taidoista. Kyse ei ole vain nopeudesta — kyse on koirien lukemisesta, vauhdin ymmärtämisestä, esteiden navigoinnista ja fiksujen päätösten tekemisestä paineen alla. Anchorage haastaa jokaisen osan tästä taito-

valikoimasta, minkä vuoksi olen aina rakastanut kilpailamista siellä.

Kilpailulla on myös valtava historiallinen merkitys. Monien vuosien ajan yksi henkilökohtaisista tavoitteistani oli yksinkertaisesti voittaa Fur Rendezvous World Championship. Ajan myötä onnistuimme saavuttamaan siellä useita voittoja, ja lopulta tällä kaudella voitimme 11. Fur Rondy -mestaruuden, mikä rikkoi legendaarisen George Attlan kaikkien aikojen ennätyksen, 10 voittoa. Se oli äärimmäisen merkityksellinen saavutus, koska George Attla on yksi lajin ikonisimmista hahmoista.

Strategian osalta tämä talvi oli meille hyvin erilainen kuin tavallinen vuosi. Itse asiassa se oli luultavasti vaikein talvi, jonka olen koskaan kokenut kotonamme Fort Nelsonissa. Jouduimme kohtaamaan poikkeuksellisen pitkän jakson ankaraa kylmyyttä ja runsasta lumisadetta. Normaalisti sää aiheuttamat harjoittelut tauot vaikuttavat harjoittelua ehkä muutaman päivän ajan kerrallaan ennen kuin olosuhteet jälleen paranevat. Tänä vuonna kuitenkin tuntui siltä, että koko harjoitusohjelmamme oli lähes kuuden viikon ajan pysähdyksissä.

Se loi suuren haasteen, koska yleensä toimin hyvin jäsennellyn kauden treenisuunnitelman mukaan rakentaessani joukkueen fyysisistä ja henkistä suorituskykyä talven aikana. Tänä vuonna jouduin täysin mukauttamaan ja uudelleen arvioimaan osia lähes-

tymistavastamme. Se testasi kärsivällisyyttäni ja kykyäni säilyttää luottamus koko prosessiin.

Nyt jälkepäin ajateltuna uskon itse asiassa oppineeni siitä paljon. Yksi tärkeimmistä menestyksen osa-alueista tässä lajissa on kyky jatkuvasti arvioida, mukautua ja oppia jokaisesta kaudesta. Vielä vuosikymmenten kilpailukokemuksen jälkeenkin oppii yhä uutta.

Takaiskuista huolimatta uskon aidosti, että tämä saattoi olla nopein valjakko, jolla olemme koskaan kilpailleet Alaskassa. Pidän erittäin yksityiskohtaisia tilastoja harjoittelusta, kilpailuajoista, nopeuksista ja historiallisista suorituksista — en pelkää omien valjakoiden vaan myös monien kilpailijoiden osalta vuosien varrella. Kun vertaan numeroita ja analysoin suorituksia, tämä valjakko toimi eliittitasolla.

Juuri se teki tästä kaudesta niin tyydyttävän. Kohdasimme vaikeita olosuhteita, jouduimme mukauttamaan koko valmistautumisprosessimme, ja silti koirat suoriutuivat uskomattoman korkealla tasolla silloin, kun sillä oli eniten merkitystä. Se teki talven lopun saavutuksista vieläkin palkitsevampia.

4. Mitkä tekijät uskot olevan suurimmassa roolissa uskomattoman menestyksesi taustalla?

Tämä on oikeastaan samaan aikaan sekä helppo että yksi vaikeimmista kysymyksistä vastata. Kun todella ajattelen asiaa, suurin yksittäinen tekijä menestyksemme taustalla on kiistatta ollut perheen tuki ja yhteinen sitoutuminen samaa tavoitetta kohtaan.

Rekikoirakilpailut eivät ole vain harrastus tai kausiluonteinen urheilulaji — ne ovat kokonainen elämäntapa. Koirat tarvitsevat hoitoa vuoden jokaisena päivänä säästä, pyhistä, aikatauluista tai henkilökohtaisista suunnitelmista riippumatta. Monella tavalla koirista tulee koko perheen elämäntavan keskipiste, jonka ympärille kaikki muu rakentuu. Kilpailukseen sprinttikilpailujen korkeimmalla tasolla, erityisesti vuosikymmenten ajan, tarvitsee uskomattoman tukijärjestelmän ympärilleen.

Kasvaessani näin, kuinka äitini tuki isääni tämän kilpauran aikana. Näin omin silmin ne uhraukset, joita vaadittiin - pitkät päivät, matkustaminen, reittien huoltaminen, koirien jatkuva hoitaminen ja se sitoutuminen, jota mestaruustason kilpailuissa menestyminen vaati. Sisareni, äitini ja koko perheemme

olivat kaikki mukana tukemassa isäni tavoitteita ja itse kennelin toimintaa.

Myöhemmin, kun lopulta otin kennelin johtovastuun ja minusta tuli vastuuhenkilö valjakon ja kilpailuohjelman ohjaamisessa, sama tukijärjestelmä jatkoi ympärilläni. Vaimoni Lina, tyttäreni Alva ja Clara sekä vanhempani ovat kaikki tukeneet visiota, sitoutumista ja niitä uhrauksia, joita menestyksen tavoittelu tässä lajissa vaatii.

Yksi syy siihen, miksi tämä tuki on niin tärkeää, on se, että rekikoirakilpailut vaativat valtavan määrän aikaa ja energiaa. Vapaapäiviä ei ole. Koirat tarvitsevat edelleen hoitoa, harjoittelua, ruokintaa, puhtaanapitoa ja huomiota joka päivä. Erityisesti kilpailukauden aikana lähes kaikki elämässä pyörii tiimin oikeanlaisen valmistelun ympärillä.

Joskus se tarkoittaa ylimääräistä aikaa harjoittelulle. Joskus se tarkoittaa pitkiä tunteja reittien kunnossapidossa, matkustamista ympäri Pohjois-Amerikkaa tai poissaoloa kotoa kilpailujen vuoksi. Mukana on lyhennettyjä lomia, väliin jääneitä juhlapäiviä ja lukemattomia henkilökohtaisia uhrauksia, joita useimmat ihmiset eivät koskaan näe. Menestyäkseen tällä tasolla kaikkien ympärilläsi

olevien täytyy uskoa prosessiin ja olla valmiita tukemaan sitä.

Olen ollut erittäin onnekas siinä, ettei minun ole koskaan todella tarvinnut valita perheeni ja intohimon välillä. Perheeni on aina ymmärtänyt siihen liittyvän sitoutumisen ja tukenut päätöksiä, joita huippuosaamisen tavoittelu lajissa vaatii. Sillä on ollut valtava merkitys koko urani ajan. Uskon myös, että menestys rekikoirakilpailuissa syntyy siitä, että ympärillä on ihmisiä, jotka todella ymmärtävät tähän elämäntapaan liittyvät uhraukset. Jokaisen mestaruuden taustalla on vaikeita talvia, takaiskuja ja lukemattomia tunteja näkymätöntä työtä. Se, että perhe jakaa samat tavoitteet ja on valmis sitoutumaan prosessiin yhdessä, on ollut yksi suurimmista syistä menestykseen.

Uskon aidosti, että jokaisen menestyvän kennelin ja jokaisen menestyvän ajajan takana on vahva tukijärjestelmä. Kukaan ei saavuta tällaisia asioita yksin. Meidän tapauksessamme perheemme yhteinen intohimo ja omistautuminen ovat olleet perusta, joka on mahdollistanut pitkäaikaisen menestyksen useiden sukupolvien ajan.

5. Voisitko selittää harjoitusohjelmaasi ja valmistautumistasi kauden päätavoitteita varten?

Harjoitusohjelmamme on suunniteltu täysin maksimoimaan koirien suorituskyky talven kilpailukauden aikana. Kaikki, mitä teemme, tähtää sellaisen valjakon rakentamiseen, joka pystyy suoriutumaan erittäin korkealla tasolla silloin, kun suuret mestaruuskilpailut koittavat.

Kesän ja alkusyksyn aikana suuri osa ohjelmastamme perustuu vapaana juoksemiseen ja vapaaseen leikkiin. Koirat ovat aktiivisia ympäri vuoden sääolosuhteiden sallimissa rajoissa, ja vietämme paljon aikaa antaen niiden juosta vapaina, sosiaalistua ja pysyä henkisesti virkeinä. Vaikka tämä vapaa liikuminen on tärkeää, uskon henkilökohtaisesti, että mestaruustason rekikoiran todellinen kunnan kehitys alkaa vasta valjasharjoittelun myötä.

Valjasharjoittelu on oikeastaan se vaihe, jossa varsinainen järjestelmällinen ohjelmamme alkaa. Tyypillisesti aloitamme lokakuun alkupuolella, vaikka se riippuu aina sääolosuhteista. Lämpötila on luultavasti yksittäinen suurin tekijä, joka vaikuttaa rekikoiran suorituskykyyn, joten olen erittäin tarkka siitä, että harjoittelu tapahtuu oikeanlaisissa olo-

En koskaan halua koirien päättävän harjoitusta uupuneina tai lannistuneina. Filosofiani on, että koirien pitäisi lopettaa vahvoina, motivoituneina ja halukkaina tekemään enemmän.

suhteissa. Kun sää muuttuu riittävän viileäksi pysyvästi, alamme rakentaa valjakkoa asteittain.

Yksi harjoitusfilosofiani keskeisistä periaatteista on lepo ja palautuminen. Uskon, että palautumisella on valtavan suuri merkitys suorituskyvyn maksimisoinnissa. Tavoitteeni on, että jokainen koira olisi täysin levännyt, terve, motivoitunut ja henkisesti innokas joka kerta harjoitellessaan. Tämän filosofian vuoksi ajan koiria hyvin harvoin kahtena peräkkäisenä päivänä. Jos niin tapahtuu, syynä ovat yleensä sääolosuhteet tai aikataulut, jotka pakottavat tekemään muutoksia yllättäen. Se ei ole asia, jonka tarkoituksella sisällytän ohjelmaan. Haluan jokaisen koiran olevan fyysisesti ja henkisesti valmis suoriutumaan erittäin korkeatasoisesti aina lähtiessään harjoitukseen.

Myös kilometrimäärien kasvattaminen tapahtuu hyvin asteittain ja järjestelmällisesti. Aloitamme lyhyillä lenkeillä - yleensä noin viidellä kilometrillä - ja toistamme saman matkan useita kertoja ennen kilometrimäärän kasvattamista. Sen jälkeen siirrymme noin kahdeksaan kilometriin, sitten yhteentoista, sitten neljääntoista ja jatkamme matkojen lisäämistä pienin askelin koko kauden ajan.

Tyypillisesti kasvatatan harjoitusmatkoja vain noin 20-25 prosenttia kerrallaan. Uskon tämän olevan erittäin tärkeää valjakon itseluottamuksen, innostuksen ja yleisen fyysisen kestävyuden säilyttämiseksi. En koskaan halua koirien päättävän harjoitusta uupuneina tai lannistuneina. Filosofiani on, että koirien pitäisi lopettaa vahvoina, motivoituneina ja halukkaina tekemään enemmän.

Tämä onkin yksi ohjelmamme tärkeimmistä osaluista — innostuksen rakentaminen fyysisen kunnan rinnalla. Haluan koirien olevan innostuneita juoksemisesta. Haluan niiden olevan terveitä, henkisesti sitoutuneita, fyysisesti hyvässä kunnossa ja suorittavan vahvasti jokaisen harjoituksen lopussa. Monella tavalla lenkin viimeinen osuus on kaikkein tärkein, koska mestaruuskilpailut ratkaistaan usein juuri siinä vaiheessa.

Kauden edetessä jatkamme asteittaista etenemistä kohti kilpailumatkoja. Yleensä haluan koirien suorittavan vähintään yhden tai kaksi harjoitusta hyvin lähellä kilpailumatkaa noin 10 päivää ennen suurta tapahtumaa. Kun saavutamme sen pisteen, alan hieman keventää ohjelmaa, jotta koirat pysyvät tuoreina, levänneinä ja henkisesti terävinä kilpailua varten.

Esimerkiksi ennen suurta 25 mailin mestaruuskilpailua, kuten Fur Rendezvous'ta Anchorageessa, haluaisin ihannetilanteessa tehdä noin 40 kilometrin harjoitusajon noin 10-14 päivää ennen tapahtumaa. Sen jälkeen lyhennämme harjoitusmatkoja asteittain samalla säilyttäen kilpailunopeuden ja intensiteetin. Tuon vaiheen tavoite ei enää ole kunnan rakentaminen — kyse on terävyyden, itseluottamuksen ja innostuksen ylläpitämisestä kilpailuun lähdeäessä.

Näiden viimeisten harjoitusten aikana keskityn voimakkaasti vauhdin hallintaan ja kontrolliin. En halua joukkueen yllirasittavan itseään ennen kilpailua. Sen sijaan haluan koirien päättävän jokaisen harjoituksen vahvoina, innokkaina ja fyysisesti valmiina saavuttamaan huippukunnan juuri oikealla hetkellä.

Kun saavumme suuriin kilpailuihin, kuten Anchorageen tai Open North American Championshipiin Fairbanksissa, tavoitteena on, että valjakko ei ole pelkästään fyysisesti hyvässä kunnossa, vaan myös henkisesti innostunut, täysin palautunut ja täynnä itseluottamusta. Uskon, että juuri tämä tasapaino kunnan, palautumisen, motivaation ja ajoituksen välillä luo lopulta mestaruustason suorituskyvyn.

6. Millaisilla koirilla kilpailet ja millaisia koiria omistat? Mitkä ominaisuudet ovat sinulle kaikkein tärkeimpiä?

Kilpailemme koirilla, joita kutsutaan yleisesti alaskanhuskyiksi. Mielestäni alaskanhusky on täydellinen rekikoira, koska se ei ole tarkasti määritelty puhdasrotuinen rotu - se on jatkuvasti kehittyvä suorituskykyyn perustuva rotu, joka on kehitetty erityisesti urheilullisuutta, kestävyyttä, älykkyyttä ja työmotivaatiota varten.

Vuosikymmenten aikana monet erilaiset verilinjat ovat vaikuttaneet modernin alaskanhuskyn kehitykseen. 1970-, 1980- ja 1990-luvuilla Pohjois-Amerikassa oli monia erilaisia perinteisiä rekikoiralinjoja. Sitten 1990-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa sprinttikilpailujen verilinjoihin tuli voimakas skandi-

naavisten ajokoirien vaikutus, erityisesti englanninpointtereiden ja saksanseisojien muodossa.

Tuo pointterivaikutus lisäsi dramaattisesti modernin rekikoiran urheilullisuutta ja nopeutta. Se loi koiria, joilla oli uskomaton sydän- ja verenkiertoelimistön kapasiteetti sekä valtava nopeuspotentiaali. Se muutti myös luonnetta. Pointterivaikutus tuotti yleensä sosiaalisempia ja seurallisempia koiria — hyvin hellyydenkipeitä, ihmisystävällisiä ja miellyttämisenhaluisia. Perinteisillä pohjoisilla rekikoirilla oli usein enemmän itsenäisyyttä ja vahvatahtoisuutta, kun taas ajokoiravaikutus toi mukaan enemmän yhteistyöhaluista ja kumppanimaisempaa luonnetta.

Ajan myötä myös oma jalostusfilosofiani on kuitenkin kehittynyt. Vaikka arvostan ehdottomasti näiden verilinjojen tuomia urheilullisia parannuksia, olen vähitellen siirtynyt takaisin kohti kestävämmän ja monipuolisemman rekikoiran kehittämistä. Kestävyys on yksi tärkeimmistä ominaisuuksista, joita nykyään etsin. Haluan koiria, jotka ovat fyysisesti vahvoja, rakenteellisesti terveitä ja kykenevät kestämään pitkiä kilpailukausia muuttumatta hauraiksi. Arvostan vahvoja tassuja, yleistä sitkeyttä, hyvää palautumiskykyä ja kykyä suoriutua tasaisesti ilman jatkuvaa huoltoa tai loukkaantumisongelmia talven aikana.

Henkinen vahvuus on luultavasti kaikkein tärkein ominaisuus minulle. Haluan koiria, jotka pystyvät käsittelemään mitä tahansa olosuhteita ja haluavat silti kilpailla. En halua yksiuotteisia koiria, jotka loistavat vain täydellisissä olosuhteissa. Haluan monipuolisia koiria - koiria, jotka selviytyvät nopeista reiteistä, vaikeista reiteistä, äärimmäisestä kylmyydestä, lämpimämmistä olosuhteista, teknisistä radoista, vuoristomaastosta tai rajusta säästä ja säilyttävät silti itseluottamuksensa ja halunsa tehdä työtä.

Urani aikana olen kilpaillut lähes kaikentyyppisissä sprinttikilpailuympäristöissä Pohjois-Amerikassa. Olemme kilpailleet kaikkialla arktiselta rannikolta Alaskaan, Yukoniin, Manitobaan, Quebeciin, Montanaan, Wyomingiin, Oregoniin, New Hampshireen ja moniin muihin paikkoihin niiden välillä. Jokainen paikka tarjoaa täysin erilaiset olosuhteet - Alaskan erittäin nopeista mestaruusradoista Yhdysvaltojen länsiosien vuoristomaastoon, Pohjois-Kanadan äärimmäiseen kylmyyteen ja tuuleen sekä itäisten kilpailujen lämpimiin ja haastaviin sääolosuhteisiin.

Juuri siksi olen aina uskonut sellaisten koirien kehittämiseen, jotka voivat menestyä monenlaisissa ti-

Se, mikä todella erottaa huippukoirat muista, on niiden halu suorittaa päivä toisensa jälkeen, vuosi toisensa jälkeen, niin menestyksen kuin vastoinkäymistenkin keskellä.

lanteissa. En koskaan halunnut kenneliä, joka olisi rakennettu vain yhdenlaista kilpailemista varten. Halusin koiria, jotka pystyvät kilpailemaan korkeimmalla tasolla riippumatta sijainnista tai kilpailumuodosta.

Tästä monipuolisuudesta on tullut yksi kennelimme määrittävistä ominaisuuksista. Monet menestyneet ajajat ympäri Pohjois-Amerikkaa ovat sisällyttäneet meidän verilinjojamme omiin ohjelmiinsä. Jotkut kilpailevat sprintissä, jotkut etappikilpailuissa, jotkut keskipitkillä matkoilla, ja toiset harrastavat koirahiihtoa, koirapyöräilyä, canicrossia tai muuta harrastekilpailemista. Jopa meidän verilinjoihimme liittyvät koirat ovat menestyneet suurissa pitkän matkan kilpailuissa, mukaan lukien Iditarodissa.

Minulle kaikkein parhaat koirat eivät kuitenkaan erotu toisistaan pelkästään fyysisten kykyjen perusteella, vaan sydämen ja henkisen sitkeyden kautta. Suurin osa hyvin jalostetuista rekikoirista on fyysisesti kykeneviä urheilijoita. Se, mikä todella erottaa huippukoirat muista, on niiden halu suorittaa päivä toisensa jälkeen, vuosi toisensa jälkeen, niin menestyksen kuin vastoinkäymistenkin keskellä.

”Sydän” on vaikeasti täysin selitettävä asia, mutta juuri se ominaisuus erottaa suuret urheilijat legendaarisista missä tahansa lajissa. Sitä voi verrata urheilijoihin kuten Wayne Gretzky, Michael Jordan, Lionel Messi tai Tom Brady. Heidä ei välttämättä määrittänyt pelkästään fyysinen lahjakkuus. Heidät erotti muista heidän mentaliteettinsa, kilpailuhenkensä, älykkyytensä, sitkeytensä ja uskomaton halunsa kehittyä ja menestyä. Sama ominaisuus löytyy huipputason rekikoirista.

Nämä ovat niitä ominaisuuksia, joita arvostan kaikkein eniten - henkinen vahvuus, sydän, kestävyys, älykkyys, monipuolisuus ja halu jatkaa eteenpäin vaikeissakin olosuhteissa.

Arvostan edelleen myös kunnollista pohjoista turkia. Sprinttikilpailujen voimakkaan pointterivaikutuksen aikana monille koirille kehittyi erittäin lyhyt

turkki. Vaikka sellainen turkkityyppi toimi hyvin tie-tyissä olosuhteissa, itse pidän enemmän koirasta, jolla on hieman tiheämpi kaksinkertainen turkki ja joka kestää paremmin ankaria pohjoisia talvia. En etsi raskasturkkisia pitkän matkan koiria, mutta arvostan riittävää turkkia ja suojaa, jotta koirat pysyvät mukavina ja kestävinä kylmässä ilmastossa.

Lopulta tavoitteeni on aina ollut kehittää kokonaisvaltainen rekikoira — sellainen, joka yhdistää urheilullisuuden, älykkyyden, kestävyuden, henkisen vahvuuden ja sydämen. Juuri nämä ominaisuudet, enemmän kuin mikään yksittäinen fyysinen piirre, luovat pitkällä aikavälillä mestaruustason koiria.

7. Miten kasvattamasi koiratyyppi on kehittynyt kilpailu-urasi aikana?

Rekikoiratyyppi, jonka kanssa kilpailemme, on ehdottomasti kehittynyt urani aikana, ja monella tavalla tuo kehitys heijastaa sekä itse lajin muutoksia että niitä erilaisia tavoitteita, joita minulla on ollut urani eri vaiheissa.

Olen nyt ollut mukana huipputason kilpailutoiminnassa noin 30 vuoden ajan. Kilpailin ensimmäisen kerran Fairbanksissa järjestetyssä Open North American Championshipissa 16-vuotiaana vuonna 1998, mutta olin jo useita vuosia sitä ennen kilpaillut Kanadassa ja kansainvälisesti IFSS-kilpailuissa. Tuohon aikaan rekikoiraurheilu kävi läpi yhtä historiansa suurimmista murroksista.

1990-luvun alussa pohjoisamerikkalaista sprinttikilpailua hallitsi edelleen pitkälti perinteinen alaskanhusky. Samaan aikaan skandinaaviset valjakkoajajat alkoivat kuitenkin vaikuttaa voimakkaasti kansainväliseen sprinttimaailmaan risteyttämällä koiria englannin pointtereihin ja saksanseisoihiin. Muistan nähneeni nämä koirat ensimmäistä kertaa suurissa kansainvälisissä kilpailuissa ja ymmärtäneeni heti, että ne olivat jotain täysin uudenlaista.

Vuonna 1991 Winnipegissä järjestetyissä maailmanmestaruuskilpailuissa näin eurooppalaisten huippujoukkueiden kilpailevan näillä suuremmilla skandinaavisilla houndtyyppisillä koirilla. Ne näyttivät tuolloin täysin erilaisilta kuin perinteiset pohjoisamerikkalaiset sprinttikoirat, joita olimme tottuneet näkemään. Seuraavien vuosien aikana saattoi kirjaimellisesti seurata, kuinka nämä verilinjat kehittivät ja muuttuivat yhä kilpailukykyisemmiksi.

1990-luvun puoliväliin mennessä skandinaavinen vaikutus oli noussut erittäin merkittäväksi sprintti-

kilpailuissa. Itävallan Bad Mitterndorfin kaltaisissa kilpailuissa ja myöhemmin Pohjois-Amerikan kansainvälisissä kilpailuissa näki, kuinka nämä koirat alkoivat hallita pienempiä luokkia ja samalla muuttua jatkuvasti kilpailukykyisemmiksi myös suuremmissa avoimen luokan valjakkoissa.

Lopulta esimerkiksi Egil Ellisin kaltaiset valjakkoajajat kehittivät erittäin menestyksekkäitä verilinjoja näiden houndristeytysten ympärille. Mielestäni osa näistä jalostuslinjoista muutti täysin modernin sprinttikilpailun suunnan. Koirista tuli nopeampia, urheilullisempia ja suorituskyvyiltä hiotumpia eläimiä. Tuo aikakausi nosti koko lajin nopeus- ja kilpailutason uudelle tasolle. Samaan aikaan nämä verilinjat muuttivat myös koirien luonnetta ja hoitovaatimuksia. Pointterivaikutus tuotti koiria, jotka olivat erittäin hellyydenkipeitä, sosiaalisia ja seuraorientoituneita, mutta ne vaativat yleensä enemmän ylläpitoa ja huolenpitoa kuin vanhan tyylin alaskanhuskyt. Myös meidän valjakkoajajien oli kehityttävä koirien mukana. Harjoittelumenetelmät muuttuivat, ravitsemusohjelmat paranivat, varusteet kehittivät ja koirien hoito muuttui entistä edistyneemmäksi. Turvavarusteisiin, eristettyihin koppeihin, kuljetuskalustoon, palautumiseen ja yleiseen koirien hallintaan kiinnitettiin paljon enemmän huomiota. Lajista tuli monella tavalla huomattavasti ammattimaisempi.

Voimakas pointterivaikutus säilyi hyvin näkyvänä 1990-luvun lopun ja 2000-luvun alkuvuosien ajan. Sen jälkeen monet kenneltoimijat - mukaan lukien

oma kennelini - alkoivat vähitellen jalostaa koiria hieman takaisin kestävämpään pohjoiseen tyyppiin. Arvostimme edelleen houndverilinjojen tuomaa uskomatonta urheilullisuutta, mutta halusimme myös hieman enemmän turkkia, kestävyyttä ja monipuolisuutta takaisin rotuun. Ajan myötä kasvattajat alkoivat valita koiria, joilla oli hieman tiheämpi turkki ja parempi yleinen kestävyys samalla kun säilytettiin houndvaikutuksen tuomat nopeus- ja verenkiertoelimistön edut. Sen sijaan että olisi palattu suoraan puhtaisiin pointtereihin, useimmat jalostusohjelmat alkoivat työskennellä hienovaraisemmin tasapainotettujen verilinjaprosenttien kanssa. Myös oma kennelini kehittyi sen mukaan, millaiseen kilpailuun keskityin urani eri vaiheissa. Kun keskityin voimakkaasti Alaskan avoimen luokan nopeuskilpailuihin 2000-luvun puolivälissä, koiristamme tuli hieman pienempiä, kevyempiä ja virtaviivaisempia maksimaalista nopeutta varten nopeilla reiteillä. Tuolloin parhaat koiramme painoivat usein 20-22 kiloa, ja vuonna 2007 teimme Fairbanksissa nopeusennätyksiä erittäin nopealla valjakolla, joka oli rakennettu juuri noita olosuhteita varten.

Myöhemmin, kun keskityin enemmän Wyomingin etappikilpailuihin ja Keski-Kanadan kymmenen koiran kilpailuihin, koiramme kehittivät jälleen. Näissä kilpailuissa oli usein pehmeämpiä reittejä, mäkisempää maastoa ja erilaisia kilpailumuotoja, jotka suosivat hieman suurempia ja vahvempia koiria. Tuossa vaiheessa kennelimme tuotti koiria, jotka painoivat lähempänä 24-26 kiloa, ja osa oli vieläkin suurempia.

Sitten, kun painopisteeni siirtyi jälleen takaisin Alaskan ja rajoittamattoman luokan mestaruuskilpailuihin, koirat jalostuivat vähitellen takaisin hieman pienempään ja nopeampaan tyyppiin, joka soveltui paremmin Alaskan erittäin nopeille kilpailuradoille. Monella tavalla koirieni kehitys on siis aina seurannut sen kilpailutyylin ja niiden olosuhteiden erityisvaatimuksia, joihin keskityin kyseisellä hetkellä. Verilinjat mukautuivat jatkuvasti suorituskyvyn, kestävyuden, ympäristön ja kilpailumuodon mukaan.

Nykyään uskon edelleen vahvasti moderniin alaskanhuskyn jatkuvasti kehittyvänä urheilijana. Tämänhetkinen tavoitteeni on kasvattaa koira, jossa yhdistyvät nopeus, kestävyys, henkinen vahvuus, palautumiskyky, monipuolisuus sekä riittävä turkki ja sitkeys kestämaan ankaria pohjoisia olosuhteita samalla kun se pystyy kilpailemaan korkeimmalla sprinttitasolla.

Tulevaisuudessa Alaska tulee todennäköisesti pysymään kennelimme pääpainopisteenä. Kilpailuolosuhteet siellä ovat edelleen Pohjois-Amerikan tasaisimpia, ja myös maantieteellisesti se sopii erittäin hyvin perheellemme ja toiminnallemme. Tyttärieni kasvaessa vanhemmiksi ja heidän tasapainoillessaan kilpailujen, koulun ja kotielämän välillä Alaska tarjoaa paikan, jossa voimme jatkaa kilpailamista korkeimmalla tasolla samalla kun kennelielämä pysyy hallittavana.

Tuo kehitys ei oikeastaan koskaan pysähdy. Jokainen kausi opettaa jotain uutta, ja jokainen koirasukupolvi muokkaa edelleen lajin tulevaisuutta.

8. Mitkä ovat tällä hetkellä parhaat koirasi, millaiset niiden sukutaulut ovat ja mikä tekee niistä mainitsemisen arvoisia?

Olen ollut urani aikana äärimmäisen onnekas saadessani työskennellä todella poikkeuksellisten rekikoirien kanssa. Kun katson vuosia taaksepäin, mieleeni jääneimmät koirat eivät ole aina välttämättä vain nopeimpia - vaan ne, joilla on ollut poikkeuksellinen sydän, henkinen vahvuus ja halu jatkaa eteenpäin olosuhteista riippumatta.

Tuo ajattelutapa on jotain, mitä arvostan syvästi sekä koirissa että ihmisissä. Olen aina uskonut mentaliteettiin: pystyt siihen, jatkat eteenpäin, ja kun kaadut, nouset takaisin ylös ja jatkat matkaa. Parhailla rekikoirilla on sama asenne. Niillä on sitkeyttä, itsevarmuutta, palautumiskykyä ja uskomaton halu tehdä työtä.

Tällä hetkellä yksi kennelini erityisimmistä koirista on johtajakoira nimeltä Wonka. Wonka on suuri rus-

kea uros — lähes suklaanruskean värinen — jolla on valtava urheilullinen kapasiteetti ja erittäin vahva persoona. Hän on ollut ykkösjohtajani viimeiset useat vuodet ja on jo vakiinnuttanut asemansa todellisena mestaruustason johtajana sekä Triple Crown -voittajana. Wonkan tekee minulle erityisen merkitykselliseksi se, että hän edustaa useita sukupolvia omaa jalostusohjelmaani. Hän on syntynyt ja kasvanut täysin omassa kennelissämme, ja hänen vanhempansa, isovanhempansa sekä isoisovanhempansa olivat kaikki meille merkittäviä mestaruuskoiria. Hän edustaa nyt noin viidettä sukupolvea omassa verilinjalinjassani.

Hänen emänsä Wilma oli yksi suurista mestaruustason johtajakoiristani ja voitti merkittäviä kilpailuja, mukaan lukien ONAC:in sekä lukuisia muita huipputason kilpailuja. Hänen isänsä Elvis oli toinen poikkeuksellinen johtajakoira, joka voitti useita Triple Crown -titteleitä sekä suuria mestaruuksia Alaskassa ja Kanadassa. Kun huippukoiria yhdistetään huippukoiriin sukupolvesta toiseen, alkaa lopulta syntyä erittäin erityisiä urheilijoita, joiden suorituskyky on poikkeuksellisen tasainen.

Wonka edustaa tätä kehitystä täydellisesti. Hänellä on uskomaton kestävyys, erinomaiset tassut, valtava ruokahalu, loistava palautumiskyky ja henkinen vahvuus selviytyä sekä lämpimistä että äärimmäisen kylmistä olosuhteista. Hän kommunikoi poikkeuksellisen hyvin johtajakoirana, pysyy keskityneenä paineen alla ja rakastaa aidosti kaikkea rekikoirana olemiseen liittyvää. Urheilullisten ominaisuuksiensa lisäksi hän on myös erittäin hellä ja lempeä koira, jolla on upea luonne ihmisten ja kennelielämän ympärillä.

Erytisen palkitsevaa on nyt nähdä Wonkan jälkeläisten nousevan esiin nuoremmassa valjakoissa. Useat hänen pojistaan ja tyttäristään ovat jo kehityksessä lupaaviksi tulevaisuuden johtajakoiriksi, mikä jatkaa kennelimme pitkän aikavälin kehitystä. Wonkan rinnalla toinen erittäin tärkeä koira nykyisessä joukkueessamme on Elon. Elon on juossut Wonkan rinnalla merkittävänä johtajakoirana viimeisten kausien ajan, ja hänkin on syvästi oman kennelimme verilinjasta kasvatettu koira. Wonkan tavoin Elon edustaa useita sukupolvia huolellisesti kehitettyä mestaruustason jalostusta.

Elonin emä Mimi oli yksi hienoimmista koirista, joita olen koskaan ajanut. Hän on mestaruuksia voittanut johtajakoira ja näytteli valtavaa roolia monissa menestyksessä kilpailukausissamme. Hänen isänsä Bobby oli myös Triple Crown -voittaja ja yksi vahvimmista koirista, joilla olemme kilpail-

leet. Jälleen kerran, kun todistetusti mestaruustason koiria yhdistetään toisiinsa sukupolvesta toiseen, alkaa syntyä erittäin korkean tason urheilijoita, joiden tasaisuus on poikkeuksellista. Elon ja Wonka täydentävät toisiaan johtajakoirina erittäin hyvin. Vaikka niillä on joitakin yhteisiä syvempiä verilinjoja, niiden geneettinen vaihtelu on edelleen riittävä säilyttämään kennelissä voimaa ja monipuolisuutta. Tuo tasapaino on erittäin tärkeä pitkän aikavälin jalostusohjelmissa.

Toinen erityismaininnan ansaitseva koira on Mimi itse. Vaikka hän on kilpaillut viime kaudet toisessa valjakossamme, hän on edelleen yksi kennelini tärkeimmistä ja vaikutusvaltaisimmista koirista. Mimi johti mestaruusvaljakkoa Anchorage ja Fairbanksissa ja on ollut mukana monissa suurissa voitossa vuosien aikana. Mimin tekee erityisen merkitykselliseksi se, että hänen sukutaulunsa yhdistyy suoraan tärkeisiin skandinaavisiin verilinjoihin.

Hänen sukulinjansa ovat Matti Heinosen kehittämistä verilinjosta. Monella tavalla hän edustaa suoraa yhteyttä vaikutusvaltaisten skandinaavisten sprinttiverilinjojen ja oman pohjoisamerikkalaisen kenneleohjelmamme välillä. Mimi on uskomattoman urheilullinen kullanvärinen narttu, jolla on valtava persoonallisuus ja älykkyys. Hän on yksi niistä harvinaisista koirista, joissa yhdistyvät huipputaso urheilullisuus sekä erittäin sosiaalinen, iloinen ja hellä luonne. Hänellä on aina ollut valtavasti energiaa ja intoa sekä valjaissa että niiden ulkopuolella.

Nämä kolme koiraa — Wonka, Elon ja Mimi — ovat varmasti nykyisen kennelimme erityisimpiä koiria, vaikka vuosien aikana on ollut monia muitakin, joilla on ollut valtava merkitys menestyksellemme. Lopulta näistä koirista tekee mainitsemisen arvoisia ei pelkästään niiden voittamat kilpailut, vaan niiden vaikutus sukupolvien muovaamiseen kennelissä sekä siihen, millaista rekikoira pyrimme edelleen kasvattamaan tänä päivänä.

9. Millainen on sprinttikilpailujen tilanne Pohjois-Amerikassa? Mitkä asiat ovat parantuneet vuosien saatossa ja missä näkisitte vielä löytyvän kehitettävää

Rehellisesti sanottuna uskon, että sprinttivaljakourheilu Pohjois-Amerikassa kohtaa tällä hetkellä merkittäviä haasteita. Laji on edelleen elävä ja intohimoinen, mutta ei ole epäilystäkään siitä, että laji on pienentynyt verrattuna siihen, mitä se oli 20 tai 30 vuotta sitten.

Nykyään mushereilla on käytössään huomattavasti parempaa tietoa, parempaa eläinlääketieteellistä osaamista, laadukkaampaa koiranruokaa sekä kehittyneempiä harjoitusmenetelmiä kuin koskaan aiemmin

Suurin lajiin vaikuttava tekijä on mielestäni ilmasto ja muuttuvat sääolosuhteet. Viimeisten 25 vuoden aikana monet perinteiset kilpailualueet ympäri Pohjois-Amerikkaa ovat kärsineet epävarmoista talvista. Alueet, joilla ennen oli erittäin luotettavat lumiolosuhteet, eivät enää tarjoa säännöllisesti sellaisia turvallisia ja laadukkaita uria, joita kilpailullinen ajaminen vaatii.

Monien vuosien ajan esimerkiksi New England, New York, New Hampshire, Quebec, Minnesota, Brittiläinen Kolumbia, Alberta, Saskatchewan ja osa Manitoba muodostivat vahvoja ja aktiivisia kilpailuyhteisöjä. Nykyään monilla näistä alueista talvet ovat huomattavasti arvaamattomampia. Joinakin vuosina lunta ei yksinkertaisesti ole riittävästi, ja toisina vuosina olosuhteet vaihtelevat niin paljon, että kilpailujen järjestäminen turvallisesti muuttuu vaikeaksi tai mahdottomaksi.

Tällä on ollut suuri vaikutus kilpailujen määrään Pohjois-Amerikassa. Kaksikymmentä tai kolmekymmentä vuotta sitten kilpailukalenterissa oli huomattavasti enemmän tapahtumia kuin nykyään. Monet kilpailut ovat valitettavasti kadonneet toistuvien sääperuutusten ja toiminnallisten haasteiden vuoksi.

Myös lajin taloudellinen puoli on muuttunut huomattavasti vaikeammaksi. Sprintti huipputasolla vaatii merkittäviä investointeja. Pelkkä matkustaminen on kallista - kuorma-autot, trailerit, polttoaine, varusteet ja huolto ovat kaikki kallistuneet merkittävästi ajan myötä. Tämän lisäksi mushereiden täytyy investoida paljon koirien hoitoon, laadukkaaseen ravintoon, eläinlääkintään, harjoitusvälineisiin, asumisratkaisuihin, uran kunnossapitolaitteisiin, moottorikelkkoihin, mönkijöihin sekä lukemattomiin muihin kenneltoiminnan osa-alueisiin. Siitä on tullut erittäin vaativa elämäntapa taloudellisesti, ja uskon, että tämä muodostaa esteen monille nuorille, jotka muuten haluaisivat tulla mukaan lajiin.

Samaan aikaan on myös monia positiivisia kehityskulkuja, jotka ovat parantaneet rekikoiraurheilua merkittävästi vuosien aikana. Yksi suurimmista parannuksista on ollut koirien hoidon ja ravitsemuksen ymmärryksen kehittyminen. Nykyään mushereilla on käytössään huomattavasti parempaa tietoa, parempaa eläinlääketieteellistä osaamista, laadukkaampaa koiranruokaa sekä kehittyneempiä harjoitusmenetelmiä kuin koskaan aiemmin. Lajista on tullut paljon koulutetumpi ja ammattimaisempi koirien terveyden ja suorituskyvyn hallinnan suhteen.

Myös internet ja moderni viestintä ovat muuttaneet lajia erittäin positiivisesti. Vuosia sitten tieto oli usein eristyksissä yksittäisissä kenneleissä tai alueilla. Nykyään musherit maailmanlaajuisesti voivat vaihtaa ideoita, harjoittelufilosofioita, eläinlääketieteellistä tietoa, jalostuskonsepteja ja kilpailukokemuksia lähes reaaliajassa. Nuorilla ajajilla on nyt käytössään valtava määrä oppimateriaalia ja mentoointimahdollisuuksia, joita ei yksinkertaisesti ollut olemassa vuosikymmeniä sitten. Uskon, että tämä globaali yhteys on parantanut koirien hoidon tasoa merkittävästi ja nopeuttanut tiedon leviämistä koko lajissa.

Tulevaisuudesta ajatellen yksi suurimmista kehitysalueista tulee todennäköisesti olemaan sulanmaan kilpailumuodoissa. Lajit kuten koirapyöräily, potkupyöräily, canicross ja kärrykilpailut ovat yhä tärkeämpiä, erityisesti alueilla, joilla talviolosuhteet ovat epävarmoja.

Euroopassa on ollut vahva sulanmaan kilpailujen kulttuuri jo vuosia, ja Pohjois-Amerikka on vähitellen alkanut siirtyä samaan suuntaan. Uskon, että sulanmaan kilpailut kasvavat edelleen, koska ne mahdollistavat koirien kanssa harrastamisen myös alueilla, joilla lumi-kaudet ovat lyhyitä tai epävarmoja.

Samalla sulanmaan kilpailuihin liittyy myös omat haasteensa, erityisesti lämpimien olosuhteiden turvallisuuden, kuljetusten ja koirien oikeanlaisen hallinnan osalta kesä- ja syyskaudella. Turvallisuus ja vastuullinen koirien hoito tulee aina säilyttää ensisijaisena prioriteettina lajin kehityksessä.

Haasteista huolimatta uskon edelleen, että sprintin ydin on vahva pohjoisilla alueilla, kuten Alaskassa ja osissa Pohjois-Kanadaa, joissa talviolosuhteet ovat edelleen suhteellisen luotettavat. Monet suurista mestaruuskilpailuista houkuttelevat edelleen erinomaista kilpailua ja intohimoisia osallistujia. Kuitenkin uskon, että laji on tällä hetkellä tärkeässä risteyskohdassa. Seuraavat 10 vuotta tulevat todennäköisesti määrittämään sen, miten sprinttija sopeutuu muuttuviin ilmasto-olosuhteisiin, nouseviin kustannuksiin ja kehittyviin kilpailumuotoihin.

Toivoa antaa se, että intohimo itse rekikoiriin ei ole koskaan kadonnut. Lajia harrastavat ihmiset rakastavat aidosti koiria, elämäntapaa ja kilpailua. Niin kauan kuin tämä intohimo säilyy, uskon, että rekikoirakilpailut jatkavat kehittymistään ja löytävät tapoja selviytyä ja edetä myös tulevaisuudessa.

Cup-voittajat kausi 2025-2026

Kimmo Ollila, Josefiina Santala ja Wilma Hänninen

L-svu Cupin voittajat kaudelta 2025-2026 palkittiin seuran vuosikokouksessa kesäkuussa. Yleisen sarjan voittaja oli Kimmo Ollila, RNB1 sarjan voitti Josefiina Santala ja RNB2 sarjan Wilma Hänninen. Kysyimme heiltä:

1. Mikä oli L-SVU:n menneen kauden paras kisa ja miksi?

2. Kerro kisatiimistäsi, oliko kisatiimisi sama kaikissa L-SVU:n kisoissa koko kauden?

3. Mitä mieltä olet L-SVU:n cup järjestelmästä?

4. Mitkä ovat suunnitelmasi tulevalle kaudelle?

Kimmo Ollila:

Pisteet: 992,6

1. En oikeastaan voisi nostaa yhtä kilpailua yli muiden, mutta kun kysyttiin, niin kevät kisa oli kirsun mitalla ehkä kauden paras. Koirat tekivät siinä oman nopeusennätyksensä.

2. Kisatiimini koostui neljästä alaskanhuskysta ja alkukauden ajelin kolmella koiralla yhden ollessa toipilaana. Muuten tiimi pysyi neljässä koirassa.

3. Mielestäni tuo cup on tasapuolinen, hyvä sekä innostava - kun otetaan huomioon hieman hitaammilla koirilla ajavat. Kauden tasaiset suoritukset palkitaan hyvällä CUP-sijoituksella.

4. Tulevan kauden suunnitelma tulee tiimin osalta olemaan yllätyksellinen, jännittävä ja myös uuden opettelua. Ajetaan mahdollisimman monta kisa tieteenkin.

Josefiina Santala

Pisteet: 675,6

1. Vaikea valinta, koska ensimmäinen kisa oli upea koirien saadessa REK2-tuloksen. Syksyn kruunasi ekaa kertaa osallistuminen Mini Dictancelle, jonka mahdollisti Eeva Ylinurmikosken ehdotus yhdistää koiramme samaan valjakkoon yhteisen unelman toteuttamiseksi ja hieno kokemus oli päästä kyseiseen kisaan yrittämään parhaamme. Sirpa Säilä lainasi mönkijää kilpailuun. Lämmin kiitos molemmille.

Toinen lähtö uralle vaati johtajakoiran vaihdon ja silloin ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin kokeilla vierasta koiraa johtoon omani kanssa. Ne tekivät hienosti töitä yhdessä ja se oli hieno näky. Pukeutuminen oli hauskaa tähän kisaan ja se, että ajoin ekaa kertaa 8 koiran tiimillä.

Talven kisoissa oli myös mahtavaa osallistua ekaa kertaa kuuden- ja kahdeksan koiran luokkiin omalla viiden koiran tiimillä.

Kevät kisoissa kisasin kahden koiran luokan uuden reitin ensimmäistä kertaa, joka oli upea ajaa vaihtelun vuoksi ja ensimmäistä kertaa kevätkisa ajettiin kahtena päivänä.

2. Kisatiimini ei ollut täysin sama kuin alkukauden neljän koiran luokissa. Mini Dictancelle kisatiimiini liittyi aino tyttökoirani ja kolme lainakoira Eeva Ylinurmikoskelta. Talven kisoissa kaikki omia koiria: Huruhukan Alwari Tuohitorvi, Loitsuttu Anyon, Lumikiisan Taitava Narnia, Lumikiisan Taitava Titania ja Tähdien Tuoksun Ruska.

Kevät kisoissa kisasin upealla kaksikolla Huruhukan Alwari Tuohitorvi ja Loitsuttu Anyon. Kisatiimini vanhin on maaliskuussa täyttänyt 5v upea Laava ja toiseksi vanhin on syksyllä täyttävä Ruska 5v. Kolmanneksi vanhin on Lieska joka täyttää heinäkuun lopulla 4v. Sitten veljekset Titania ja Narnia heinäkuun lopulla 3v. Kaikki on omanlaisiaan ja täydentävät tiimini kukin omalla tavallaan: Toiset älykkyydellä, nopeudella ja toiset vahvuudellaan.

3. Se on hieno juttu et kuka vaan voi kerryttää pisteitä mahdollisuuksien mukaan osallistuen L-SVU:n kisoihin aktiivisesti. Hyvällä tuurilla voi voittaakin, joka oli itselle täysi yllätys RNB1-sarjassa.

4. Eletään hetkessä ja mennään sen mukaan. Tavoitteita en ole koskaan oikein tehnyt, koska me mennään nauttimaan aina koirien kanssa upeista urista kanssa kilpailijoiden kanssa. REK-kokeisiin olisi hienoa osallistua ja ehkä REKÄ-kokeeseenkin, jos onnistuu.

Suurin tavoite on opettaa vetouransa alkuun Laavan pennuista kotiin jätetty kolmikko. Jännityksellä odottaen, että kasvaako isänsä jalanjälkiin vai enemmän.

Wilma Hänninen:

Pisteet: 316,0

1. Paras kisa oli SM sp6 kisa. Tykkään itse enemmän reellä ajosta, koiratkin arktisina vetävät silloin paremmin. Tuossa kisassa oli ura liukas ja päästiin menemään meidän mittapuulla lujaa ja sai ihan uudella tavalla opetella reellä ajoa. Toisen päivän käänteinen lähtö sai myös koirat juoksemaan aina lukuisia ohittajia kiinni. Ja mutkissa sai ihan kunnolla ohjatakin rekeä. Vaikkei ihan puhdasta ajoa tullut, meillä oli silti hauskaa. Heti ekassa mutkassa

todettiin että pitää kuskin vähän kanssa tehdä töitä ohjauksessa. Oli myös kiva kun koirat toimi ohituksissa niin kivasti. Pelkäsin vähän, että miten käy kun ohituksia tulee niin paljon, että stressaako ne koiria. Mutta ei näyttänyt haittaavan.

2. Kisatiimissä oli sulalla maalla 2 koiran luokissa omat johtotytöt Minttu ja Halla. Sulalla maalla tiimi on niin epätasaväkinen keskenään että toistaiseksi ei onnistu kisaaminen isommilla luokilla. Talven kisoissa oli sitten heidän lisäksi sp6 kisassa 2 omaa koira, jakuteja myöskin. Tuo kisa menttiin 4 koiralla, ihan kivasti. Oma uros sai tuon kisan jälkeen satuneessa "kolarissa" ohitustilanteessa jonkin kammon hetkeksi koko hommaan.

Sitten aika nopealla aikataululla sain sp4 kisaan lainaan kaverilta koiran. Lainakoira Enzo on samalta kasvattajalta kun suurinosa omista koirista ja nuori herra oli ensimmäistä kertaa kilpailussa, toimi siihen nähden oikein hienosti.

3. Cup järjestelmä on ihan hauska, ja motivoi osallistumaan kisoihin näin rnb2 koirien edustajana. Vaikka ei päästä luokkamitalleille, niin onhan se hauska päästä kisaamaan cup voitosta.

4. Ensi kauden suunnitelmat on hieman auki edelleen. MM kisoihin haku houkutti, mutta ilmeisesti meidän rotu ei saa IFSS sääntöjen mukaan niihin osallistua. Myöskään Jämin Mini Distancea ei tänä vuonna ole, mihin treenaus olisi myös houkuttanut, nyt kun olisi mönkijä ja lainakoirakin. Suunnitelmat vähän tyssäsivät siihen. Kevät on ollut täynnä koirien sairaslomia ja ollaan otettu nyt suht rauhaan. Kausi tulee sisältämään ainakin pennulle valjakkohommien opettelua. Koitetaan päästä käymään yhteistreeneissä ja treenaamaan eri valjakoiden kanssa paljon. Lisäksi pohdin että keskitytäänkö enemmän vain 2 koiran luokkiin, vai tavoitellaanko tänä vuonna myös talvelle isompia luokkia. Mikäli niihin mennään niin varmasti nappaan taas lainakoira Enzon tiimiin mukaan. Tavoitteena olisi myös käydä yhdessä käyttökokeessa koirien kanssa.

CUP-KILPAILUN YHTEISTULOKSET

JÄMIN SYYSKISA & SYYS-SM

MINI DISTANCE

TALVI-SM1 & TALVI-SM2

JÄMIN KEVÄTKISA

VERTAILUNOPEUDET

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämsijärvi

Luokka	Matka	Vertailunopeus
DR8	7,8 km	34,82 km/h
DS2	6,1 km	35,33 km/h
DBMW	6,1 km	35,33 km/h
DR4	5,1 km	35,79 km/h
DR4J	5,1 km	35,79 km/h
DS1J/Y	3,8 km	36,61 km/h
MD DR	31,2 km	28,56 km/h
Sp8	17,5 km	33,32 km/h
Sp6	12,8 km	34,12 km/h
Sp4	9,6 km	34,45 km/h
Sp4J	9,6 km	34,45 km/h
Sp2	4,2 km	35,79 km/h
JUNIO-16	5,0 km	35,79 km/h
JUNIO-13	4,2 km	35,79 km/h

NIMI	SEURA	ROTU	1. KILPAILU		LUOKKA	2. KILPAILU		LUOKKA	3. KILPAILU				LUOKKA	4. KILPAILU		LUOKKA	5. KILPAILU		LUOKKA	6. KILPAILU		PISTEET YHTEENSÄ	
			LA	SU		LA	SU		1. KIERROS	2. KIERROS	3. KIERROS	4. KIERROS		LA	SU		LA	SU		LA	SU		LA
Kimmo Ollia	L-SVU	x	72,5	79,6	DR4	82,4	80,4	DR4	63,7	51,4	48,7	40,6	DR	75,6	77,4	SP6	79,5	73,5	SP4	83,8	83,3	DR4	952,6
Tiina Hakala	L-SVU	x	94,0	92,7	DR4	96,6	95,5	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0	DR	89,9	90,1	SP2	98,5	98,6	SP4	90,9	91,5	DR4	938,1
Sonja Heononen	L-SVU	x	98,4	96,0	DR8	0,0	0,0	0,0	100,2	93,7	86,6	68,0	DR	85,1	81,8	SP6	0,0	0,0		96,0	97,1	DR8	902,9
Ville Rakkolainen	L-SVU	x	98,7	98,1	DR8	100,9	97,3	DR8	98,6	92,6	81,1	92,6	DR	99,2	0,0	SP2	0,0	0,0		0,0	0,0		929,0
Nichele Leppänen	UVU	x	79,9	81,7	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		84,8	77,2	SP6	88,0	92,2	SP4	91,9	86,3	DR4	882,0
Janica Kindt	UVU	ikss	0,0	0,0	0,0	90,0	88,1	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0		78,3	80,7	SP2	89,6	87,6	SP4	82,4	84,0	DR4	680,7
Jelena Santala	L-SVU	sh	68,8	67,6	DR4	72,1	71,5	DR4	48,4	27,2	0,0	0,0	DR	55,0	58,1	SP6	52,3	47,0	SP8	50,1	57,4	DS2	676,6
Sampsa Mäki-Arvela	L-SVU	sh	78,4	84,3	DR8	90,9	89,2	DR8	0,0	0,0	0,0	0,0		82,4	81,8	SP6	82,7	72,7	SP8	0,0	0,0		662,4
Camilla Backman-Koskinen	L-SVU	sh	63,0	61,7	DS2	67,8	67,2	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		70,6	69,5	SP6	71,6	68,6	SP4	56,5	52,5	DR4	648,9
Pippa Järvi	SisuVa	x	0,0	0,0		93,1	94,8	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		87,9	90,0	SP2	93,7	92,0	SP4	0,0	0,0		551,2
Susanna Lehtomäki	L-SVU	x	0,0	0,0		94,7	93,2	DR8	0,0	0,0	0,0	0,0		91,5	89,8	SP6	91,1	89,7	SP8	0,0	0,0		550,0
Sara Pöllänen	UVU	x	0,0	0,0		88,9	88,3	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		87,9	82,5	SP2	96,4	94,2	SP4	0,0	0,0		548,3
Milla Gröndahl	L-SVU	sh + x	81,2	79,6	DR4	83,0	82,5	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0		83,5	0,0	SP6	0,0	0,0		79,7	78,6	DR4	548,1
Ilona Suutari	L-SVU	x	78,2	78,0	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		73,9	76,1	SP2	89,0	79,0	SP4	68,4	0,0	DS2	542,6
Pekka Niemi	SisuVa	x	0,0	0,0		92,4	90,3	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		90,1	88,8	SP4	88,2	88,3	DS2	538,0
Inga Venminen	L-SVU	x	75,2	92,0	DR4	93,2	93,6	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		89,1	88,4	SP4	0,0	0,0		531,5
Susanna Burtland	L-SVU	sh	0,0	0,0		91,9	85,8	DR8	0,0	0,0	0,0	0,0		85,9	81,0	SP6	84,5	85,1	SP4	0,0	0,0		514,1
Johanna Pelli	L-SVU	sh + x	85,1	84,4	DR8	0,0	0,0	0,0	81,3	78,0	0,0	0,0	DR	83,7	83,7	SP6	0,0	0,0		0,0	0,0		486,2
Tanja Rantanen	SisuVa	sh	84,3	83,2	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		76,0	78,0	SP2	80,2	81,1	SP4	0,0	0,0		482,9
Suvi Kuuslaakso	L-SVU	sh	70,2	70,2	DR4	78,7	75,6	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0		58,9	58,5	SP2	0,0	0,0		53,4	0,0	DR4	465,5
Vilja Mäki-Arvela	L-SVU	sh	55,0	45,7	DS1J/Y	55,7	57,3	DS1J/Y	0,0	0,0	0,0	0,0		60,2	64,7	JUNIO-13	64,3	60,6	JUNIO-16	0,0	0,0		463,5
Sini Rihelä	UVU	sh	72,2	70,2	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		55,4	54,6	SP4	85,2	88,2	DR4	425,7
Lauri Kivaja	L-SVU	sh + x	0,0	0,0		88,1	77,1	DR8	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		81,2	0,0	SP8	86,3	84,3	DR8	417,1
Aira Niskanen	UVU	sh	0,0	0,0		82,7	82,7	DS2	76,3	67,5	48,2	49,1	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		465,3
Pasi Heononen	L-SVU	x	0,0	0,0		103,3	97,9	DR8	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		94,1	88,0	SP8	0,0	0,0		383,4
Petri Kiski	KVKs	x	0,0	0,0		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		86,7	85,9	SP6	0,0	0,0		89,7	92,2	DR4	354,5
Kirsi Järvenpää	L-SVU	sh	76,2	70,7	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		90,1	90,7	DR4	327,7
Wilma Hänninen	L-SVU	jak	0,0	0,0		53,9	47,2	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		45,2	43,8	SP6	45,3	35,9	SP4	44,7	0,0	DS2	316,0
Minka Gröndahl	L-SVU	sh	51,3	48,5	DS1J/Y	52,7	39,6	DS1J/Y	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		61,6	59,9	JUNIO-16	0,0	0,0		313,5
Anne Reikki	L-SVU	sh	0,0	0,0		0,0	0,0	DS2	57,4	49,3	42,4	38,5	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		61,3	64,5	DR4	313,4
Paul Köcher	L-SVU	x	72,9	71,2	DR4	81,2	79,8	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		305,1
Milla Rakkolainen	L-SVU	x	73,6	74,7	DS1J/Y	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		71,4	61,3	SP4J	0,0	0,0		0,0	0,0		281,1
Juha Leppäkynäs	L-SVU	sh	64,6	66,9	DR4	71,6	71,3	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		274,4
Emilia Kindt	UVU	sh	0,0	0,0		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		61,9	60,9	JUNIO-13	69,3	68,2	JUNIO-16	0,0	0,0		260,2
Hans Santahuhta	L-SVU	sh	63,2	68,5	DR4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		63,8	64,5	SP4	0,0	0,0		260,0
Ville Väinänen	L-SVU	sh	0,0	0,0		65,7	64,8	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		62,0	59,3	DS2	251,9
Tessa Huukkamäki	L-SVU	sh	56,1	56,1	DS1J/Y	60,9	60,2	DS1J/Y	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		233,3
Piia Mankkamäki	L-SVU	sh	0,0	0,0		94,6	95,4	DS2	69,2	58,9	51,0	45,6	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		228,6
Ipo Hacklin	ALMA	am	53,5	49,4	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		56,4	58,5	DS2	217,9
Toni Kalvolainen	KoriU	sh	0,0	0,0		0,0	0,0	0,0	61,9	51,0	51,2	47,6	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		211,7
Heikki Uusi-Ikkainen	SHS	sh	0,0	0,0		52,7	48,3	DS2	42,2	30,2	28,0	0,0	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		201,4
Mari Kalenius	SHS	sh	0,0	0,0		0,0	0,0	0,0	56,7	45,2	0,0	0,0	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		46,5	52,5	DR4	201,0
Roope Reinkki	SisuVa	x	96,5	96,5	DBM	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		192,9
Kari Immonen	KVKs	x	0,0	0,0		94,6	95,4	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		186,0
Vessa-Pekka Jurvelin	RPKK	x	0,0	0,0		94,6	95,4	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		189,9
Oiga Rautanen	SHS	sh	0,0	0,0		0,0	0,0	0,0	53,7	46,8	43,7	42,1	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		186,3
Jonna Lipponen	SisuVa	x	0,0	0,0		91,6	91,0	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		182,6
Kirsi Immonen	KVKs	x	0,0	0,0		90,6	91,2	DS2	0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		181,8
Terje Vanahans	iLand Race	sh	0,0	0,0		0,0	0,0	0,0	53,7	40,9	44,1	42,3	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		181,1
Anne Kijärvi	L-SVU	sh	0,0	0,0		0,0	0,0	0,0	53,5	44,9	41,9	39,2	DR	0,0	0,0		0,0	0,0		0,0	0,0		179,4
Antti Mäkelä	L-SVU	x	0,0	0,0		90,5																	

Parhaat Cup-koirat kausi 2025-2026

Sonja ja Pasi Heinonen

Sipsi (Balrog x Olga. Syntynyt vuonna 2022)

Sipsi on rauhallinen ja tasapainoinen narttu. Erittäin nopea koira, jolle kovaa juokseminen on helppoa. Sipsi juoksee pääasiassa kilpailuissa tiimikoirana ja treeneissä voi juosta johdossakin. Sipsi on helppo koira säädellä juoksemaan eri mittaisia matkoja. Voi juosta talvella 45 km lenkejä menettämättä liikaa tehoja liiallisen yrittämisen johdosta. Kaikinpuolin varma koira, jonka tekemiseen voi aina luottaa.

Pisteet: **1286,2**

Tuksu (Elvis x Olga. Syntynyt vuonna 2024)

Tuksu on vielä nuori, mutta siitä huolimatta erittäin hyvä valjakkokoira. Luonteeltaan iloinen, kontaktinhakuinen ja kiltti. Ensimmäisellä kaudellaan johtanut kilpailuissa hyvällä menestyksellä haasteellisissakin tilanteissa kuten massastartissa. Nopea, hienon rakenteen omaava ja voimakas narttu.

Pisteet: **1286,2**

Taimi (Elvis x Olga. Syntynyt vuonna 2024)

Taimi on rajusti työskentelevä narttu, joka tuo valjakkoon rutkasti voimaa. Taimi on pienestä pitäen ollut laumassa hierarkian yläpäässä, eikä kennelläkään ole tarvetta kyseenalaistaa sitä. Taimi on arjessa hillitty, kärsivällinen ja keskittynyt. Taimi juoksee kilpailuissa pääasiassa pyöräkoirana, sillä Taimi jännittää vieraita koiria huonojen kokemusten jäljiltä. Harjoituksissa Taimi on yksi eniten käytetyistä johtajista.

Pisteet: **1286,2**

Parhaat Cup-koirat kausi 2025-2026

Johanna Pelli ja Lauri Kivioja

Sonsonin Aikamoinen Möykky (s.2019)

Möykky on oma kasvattimme ensimmäisestä pentueesta. Möykky on rajusti töitä tekevä, vahva koira, juoksee johtopaikalla. Fokus on eteenpäin menemisessä eikä Möykkyä uralla kiinnosta mikään muu kuin juokseminen, mikä onkin erinomaisen valjakkokoiran tärkeimpiä ominaisuuksia. Omaa helpon ja tasapainoisen luonteen. Isokokoinen.

Pisteet: **913,3**

Pinkkisan's Funny Hachiko (s.2018)

Hachi eli tuttavallisemmin Hattu, tuli meille Ruotsista sen ollessa pari vuotias. Hyväkokoinen, vahva koira jonka kestävyys on omaa tasoaan, omaa hyvän lihaksiston. Arjessa hyvin helppo ja huomauttamaton, irtipidettävä. Parhaimmillaan valjakossa tiimissä jossa tekee työnsä moitteetta, pääkoppa paineistuu johtajan paikalla.

Pisteet: **913,3**

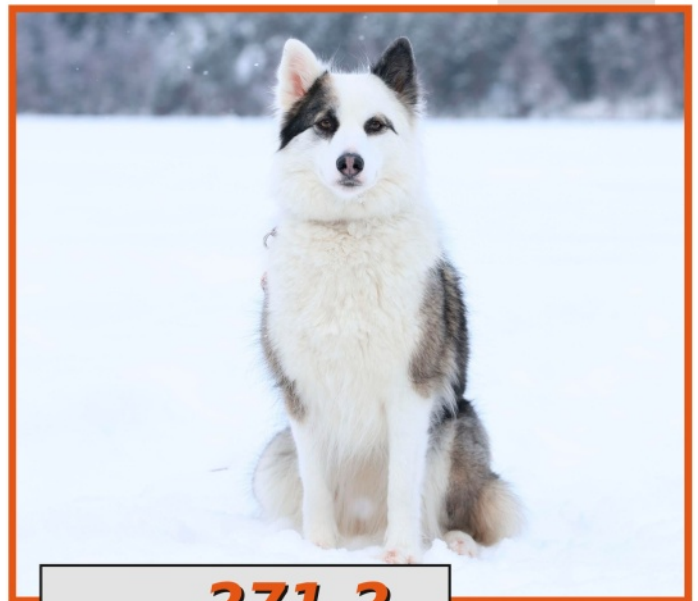
Parhaat Cup-koirat kausi 2025-2026

Wilma Hänninen

Absolutely Silver "Halla"

Halla pian 4v, on synnynnäinen valjakon johtaja. Halla tuli meille noin puolivuotiaana tuontikoirana Italiasta. Kun ikää oli riittävästi, hän saikin heti juosta kokemattoman valjakon johdossa yksin. Välillä juoksee myös muita paikkoja, mutta hän ei ole esim pyöräkoirana kovin vahva, joten toimii johdossa paremmin, ja pitää hyvin vauhtia yllä. Halla on myös häiriövarma koira. Halla on omarnarvon tunteva, kuitenkin erittäin leikkisä koira. Välillä voi olla varautuneempi vieraita kohtaan, mikä ilmenee välinpitämättömyytenä. Mutta hyppii silti vieraita ihmisiä päin antamaan pusuja jos sille päälle sattuu. Halla on meidän lauman nuorin koira mutta silti selkeä pomo. Myös pitää muut ruodussa ja ei halua konflikteja kenenkään kanssa. Rodunomaista herkkyyttä myös löytyy, joka pitää treenatessa huomioida.

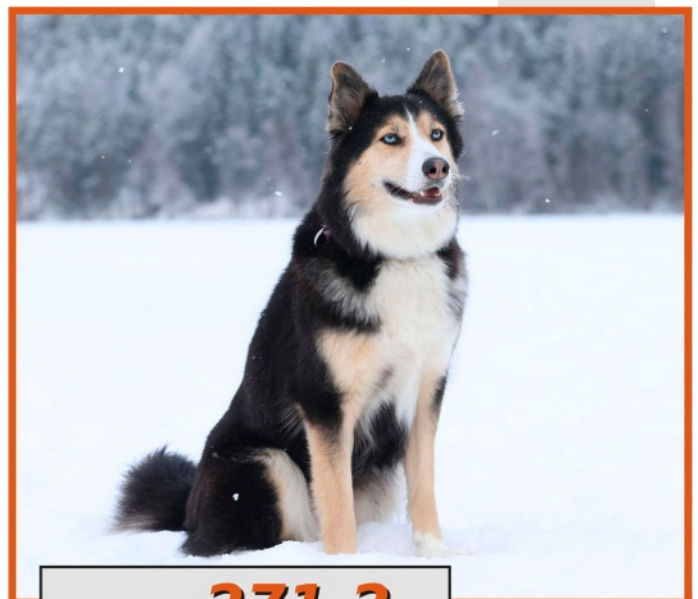

Pisteet: **271,2**

Artic Travel Bronzite "Minttu"

Minttu pian 6 vuotta. Minttu tuli meille 2 vuotta sitten lainaan Kaltio-kummun kennelistä kasvattajalta. Tarkoitus oli ottaa hänet lainaan muutamaksi viikoksi kisaa varten, ja palauttaa sen jälkeen. Minttu tuli meidän tiimissä niin hyvin juttuun että kisan jälkeen pyysin vähän lisää laina-aikaa. Ja lopulta päädyimme kasvattajan kanssa yhteistyömin siihen että Minttu jääkin meille asumaan.

Minttu on luonteeltaan aina iloinen, sosiaalinen ADHD tättähäärä. Ajatus juoksee melkein lujempaa, kun koira. Minttu juoksee valjakossa käytännössä millä paikalla vaan. Aiemmin hän tosin juoksi vain pyöräkoirana. Hänellä on todella kova työmotivaatio ja puskee raskaankin taakan raketin lailla liikkeelle. Vuosi sitten aloitin treenaamaan häntä johtoon, millä paikalla ei ollut aiemmin juossut. Minttu on välillä aavistuksen utelias ja ylisosiaalinen, jonka vuoksi häiriöherkempi, mutta juoksee johtopaikalla kuitenkin hyvin.

Pisteet: **271,2**

Koirien Cup-pisteet kausi 2025-2026

Nimi	Pisteet yht.	Piste KA / juostu kilpailu	Syntymäaika	Sukupuoli	Paino kg	Rotu	Sukutaulu
Sipsi	1286,2	214,4	25.8.2022	narttu	22	x	Sukutaulu
Taimi	1286,2	214,4	2.1.2024	narttu	24	x	Sukutaulu
Tuksu	1286,2	214,4	2.1.2024	narttu	24	x	Sukutaulu
Olga	1175,7	196,0	15.3.2020	narttu	23	x	Sukutaulu
Sauli	1119,4	223,9	25.8.2022	uros	24	x	Sukutaulu
Nuppu	940,6	235,2	18.6.2023	narttu	23	x	Sukutaulu
Fun Racing Origo	940,6	235,2	21.6.2020	narttu	23	x	Sukutaulu
HappyHound Remus	938,1	187,6	30.6.2021	uros	33	x	Sukutaulu
HappyHound Rosvo	938,1	187,6	30.6.2021	uros	32	x	Sukutaulu
Rane	930,4	232,6	7.7.2023	uros	29	x	Sukutaulu
Pinkkisan's Funny Hachiko	913,3	152,2	7.9.2018	uros	23	siperianhusky	Sukutaulu
Sonsonin Aikamoinen Möykky	913,3	152,2	22.7.2019	uros	26,5	siperianhusky	Sukutaulu
Ahto	892,5	223,1	13.7.2021	uros	29	x	Sukutaulu
Pinkkisan's Agent Triple X	836,2	139,4	30.9.2020	narttu	19	siperianhusky	Sukutaulu
Sonsonin Aikamoinen Eppu	828,9	138,2	22.7.2019	uros	26	siperianhusky	Sukutaulu
Soma	805,4	201,4	25.8.2022	narttu	23	x	Sukutaulu
Pate	759,8	253,3	18.6.2023	uros	29	x	Sukutaulu
Powerline Olli	759,8	253,3	15.3.2020	uros	26	x	Sukutaulu
Powerline Samppa	759,8	253,3	25.8.2022	uros	26	x	Sukutaulu
HappyHound Romulus	758,2	189,6	30.6.2021	uros	35	x	Sukutaulu
Hippi (Jippi23)	732,3	183,1	18.6.2023	narttu	22	x	Sukutaulu
Fun Racing Niitti	726,8	242,3	13.5.2020	narttu	23	x	Sukutaulu
Hietasen Taika	711,3	237,1	1.4.2023	narttu	29	x	Sukutaulu
Villiviimas Fantastinen Nala	680,7	136,1	5.6.2021	narttu	21	siperianhusky	Sukutaulu
Huruhukan Alwari Tuohitorvi	675,6	112,6	28.3.2021	uros	20,5	siperianhusky	Sukutaulu
Loitsuttu Anyon	675,6	112,6	29.7.2022	uros	21,5	siperianhusky	Sukutaulu
Särmä	630,7	157,7	25.8.2022	uros	26	x	Sukutaulu
McAhon Vandaali	583,3	145,8	9.12.2023	narttu	21	siperianhusky	Sukutaulu
Lumikiisan Taitava Titania	568,1	113,6	27.7.2023	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
Lumikiisan Taitava Narnia	568,1	113,6	27.7.2023	uros	27	siperianhusky	Sukutaulu
Mezcal	538,0	179,3	19.4.2022	narttu	28	x	Sukutaulu
Albus	529,6	176,5	13.7.2021	uros	24	x	Sukutaulu
Lumikiisan Onnellinen Tytti	524,2	131,1	28.10.2020	narttu	25	siperianhusky	Sukutaulu
Termagant's Eclipse	521,7	173,9	24.10.2023	uros	35	lyhytkarvainen saksanseisoja	Sukutaulu
Lumikiisan Mahtava Nova	514,0	128,5	22.7.2019	narttu	22	siperianhusky	Sukutaulu
HappyHound Rinsessa	480,1	160,0	30.6.2021	narttu	30	x	Sukutaulu
My Flaming Dreamtale	425,7	141,9	22.4.2020	uros	22	siperianhusky	Sukutaulu
My Flaming Dreamaker	425,7	141,9	22.4.2020	narttu	18	siperianhusky	Sukutaulu
Maximus	421,0	140,3	26.5.2024	uros	26	siperianhusky	Sukutaulu
Sonsonin Banana Joe	419,3	139,8	30.8.2021	uros	26	siperianhusky	Sukutaulu
Uura	375,3	187,6	19.7.2024	uros	23	x	Sukutaulu
Kivijärven Alma	372,6	124,2	19.11.2018	narttu	22	siperianhusky	Sukutaulu
Biso	355,4	177,7	7.11.2022	narttu	25	x	Sukutaulu
Kaaos	343,6	171,8	8.1.2021	uros	30	saksanseisoja	Sukutaulu
Taica	343,6	171,8	8.1.2021	narttu	25	saksanseisoja	Sukutaulu
Kuurametsän N'joy	342,9	171,4	8.10.2022	narttu	23	siperianhusky	Sukutaulu
Kuurametsän Glacier	342,9	171,4	8.10.2022	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
McAhon Unavailable	342,9	171,4	29.3.2023	narttu	21	siperianhusky	Sukutaulu
McAhon Uncontrolled	342,9	171,4	29.3.2023	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
Kivijärven Banjo	342,9	171,4	13.6.2019	uros	27	siperianhusky	Sukutaulu
Kivijärven Balalaika	342,9	171,4	13.6.2019	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
Kivijärven Casi	342,9	171,4	14.11.2023	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
ALKUVOIMAN THE JOKER	319,2	159,6	9.6.2022	uros	26	siperianhusky	Sukutaulu
ALKUVOIMAN TWO-FACE	319,2	159,6	9.6.2022	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
ALKUVOIMAN THE RIDDLER	319,2	159,6	9.6.2022	uros	27	siperianhusky	Sukutaulu
Happy Hound Rakki	313,6	156,8	30.6.2021	uros	30	eurohound	Sukutaulu
Wintry Joonatan	313,4	156,7	3.3.2019	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
Taikakallion Roihu	313,4	156,7	22.2.2023	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
My Flaming Rebel At Heart	308,8	102,9	3.6.2022	narttu	17	siperianhusky	Sukutaulu
Ruska	288,0	96,0	28.9.2021	narttu	17	siperianhusky	Sukutaulu
ABSOLUTELY SILVER	271,2	90,4	8.7.2022	narttu	19	jakutianlaika	Sukutaulu
ARTIC TRAVEL BRONZITE	271,2	90,4	22.6.2020	narttu	19	jakutianlaika	Sukutaulu
Kivijärven Ceppu	253,6	126,8	14.11.2023	narttu	22	siperianhusky	Sukutaulu
Ritarinkannus	251,9	126,0	21.12.2019	uros	23	siperianhusky	Sukutaulu
Sleepless Holy Smoke	239,0	79,7	4.11.2023	uros	23,5	siperianhusky	Sukutaulu
Kummitus	239,0	79,7	18.6.2020	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
Arctic Power spiderman	239,0	79,7	26.2.2021	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
FI KVA-REK Vetoava Muotka "Muotka"	225,8	225,8	5.3.2021	uros	27	siperianhusky	Sukutaulu
FI KVA-REK Vetoava Elegia "Elegia"	225,8	225,8	29.1.2017	narttu	26	siperianhusky	Sukutaulu
Scream 'Dream'	225,8	225,8	1.11.2020	uros	27	siperianhusky	Sukutaulu
FI KVA-REK Vetoava Inui "Inui"	225,8	225,8	13.3.2019	narttu	22	siperianhusky	Sukutaulu
Vetoava Jiekna "Jiekna"	225,8	225,8	17.3.2019	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
Vetoava Puik "Puik"	225,8	225,8	2.11.2023	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
Sysilouhen Astrid "Astrid"	225,8	225,8	7.7.2019	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
FI KVA-REK Gamot "Gamot"	225,8	225,8	5.10.2017	uros	27	siperianhusky	Sukutaulu
Vetoava Irgad "Irgad"	225,8	225,8	13.3.2019	uros	32	siperianhusky	Sukutaulu
Vetoava Qarmaq "Qarmaq"	225,8	225,8	7.11.2023	uros	32	siperianhusky	Sukutaulu
Vetoava Qittaaq "Qittaaq"	225,8	225,8	7.11.2023	uros	29	siperianhusky	Sukutaulu
Sonsonin Banana Ufo	221,4	110,7	30.8.2021	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
SKYLINE CREAK'S FIRE IN THE SKY	211,7	211,7	24.10.2021	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
MIDNIGHT'S TWINKLE NIETOS	211,7	211,7	11.1.2023	uros	26	siperianhusky	Sukutaulu
MIDNIGHT'S TWINKLE FÄBÄ	211,7	211,7	11.1.2023	uros	28	siperianhusky	Sukutaulu
MIDNIGHT'S TWINKLE HILPPA	211,7	211,7	11.1.2023	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
YAYE-NON EAT MY DUST	211,7	211,7	22.7.2019	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
LUMIKIISAN UNIIKKI NALA	211,7	211,7	22.3.2024	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu

VETOAVA PAKTU	211,7	211,7	2.11.2023	uros	26	siperianhusky	Sukutaulu
VETOAVA OFELIA	211,7	211,7	18.2.2023	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
Uma	193,1	193,1	19.7.2024	narttu	23	x	Sukutaulu
Wintry Jum Jum	187,6	187,6	3.3.2019	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
Soul n Mate Xxl	187,6	187,6	22.3.2019	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
Taikakallion Velho	187,6	187,6	22.2.2023	uros	23	siperianhusky	Sukutaulu
Korpikylän Rin Tin Tin	187,6	187,6	13.2.2024	narttu	21	siperianhusky	Sukutaulu
Korpikylän Risto Reipas	187,6	187,6	13.2.2024	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
Cela	182,7	182,7	10.4.2019	narttu	25	lyhytkarvainen saksanseisoja	Sukutaulu
Atte	180,8	180,8	29.6.2024	uros	26	eurohound	Sukutaulu
Pivo	178,9	178,9	8.7.2021	uros	35	x	Sukutaulu
Bambi	178,9	178,9	12.4.2018	narttu	25	x	Sukutaulu
Termagant's Crocotta	178,1	178,1	8.1.2021	narttu	24	lyhytkarvainen saksanseisoja	Sukutaulu
Thunderclap Dobraja Serdce	170,2	85,1	6.1.2021	narttu	22	jakutianlaika	Sukutaulu
Jättilshappypluto	166,4	166,4	10.6.2022	uros	32	x	Sukutaulu
Liekki (Salama)	166,1	166,1	6.8.2015	uros	25	x	Sukutaulu
Jehu	166,1	166,1	20.3.2020	uros	31	x	Sukutaulu
Rafi	161,6	161,6	11.11.2020	uros	29	alaskanhusky	Sukutaulu
Koda	161,6	161,6	8.6.2022	uros	31	alaskanhusky	Sukutaulu
Kake	161,6	161,6	14.5.2024	uros	25	alaskanhusky/bc-mix	Sukutaulu
Kirppu	161,6	161,6	14.5.2024	uros	23	ah/bc-mix	Sukutaulu
ALKUVOIMAN HARLEY QUINN	160,8	160,8	9.6.2022	narttu	17	siperianhusky	Sukutaulu
Oikku	158,3	158,3	15.3.2020	narttu	22	x	Sukutaulu
Fun racing Jagger	156,2	156,2	23.5.2018	uros	24	x	Sukutaulu
Laika	154,1	154,1	14.10.2016	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
Lumi	154,1	154,1	15.10.2016	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
Timi	154,1	154,1	7.2.2017	uros	26	siperianhusky	Sukutaulu
Jafar	154,1	154,1	31.1.2018	uros	27	siperianhusky	Sukutaulu
Soul'n Mate Xxl	146,8	146,8	22.3.2019	uros	26,5	siperianhusky	Sukutaulu
Wintry Hulivili	146,8	146,8	14.10.2021	uros	26	siperianhusky	Sukutaulu
Skyline Creak's Endless Echo	145,6	145,6	20.7.2020	uros	23	siperianhusky	Sukutaulu
Kielonkukan Rosemary	145,6	145,6	27.5.2020	narttu	19,5	siperianhusky	Sukutaulu
Lumikirsun Fantsu Fiona	145,6	145,6	20.8.2023	narttu	17,5	siperianhusky	Sukutaulu
Lumikirsun Fantsu Fredi	145,6	145,6	20.8.2023	uros	19,5	siperianhusky	Sukutaulu
My Flaming Powerpuff Blossom	142,3	142,3	30.12.2020	narttu	17	siperianhusky	Sukutaulu
Lumikiisan Paras Cairo	141,5	141,5	30.5.2022	narttu	23	siperianhusky	Sukutaulu
Lumikiisan Uniikki Valencia	141,5	141,5	22.3.2024	narttu	19	siperianhusky	Sukutaulu
Seppo	137,5	137,5	13.3.2019	uros	24	alaskanhusky	Sukutaulu
Kaasu	137,5	137,5	Kesäkuu jotain	narttu	25	saksanseisoja	Sukutaulu
Taikakallion Tuisku	125,8	125,8	22.2.2023	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
Taikakallion Viima	125,8	125,8	22.2.2023	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
Juksu	123,6	123,6	30.4.2024	uros	31,5	eurohound	Sukutaulu
Juksu	120,7	120,7	1.4.2024	uros	31	eurohound	Sukutaulu
Manyway's Cover Me In Sunshine	109,6	109,6	20.11.2021	narttu	22	siperianhusky	Sukutaulu
Noman's Empire Earthquake	109,6	109,6	29.11.2018	uros	28	siperianhusky	Sukutaulu
Dragonflame's Sassy Siberian Girl	109,0	109,0	21.5.2018	narttu	23	siperianhusky	Sukutaulu
Talismaanin Story of Tinkerbelle	104,2	104,2	7.7.2019	narttu	22	siperianhusky	Sukutaulu
Talismaanin Delicatessen Cherry	104,2	104,2	4.6.2024	uros	22	siperianhusky	Sukutaulu
Tomorrow's Fighter Blossom	104,2	104,2	16.11.2021	narttu	20	siperianhusky	Sukutaulu
FROZEN EAR FINAL CHANCE	103,0	103,0	30.6.2023	uros	40	alaskanmalamuutti	Sukutaulu
ATACIARA MENNINKÄINEN	103,0	103,0	10.5.2021	uros	42	alaskanmalamuutti	Sukutaulu
Vetoava Nieida	101,9	101,9	10.12.2021	narttu	18	siperianhusky	Sukutaulu
Tunturitarun Arktinen-Menijä	101,9	101,9	11.11.2022	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
Arktiska Vatti-Hatti	101,9	101,9	21.6.2022	uros	25	siperianhusky	Sukutaulu
Sysilouhen Runolf	101,9	101,9	13.8.2019	uros	24	siperianhusky	Sukutaulu
Kulkijan mahtava malla	99,1	99,1	15.7.2021	narttu	21	jakutianlaika	Sukutaulu
Slavinja saga	99,1	99,1	19.11.2023	narttu	17	jakutianlaika	Sukutaulu
Otimis Princess Of The Tower	95,3	95,3	17.8.2020	narttu	20	samojedinkoira	Sukutaulu
Ramzai Pink N Glitter	95,3	95,3	27.8.2022	narttu	17	samojedinkoira	Sukutaulu
Artic Travel Benitoite	89,0	89,0	22.6.2020	uros	24	jakutianlaika	Sukutaulu
KALTIOKUMMUN LICORICE LOVE	81,2	81,2	6.2.2024	uros	25	jakutianlaika	Sukutaulu

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

Norway Trail 2026

Kilpailupaikka koko komeudessaan

Norway Trail on alunperin MD-kilpailu, joka on euroopan arvostetuimpia keskimatkan kilpailuja ja sitä on järjestetty vuodesta 2012 lähtien. Nyt on kolmastoista vuosi sillä koronavuosina kilpailua ei voitu järjestää. Kyseessä on niin kutsuttu etappikilpailu, eli kilpailussa ajetaan erimittaisia osuuksia useampana päivänä. Kilpailua ei ole järjestetty aina samassa paikassa, vaan sitä on ajettu ainakin Lenningenissä, Gomobussa ja Beitostolenissa sen historian aikana. Useana vuonna kilpailussa on ajettu osa etapeista esimerkiksi Lenningenissä ja sitten siirrytty Beitostoleniin jatkamaan kilpailua. Alkujaan kilpailussa oli vain yksi MD-luokka ja vasta viime vuosina on MD-luokan rinnalle otettu mukaan sprinttiluokka. Tämän vuoden kilpailu ajettiin kokonaisuudessaan Beitostolenissa, joka on pieni 200 asukkaan kylä Joutunheimin vuoristossa. Vaikka pysyviä asukkaita paikassa on vain vähän, turismi pitää yllä paikan elinvoimaisuutta ja se onkin suosittu laskettelu- ja hiihtokeskus.

Suomalaisia ei ole aikaisemmin kilpailussa nähty, mutta tänä vuonna MD-kilpailuun tähtäsi kaksi suomalaista kilpailijaa, Ville Rakkolainen ja allekirjoittanut puolisonsa Pasin kanssa. Sprinttiluokkaan lähti vielä Vesa-Pekka Lehtomäki. Meidän keskimatkan suunnitelmamme kuitenkin kariutuivat pari viikkoa ennen kilpailua johtajakoiran jalan vaivan vuoksi, emmekä katsoneet, että meillä on edellytyksiä suoriutua kunnialla maaliin jo ennestään liian pienellä koiramäärällä. Siispä vaihdoimme Veskun seuraksi sprinttiluokkaan kilpailemaan.

Keskipitkän matkan luokassa on käytössä kahden-toista koiran pooli ja koiria saa parhaaksi katsomalla tavalla pyörittää kuuden etapin aikana. Samalla luokassa kilpailtiin myös norjan mestaruudesta. Kilpailu alkaa aina maanantaina ja loppuu lauantaina. Maanantaina, tiistaina, perjantaina ja lauantaina ajetaan yksi osuus, keskiviikkona kaksi osuutta (joista toinen pimeässä) ja torstai on lepopäivä. Ennen kilpailua on annettu arvioidut matkat joka osuudelle, jotka tarkentuvat aina edeltävänä päivänä. Lähtökohtana on, että koirat ovat treenattu siten, että ne jaksavat juosta n. 50 km matkan raskaissa oloissa. Olosuhteet saattavat ylhäällä tunturissa muuttua nopeastikin ja kilpailumatkoja muuteltiin tarpeen mukaan olosuhteet huomioiden. Ja kilpailunjärjestäjä joustavasti muokkasi kilpailijoiden aloitteesta starttien ajankohtaakin yhtenä päivänä, kun luvattiin erityisen lämmintä päiväksi.

Sprinttiluokkaan lisättiin täksi vuodeksi yksi lisäpäivä, eli se ajettiin neljänä päivänä. SP-luokassa oli käytössä kahdeksan koiran pooli, eli tässäkin tapauksessa kahdeksaa koiraa saa käyttää kilpailussa haluamallaan tavalla. Myös sprinttiluokassa reitti vaihteli kilpailupäivinä.

Paikalle päästyämme lauantaina kävimme katsomassa majoituksemme ja sen jälkeen suuntasimme varikkoalueelle, joita oli yhteensä kolme. Kaksi varikoista oli tarkoitettu varikolla majoittuville kilpailijoille ja yksi niille, jotka siirtäisivät autoansa kilpailun aikana muualle majoitukseen. Meillä oli majoitukselle pieni kävelymatka, ja mietimme kuin-

Sekunti lähtöön

ka käytännöllistä olisi kävellä edestakaisesti majoituksen ja auton väliä. Olisi muutenkin rentouttavampaa, mikäli pystyisi koko ajan olemaan mahdollisimman lähellä koiria. Päädyimme siis ottamaan paikan päiväparkkialueelta, jonne saimme kuitenkin pystyttää oman verkon pitääksemme etäisyyttä muihin koiriin ja kulkijoihin. Ainakin me alamme kilpailuissa stressaamaan kulkutauteja, joita koirien keskuudessa voi liikkua isoissa tapahtumissa. Asiasta murehtiminen vaikuttaa olevan suomalainen tapa, eikä tunnu isoa osaa muista eurooppalaisista stressaavan liikaa. Koiria pidettiin paljon vapaana, kuitenkin valtaosin ne olivat hyvin hallinnassa. Kymmenpäiset koiralaumat vapaana alueella olivat hyvin tavallinen näky sekä varikkoalueella kuin muuallakin ympäristössä. Etenkin keskieuropalaiset ovat tunnettuja koiranhallintataidoistaan ja pystyvät hallitsemaan isompia-kin koiramääriä vapaana ilman aitoja. Alueella suhtauduttiin koiriin hyvin positiivisesti ja seurakoirat toivotettiin tervetulleiksi esimerkiksi ravintoloihin. Myös muita kuin valjakkokoiria ulkoilutettiin ilman hihnaa ja laduilla sai vapaasti hiihtää koirien kanssa.

Paikkana Beitostolen oli toimiva: upeat Norjan jylhät maisemat ja luonto yhdistettynä laskettelu- ja hiihtokeskuksen fasiliteetteihin. Kaikki tarvittava oli kävelymatkan päässä. Saatavilla oli kaikkea ruoasta suksivoiteisiin ja ravintolasta uimahalliin, joten kilpailukuplaan pystyi täysin uppoamaan. Kilpailijoille oli järjestetty hotellin alakerrasta oleskelutilaa, jossa viettää aikaa muiden kilpailijoiden kanssa. Ja kilpailukonseptiin kuului, että kaikki kilpailun ai-

Laskettelurinteen päällä oli vastassa tymä ja reittiä vaikea hahmottaa

kaiset päivittäiset palkintojenjaot ja ajajien kokoukset olivat pakollisia, joten aikaa Beitostolenista poistumiseen ei oikein olisi ollut. Mutta mikäs sen hienompaa kuin elää ja hengittää tapahtumaa aamusta iltaan. Vaikka järjestelyt sinänsä eivät olleet mitenkään poikkeukselliset kilpailun osalta, niin tunnelma ja intensiivinen kokonaisuus on varmasti se mikä tekee kilpailusta suosittua.

Kilpailureitit olivat hiihtokeskuksen laduilla eikä reitejä suljettu kilpailuiden ajaksi mitenkään. Reiteillä sai hiihtää kilpailujen aikana vapaasti. Kilpailujen aikana reiteillä saattoi olla isoja hiihtoryhmiä, jotka kyllä tekivät parhaansa etteivät jäisi valjakoiden alle. Sattumuksilta vältyttiin ja kokemus oli varmasti ikimuistoinen sekä valjakon ajajalle että turisteille, jotka eivät olleet luntakaan välttämättä nähneet aikaisemmin. Kilpailijoiden tuli varautua

Hiihtäjiä tulee vastaan tiuhaan

*Maisemat olivat
Norjan tyyliin jylhät*

hiihtäjien lisäksi koirahiihtäjiin, sulkemattomiin risteyskiin ja tunturiolosuhteisiin. Muutamit kilpailupäivät olivat todella tuulisia ja vaikka kuinka latuja pidettiin asianmukaisesti kunnossa, niin ankara tuuli tuiskasi niitä umpeen.

Kilpailunjärjestäjällä on kova halu mahdollistaa koirien vauhdikkaat suoritukset pitämällä urat napakassa kunnossa, mutta Norjan vuoriston luonnonvoimille ei voi mitään. Kelkka ajoi edellä näinä tuulisina päivinä yrittäen pitää reittiä näkyvässä, mutta tuuli oli niin voimakas, että reitti tuuli heti perässä umpeen. Meidänkin ensimmäinen kilpailupäivä oli tästä syystä raskas ja koirien oli vaikea löytää uraa. Koska lunta oli paljon ja koirat ajautuivat ulos uralta, niin välillä ne rämpivät syvässä han-

gessa eikä vauhti päästä huimannut. Ja sama koski kaikkia muitakin valjakoita - aika monella oli mutkia matkassa näinä tuulisina päivinä. Lisäksi reitin merkinnät eivät noudattaneet kansainvälisiä standardeja, vaan kilpailun omat reittimerkinnät olivat käytössä.

Latuverkostossa oli paljon neljän tien risteyskiä eikä kilpailussa väärä reittiä oltu suljettu. Tien ylityksissä ja muissa vaaranpaikoissa toki oli valvontaa, mutta muutoin koirien tulisi osata suuntia. Vain kurvien sisäreunoja oli paikoitellen kepitetty, joka hämmensi ainakin omia koiria. Koirat kuvittelivat näiden olevan aidoitettuja, eikä se suunta johon tulisi kääntyä. Ville ajoikin luokassaan ensimmäisenä päivänä kunnolla harhaan kääntymällä takaisin kilpailureitille maalin sijaan. Hän siis ajoi koko kilpailureitin kahteen kertaan!

Kilpailussa ensimmäistä ja viimeistä päivää lukuunottamatta kaikki startit ajettiin käännettyllä lähtöjärjestyksellä. Lisäksi MD- ja SP-reitit käyttivät osittain samoja uria ja olivat liikkeellä samaan ai-

*Tyypillinen risteysnäkö
kisassa - viimeisen kepin
jälkeen tulee kääntyä 90
astetta oikealle*

kaan, mutta eivät välttämättä liikkuneet reiteillä samaan suuntaan. Valjakoita saattoi siis sekä ohittaa että myös kohdata vastatusten, joten koiria tuli kilpailussa testattua hyvin monipuolisesti.

Livetulospalvelu oli kilpailuissa käytössä ensimmäistä kertaa ja jonkin verran takkuamista siinä oli etenkin MD:n ensimmäisinä päivinä. Tulokset kuitenkin saatiin melko nopeasti saataville ja livetulospalvelukin lähti sujumaan kilpailun edetessä. Kilpailun seuraamisessa oli käytössä oikeastaan vain Facebook ja valtaosa tiedotuksesta löytyi sieltä. Kilpailuissa palkintojenjakoja juontanut Matz Hendriks piti face-liveä starteista ja maaliintuloista, joka oli erittäin mukava lisä. Lisäksi Matz sopi hommaan paremmin kuin nenä päähän ja hän oli erittäin hyvin kartalla kilpailijoista ja kokonaiskuvasta.

Sprintin puolella kilpailu oli tänä vuonna heittämäällä korkeatasoisin, mitä on Euroopassa ajettu pitkiin aikoihin. Martin Vrtel kuvaili luokkaa mestarien liigaksi, jossa pelaisivat Pelé, Ronaldo, Messi, Maradona, Zidane jne. Kilpailuissa lähtölistalla olivat

Maisemat olivat kauniit kovasta tuulesta huolimatta. Kuski ei ehkä kerinnyt niistä nauttimaan, koska piti keskittyä pysymään uralla mutta jälkikäteen voi ihastella kuvia.

melkein kaikki Euroopan huippuvaljakot isoimmista sprinteistä ja Euroopan surkean talven vuoksi myös tavallisesti etappikisoja ajavia huippukuskeja oli siirtynyt keskimatkoilta sprinttiin. Vaikka MD-luokan kilpailijamäärä oli tänä vuonna olosuhteiden vuoksi hieman aiempaa pienempi, niin kovia kilpailijoita oli myös siellä. Kilpailun ennakkosuosikki oli edellisenä vuonna toiseksi tullut Iker Ozkoidi, joka voitti aikaisemmin talvella La Grande Odysseen ylivoimaisesti ja toki lähtölistalla oli muitakin euroopan parhaita MD-valjakoita.

Vaikka joku saattaisi ajatella, että näin kovatasoinen kilpailu olisi jotenkin vakavampaa ja ryppyötisempää, niin kilpailuviikon tapahtumat todistavat luulon vääräksi. Olosuhteet kovan tuulen vuoksi olivat muutamana päivänä haastavia, eikä ilman komelluksia selvitty. Kypäräkameraosta saimme todistaa ja keskusteluista kuulla useista tapahtumista, joista paistoi läpi todellinen urheiluhenki ja yhteisöllisyys. Apua tarjottiin toisille pyyteettömästi välittämättä sen vaikutuksista omaan suoritukseen. Varmasti näkyvin ja merkittävin niistä oli Markéta Bednarin suorittama näyttävä vieraan valjakon pysäyttäminen MD-luokassa, joka on kerännyt facebookissa lähes neljäkymmentä tuhatta tykkäystä.

Reiteillä riitti kiipeämistä, että päästiin puurajan yläpuolelle

Viimeisenä päivänä molemmissa luokissa oli massastartin vuoro. Lähtö tapahtui päälaskettelurinteen pohjalta ylös rinteen päälle. Edellisenä iltana ajajien kokouksen jälkeen kävimme paikkaa katsomassa, enkä voi sanoa vakuuttuneeni sen sopivuudesta starttiin. Seuraavana aamuna, kun rinne oli saatu aidattua ja lähtöpaikat merkattua, alkoi paikka vaikuttaa selkeämmältä. Laskettelurinteet olivat varikosta vähän etäämmällä ja ohjeeksi saatiin, että koirat tuli taluttaa alueelle. Lisäksi vain yksi handleri oli sallittu lähtötilanteessa. Lopulta ylämäkeen starttaaminen vaikutti aika toimivalta ratkaisulta, sillä se rajoitti kovia nopeuksia. Massastartissa kuitenkin tarvitaan myös vähän tuuria, joten se tuo lisäjännitystä kilpailuun.

Lopulta meidän suomalaisten suoritukset menivät mukavasti ja ajoimme kaikki kilpailupäivät kunnial-

Lähtövalmisteluja ennen viimeisen päivän massastarttia laskettelurinteen juurella.

Sprintin massastartti. Laskettelurinteen pohjalta suoraan ylös mäen päälle

MD-luokan massastartti

Ville Rakkolainen kilpaili MD-luokassa

la maaliin. Monipäiväisessä kilpailussa ei riitä vain yksi onnistuminen, vaan hyviä suorituksia on tehtävä useana päivänä. Lisäksi on lohdullista, että jos yhtenä päivänä ei sujukaan tai sattuu kummelluksia, niin muina päivänä pystyy paikkaamaan tilannetta. Lisäksi itse suoritusten lisäksi suuressa roolissa on koirista huolehtiminen kilpailupäivien välissä.

Kilpailussa oli mahdollisuus ajaa duona ja alkuperäinen suunnitelma olikin, että meidän taloudesta kumpikin olisi ajanut. Mutta koska olin henkisesti valmistautunut ajamaan MD-luokassa, enkä ole kovin rohkea kuski, niin lopulta vain Pasi ajoi. Sanoin ennakkoon, että jos meillä ei mene kovin hyvin sijoituksellisesti, niin voin sitten ajaa jonkun osuuden. Olimme kuitenkin mitaleissa kiinni, niin en halunnut ajaa sellaisessa paineessa. Lopulta voitimme sprinttiluokan. Veskun sijoitus oli neljästoista ja Villen MD:llä kymmenes. Kokonaisuutena kilpailu oli kokemus, joka jäi varmasti meille kaikille mieleen.

Kilpailu huipentui lauantaina järjestettyyn banquettiin, eli juhlaillalliseen hotellilla. Tilaisuus oli hieno pöytiin tarjoiluineen ja puheineen. Ja mukavaa, että se oli nimenomaan itse kilpailujen jälkeen, eikä keskellä kiireisiä kilpailupäiviä. Seuraavana aamuna sitten kohti uusia seikkailuja. Katariina & Vesku kotisuomea kohti ja me muut sitten kohti Vindelälvsdragetia. Kilpailusta jäi kaikille hyviä muistoja. Ainakin itselle jäi myös paljon ajatuksia.

Vesa-Pekka Lehtomäki tulossa maaliin

Suomalaiset banquetissa. Kirsi Järvenpää, Ville Rakkolainen, Sonja Heinonen, Pasi Heinonen, Katariina Lehtomäki ja Vesa-Pekka Lehtomäki

Moneen kertaan kilpailun aikana tuli mietittyä, että mitkä tekijät saavat kilpailun tuntumaan onnistuneelta. Oma seuramme järjestää useita kilpailuja vuosittain ja järjestelyihin osallistuminen on saanut tarkkailemaan myös muissa kisoissa järjestelyiden toimimista tarkalla silmällä. Seurassa on jatkuva kehittymisen halu ja uusia ideoita tai parannuksen kohteita pyritään poimimaan muista kisoista.

Vertailtaessa Norway Trailin järjestelyitä vaikka Jämin kisoihin, niin oikeastaan millään sellaisella järjestelyiden teknisellä osa-alueella ei voinut sanoa norjalaisten olevan parempia; Jämillä reitit ovat yleensä paremmassa kunnossa ja etenkin merkinnät huomattavasti selkeämmät, ajanotto toimii Jämillä varmemmin, varikolla on selkeästi enemmän tilaa jne. Eikä tätä kohtaa pidä ottaa moitteena Norway Trailin osalta. Olosuhteet ovat erilaiset ja asiat toimivat ihan hyvin, mutta kotikisoissa järjestelyt ovat vielä aavisuuden laadukkaammat.

Eroa oli siinä, että Norjassa ei olosuhteista kuullut mitään napinaa. Kotikisoissa umpeen tuiskuvista urista, avoimista risteyksistä, käännytyistä lähtöjärjestyksistä, hiihtäjälauomoista tai irtokoirista olisi seurauksena palauttevyöry ja somekuhina. Norjassa näiden katsottiin kuuluvan kisan luonteeseen ja paikalle tulleet olivat liikkeellä sillä mielellä, että näissä oloissa saadaan selville, kenellä on oikeasti laadukas valjakko. Meillä vaikuttaa olevan melkoisen jakautunut harrastajakunta ja tämä tuntuu näkyvän myös siinä, mitä kilpailujärjestelyiltä vaaditaan. Toisille riittää vaikka heinikossa ajelisi ja toiset tuntuvat vaativan olosuhteita, joita ei voi saavuttaa kuin jossakin sisähallissa.

Tunnelma onkin varmasti merkittävä tekijä kilpailukokemuksessa. Samanhenkisessä seurassa, jossa kilpakumppanit ovat samalla aaltopituudella, on helppo viihtyä.

Sprintin sijoittuneet Pasi Heinonen, Stefan Donker ja Martin Vrtel

Norjalaiset osasivat luoda kilpailuihin tunnelmaa

Tässä kilpailussa yhdistävä tekijä tuntuu olevan halu mitata omaa osaamistaan ja koirien laatua mahdollisimman kovassa seurassa eikä lisäluokkia tai muita vaatimustason laskemisia kaivata.

Kasvavista osanottomääristä päätellen tällaiselle, moneen muuhun kisaan nähden vastavirtaan kulkevalle tapahtumalle, tuntuu löytyvän tilausta.

NORWAY TRAIL
2026
SPRINT FINAL RESULTS

Place	Name	Nation	Stage 1 16 km	Rank Stage	Stage 2 16 km	Rank Stage	Stage 3 18 km	Rank Stage	Stage 4 16 km	Rank Stage	Total 66 km	After
1	Pasi / Sonja Heinonen	Finland	0:34:56	3	0:33:27	1	0:37:59	3	0:33:02	1	2:19:24	
2	Stefan Donker	Netherlands	0:34:20	2	0:34:37	4	0:37:33	1	0:35:02	7	2:21:32	0:02:08
3	Martin Vrtel	Czech Rep.	0:35:04	4	0:34:02	2	0:39:07	7	0:33:39	4	2:21:52	0:02:28
4	Egil Ellis	Sweden	0:36:07	5	0:35:04	5	0:37:44	2	0:33:41	5	2:22:36	0:03:12
5	Kenneth Henriksen	Norway	0:34:19	1	0:34:16	3	0:38:20	5	0:36:07	8	2:23:02	0:03:38
6	Jiri Mencak	Czech Rep.	0:36:51	7	0:36:26	8	0:39:24	9	0:33:34	3	2:26:15	0:06:51
7	Boge Hemming Wiik Leegaard	Norway	0:39:22	12	0:36:03	7	0:39:12	8	0:34:46	6	2:29:23	0:09:59
8	Hege Ingebrigtsen	Norway	0:39:03	11	0:38:53	14	0:38:56	6	0:33:32	2	2:30:24	0:11:00
9	Ronja / Ylva Leegaard	Norway	0:37:25	9	0:37:12	10	0:41:41	14	0:37:43	10	2:34:01	0:14:37
10	Vera Jankowski	Germany	0:38:02	10	0:38:25	12	0:41:22	13	0:37:45	11	2:35:34	0:16:10
11	Florian Gissin	Switzerland	0:37:07	8	0:39:29	16	0:41:02	12	0:38:34	13	2:36:12	0:16:48
12	Rune Haugmo	Norway	0:40:08	14	0:36:39	9	0:39:48	10	0:40:31	14	2:37:06	0:17:42
13	Charley Franch	Spain	0:40:47	16	0:38:52	13	0:40:44	11	0:37:46	12	2:38:09	0:18:45
14	Vesa-Pekka Lehtomäki	Finland	0:42:42	20	0:39:05	15	0:42:03	15	0:41:16	15	2:45:06	0:25:42
15	Børge Sagstad	Norway	0:40:33	15	0:43:24	18	0:43:57	17	0:37:41	9	2:45:35	0:26:11
16	Tamara Schlemmer	Germany	0:42:17	19	0:41:15	17	0:46:08	18	0:45:16	16	2:54:56	0:35:32
17	Franziska Habicht	Germany	0:43:48	21	0:45:28	19	0:48:43	19	0:51:41	17	3:09:40	0:50:16
18	Nina Finstad	Sweden	0:49:52	23	0:57:06	22	0:59:38	20	0:52:31	18	3:39:07	1:19:43
DNF	Maren Emilie Leegaard	Norway	0:40:07	13	0:35:49	6	0:38:18	4	DNS			
DNF	Katrine Fugleberg	Norway	0:41:15	17	0:37:31	11	0:42:13	16	DNS			
DNF	Jesus Martinez	Spain	0:41:38	18	0:45:32	20		DNS	DNS			
DNF	Heinrich Winter	Germany	0:36:51	6				DNS	DNS			
DNF	Andrea Wiegand / Allan Hercher	Germany / France	0:44:16	22				DNF	DNS	DNS		
DNF	*Dominik Weiss / Annica Weiss	Sweden		DNS	0:47:11				DNS	DNS		
DNF	Roberto Alonso	Spain		DNS					DNS	DNS		

NORWAY TRAIL
2026

Place	Name	Nation	Stage 1 27 km	Rank Stage	Stage 2 34 km	Rank Stage	Stage 3 26 km	Rank Stage	Stage 4 16 km	Rank Stage	Stage 5 41 km	Rank Stage	Stage 6 30 km	Rank Stage	Total 174 km	After
1	Iker Ozkoidi	ESP	1:02:03	1	1:23:45	1	0:51:02	1	0:34:41	2	1:32:06	1	1:08:16	1	6:31:53	0:00:00
2	Ullrich Kuhn	DEU	1:07:26	3	1:26:27	2	0:51:45	2	0:34:06	1	1:37:28	2	1:08:36	3	6:45:48	0:13:55
3	Joëlle Annina Fischer / Sylvia Ulrich	CHE / DEU	1:07:22	2	1:29:03	3	0:53:30	4	0:41:40	12	1:42:04	5	1:08:35	2	7:02:14	0:30:21
4	Detlef Oyen	DEU	1:08:26	5	1:35:22	6	0:53:02	3	0:37:22	5	1:38:56	3	1:15:07	6	7:08:15	0:36:22
5	Jose Luis P. Bautista	ESP	1:08:43	6	1:34:27	5	0:54:44	6	0:36:46	4	1:40:34	4	1:15:04	5	7:10:18	0:38:25
6	Ole Johnny Dokken	NOR	1:07:33	4	1:33:05	4	0:55:02	8	0:38:11	7	1:44:39	6	1:15:09	7	7:13:39	0:41:46
7	Thomas Minnich	AUT	1:09:58	7	1:41:09	9	0:57:37	9	0:38:36	8	1:51:37	9	1:17:46	8	7:36:43	1:04:50
8	Winfried Krieglner / Torsten Ballas	DEU	1:11:29	10	1:47:33	12	0:59:46	11	0:38:08	6	1:47:35	7	1:19:55	10	7:44:26	1:12:33
9	Marketa Bednar	CHE	1:19:56	12	1:36:20	8	0:54:56	7	0:40:55	11	2:03:24	12	1:20:45	11	7:56:16	1:24:23
10	Ville Rakkolainen	FIN	2:05:40	18	1:35:45	7	0:53:40	5	0:34:50	3	1:48:05	8	1:11:35	4	8:09:35	1:37:42
11	Thomas Verin	SWE	2:12:37	19	1:41:48	11	0:59:32	10	0:39:05	10	1:57:38	11	1:18:07	9	8:48:47	2:16:54
12	Manel Niubo	ESP	2:35:01	20	1:41:30	10	1:00:00	12	0:43:44	13	1:52:22	10	1:23:45	12	9:16:22	2:44:29
13	Petter Swift / Jakob Gullikstad	NOR	1:22:05	13	2:10:11	15	1:05:42	13	0:47:55	14	2:15:04	14	1:35:36	14	9:16:33	2:44:40
14	Johanne Sund	NOR	1:27:56	14	2:03:22	14	1:08:20	15	0:48:48	15	2:12:58	13	1:40:29	16	9:21:53	2:50:00
15	Kjetil Haukland / Mari Hoe-Raitto	NOR / USA	1:14:30	11	2:11:10	16	1:07:38	14	0:38:46	9	3:15:15	17	1:24:30	13	9:51:49	3:19:56
16	Margareth Berentzen	NOR	1:38:44	15	2:14:26	17	1:19:40	18	0:55:34	17	2:25:48	15	1:36:53	15	10:11:05	3:39:12
17	Venke Gulli	NOR	1:46:37	16	2:23:47	18	1:18:44	16	0:53:58	16	2:33:48	16	1:43:05	17	10:39:59	4:08:06
18	Peter K. Kujawski	NOR	1:51:54	17	2:54:39	19	1:19:27	17	0:57:56	18	3:15:15	18	1:57:51	18	12:17:02	5:45:09
DNF	Børge Sagstad	NOR	1:11:01	9	1:59:33	13	DNS		DNS		DNS		DNS			
DNF	Charley Franch	ESP	1:10:34	8	DNF		DNS		DNS		DNS		DNS			

Iker Ozkoidi voitti MD-luokan kirkkaasti

Joëlle Fischer sijoittui MD-luokassa kolmanneksi. Hänen kanssaan duona ajoi Sylvia Ulrich

Haastattelussa:

Eliel Ikonen

Finnmarkslopetilla alkumatkasta

1. Kuka olet?

Olen Eliel Ikonen, olen täyttänyt juuri 16 vuotta ja minä asun Enontekiöllä Hetassa.

2. Millainen taustasi on lajin parissa?

Ajoin reellä ensimmäistä kertaa minun vanhempien kennelillä (Hetta Huskies) kun olin kaksi ja puolivuotias. Minun ensimmäinen kilpailuni oli kuudenkymmenen kilometrin Barnas Finnmarkslop, kun olin 5-vuotias. Jos olisi ollut vain lyhyitä kisoja vaihtoehtoina, niin luulen, että minun vanhempani eivät olisi nähneet vaivaa viedä minua niin kauas kilpailemaan. Kilpailussa ajettiin 30km kahtena eri päivänä, joten he näkivät sen perheen ”pitkänä viikonloppuna”. Alta Trekkhundklub on järjestänyt näitä vain junioreille tarkoitettuja jo monta vuotta, ja ne ovat alkaneet kasvamaan suosiotaan viime vuosina. Nykyään näissä junnukisoissa on monta eri ikäluokkaa, mikä tekee niistä hyvän harjoittelupohjan muiden kilpailujen juniorisarjoihin. Osallistuin tähän kisaan melkein joka vuosi ennen kuin pystyin osallistumaan juniorisarjoihin.

3. Osallistuit Finnmarkslopetin junioriluokkaan nyt toista kertaa. Miten kilpailu sujui, ja mitkä asiat.

Tämän vuoden kilpailut meni mielestäni varsin hyvin, vaikka jouduin jättämään Suossjärven huoltopisteellä koirani Aquan kisasta olkapääkivun takia. Pystyin luottamaan vaistoihini enemmän tänä vuonna, kuin edellisenä vuotena. Olin oppinut virhe-

tä, jonka tein samanlaisessa tilanteessa viime vuonna, kun jouduin ajamaan 50 kilometriä 40-kiloinen johtajakoira Bandit rekipussissa. Oli paras vaihtoehto keskeyttää Aquan kilpailu suoraan sen sijaan, että odottaisi viisi tuntia, että se saattaisi pystyä jatkamaan. Yhden koiran puuttuminen oli kuitenkin raskasta lopputiimille, sillä yöllä oli tuiskunnut lunta ja ura Suossjärveltä Jotkaan oli kymmenen sentin pehmeän lumen peitossa. Koirille oli vielä lisäksi haasteellista juosta niin lämpimissä olosuhteissa kylmän talven jälkeen. Siitä huolimatta minulle jäi loppupätkästä hyviä muistoja, sillä koirien kanssa oli mukavaa olla yksin Finnmarkin tuntureilla.

4. Kuka oli tiimisi paras koira, ja mikä teki siitä erityisen?

Tiimini paras koira tänä vuonna oli johtajakoirani Bronze. Se kuunteli käskyjä hyvin eikä aiheuttanut ongelmia valjakossa. Mutta Bronze ei ole kovin nopea, joten ensi vuoden tavoitteena on alkaa kouluttaa nuorempia koiria johtajan rooliin. Se tuo aina omat riskinsä, sillä kokenut johtajakoira on suuri etu kilpailuissa. Toisaalta tavoitteet kasvavat jatkuvasti, ja ensi vuonna edessä ovat myös MM-kisat.

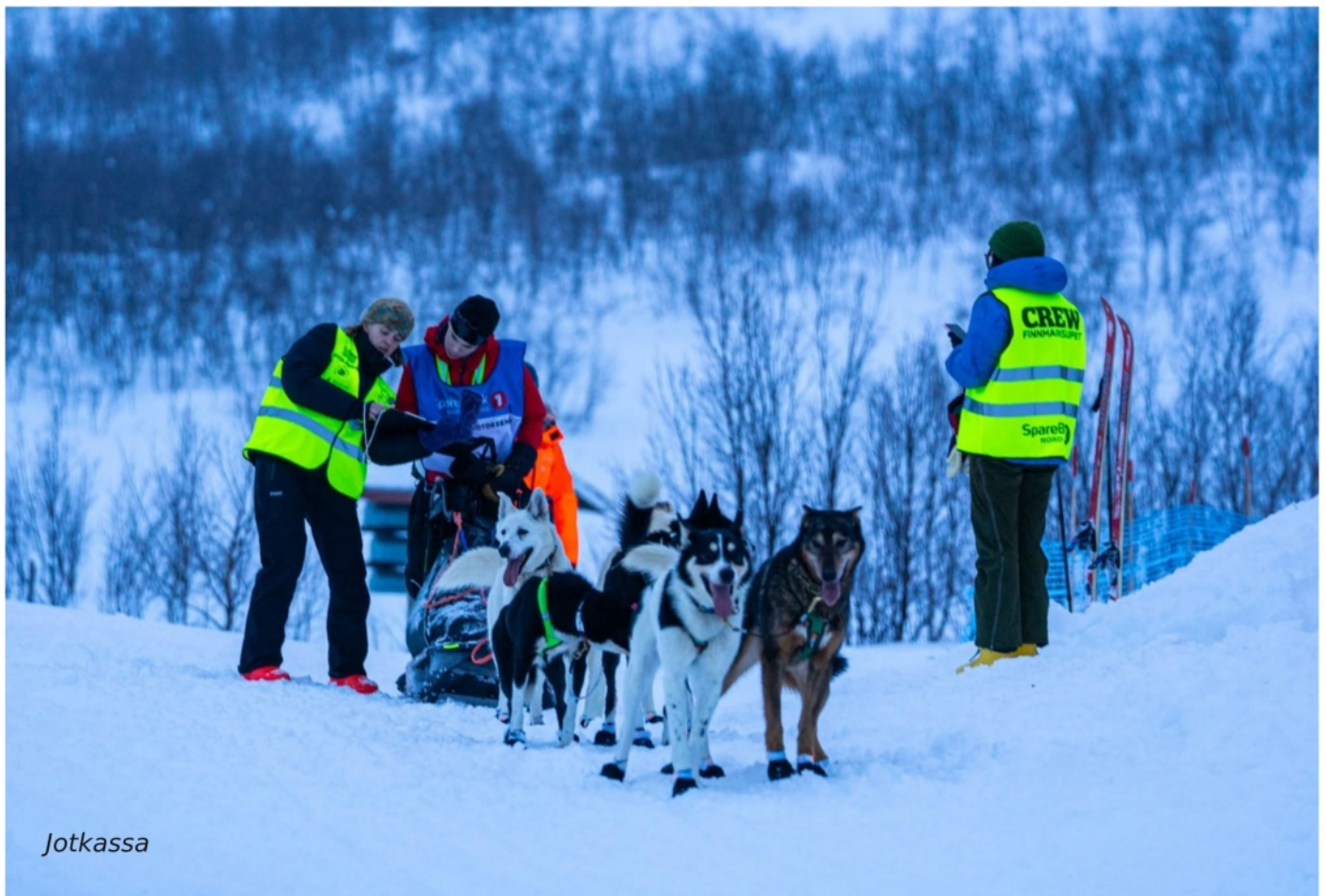
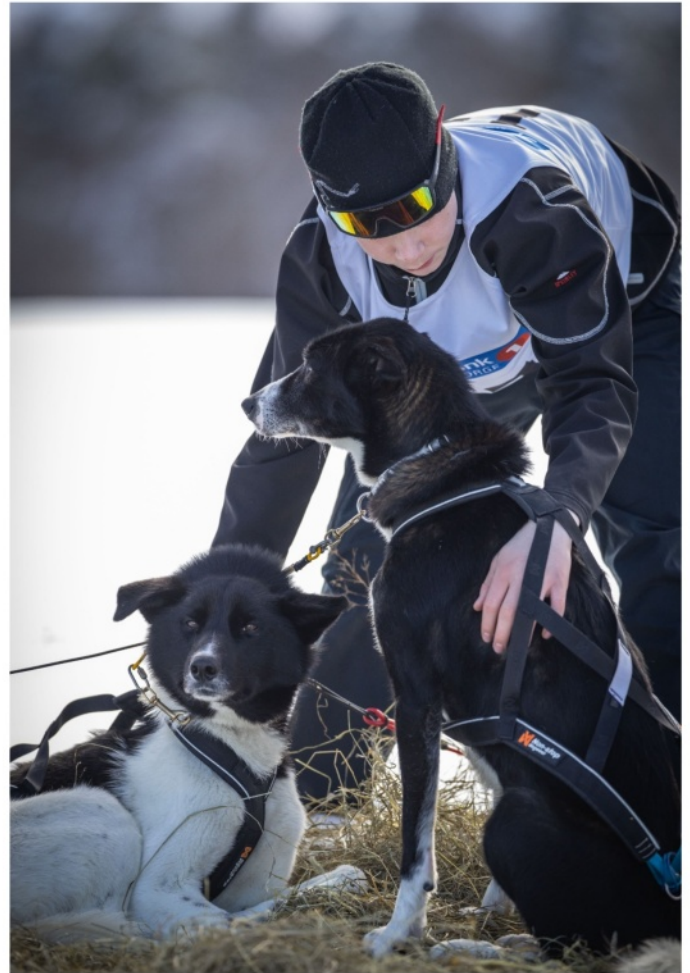
5. Millaista junioritoimintaa on pitkän matkan kilpailuissa? Onko jotain, mihin tulisi panostaa enemmän, ja mitkä asiat puolestaan toimivat mielestäsi hyvin?

Finnmarkslopetissa ja ylipäätään Norjassa junioritoimintaa järjestetään mielestäni tosi hyvin ja siel-

lä investoidaan junioreihin. LD-treenaamiseen liittyviä kursseja on ympäri maata ja ne ovat pakollisia, jotta voi osallistua kilpailuihin. Norjassa myös paikalliset järjestöt maksavat paljon junioreiden matkakuluja. Suomen puolella asiat ei taas ole niin hyvin. Oikeastaan minun mielestä täällä ei ole ollut kahteen vuoteen LD-kilpailuja, joihin juniori voisi osallistua. Tämä on tietysti huolestuttavaa lajin tulevaisuuden kannalta, koska mitä sitten tapahtuu, kun nykyiset kisaajat jäävät eläkkeelle? Norjassa on nähty paljon menestystä juniorien jatkaessa pidempiin aikuisten sarjoihin.

6. Millaisena koet Finnmarkslopetin kilpailuna juniorkilpailijan näkökulmasta?

Finnmarkslopet on tosi hyvä ja hauska kilpailu, jossa on hyvää toimintaa ja meininkiä. Siellä on erillinen tiimi, jonka tehtävänä on avustaa ja tukea junioreita sekä heidän handlereitaan. Siellä on myös mahdollisuuksia tavata muita kilpailijoita ennen kisa ja sen jälkeen. Finnmarkslopetissa pääsee testaamaan kuskin ja tiimin välistä yhteistyötä ja treenaamaan koirien kanssa aivan eri tavalla kuin arjessa.

Jotkassa

6. Millaisia tulevaisuuden haaveita ja suunnitelmia sinulla on lajin parissa?

Tulevaisuuteni lajissa on vielä vähän avoin. Olen seuraavat kolme vuotta Levin alppikoulussa vapaa-laskulinjalla, joka on kahden tunnin matkan päässä kotoa. Se tulee tekemään koirien treenaamisesta haasteellisempaa, sillä voin treenata vain viikonloppuisin. Minun täytyy luottaa äitiini ja meidän opaisiin sillä heidän pitää treenata koirat suurimman osan ajasta minun puolestani. Tiedän ainakin nyt jo, että kisaan varmasti Finnmarkslopetissa taas ensi vuonna mutta muutoin joudun katsomaan kuinka hyvin voin järjestellä aikaani koulun ja urheilun välillä, ennen kuin voin sitoutua muuhun.

Uralla, lähellä Jotkaa

TULOKSIA:

Finnmarksløpet Junior

Sijoitus	Kilpailija	Maa	Aika	Ero voittajaan	
1.	Emma Walseth	Norja	1d 2t 36min		
2.	Augusta Müller	Norja	1d 2t 41min	+4min	
3.	Sigrid Hægstad	Norja	1d 2t 45min	+9min	
4.	Vera Myhr	Ruotsi	1d 3t 32min	+56min	RNB
5.	Eliel Ikonen	Suomi	1d 3t 54min	+1t 18min	
6.	Ida Laitinen Broch	Norja	1d 5t 53min	+3t 17min	
7.	Save Buljo	Norja	1d 6t 26min	+3t 49min	RNB
DNF	Irlinn Annie Danielsen Unosen	Norja			

Kokonaistulokset

Finnmarksløpet 600km

10 nopeinta:

Sijoitus	Kilpailija	Maa	Aika	Ero voittajaan	
1.	Cato Myhre	Norja	2d 21t 59min		
2.	Julie Olsen	Norja	2d 23t 9min	+1t 9min	
3.	Elisabeth Edland	Norja	2d 23t 55min	+1t 56min	
4.	Maren Loftsgård	Norja	3d 1t 11min	+3t 11min	
5.	Ben Marsden	Norja	3d 1t 13min	+3t 14min	
6.	Klas Sommer	Norja	3d 1t 33min	+3t 33min	
7.	Tuuli-Maria Ristilä	Suomi	3d 1t 35min	+3t 35min	
8.	Annbjørg Bakken	Norja	3d 2t 46min	+4t 47min	
9.	Linus Wingren	Suomi	3d 3t 16min	+5t 16min	
10.	Julie Røseberg Amundsen	Norja	3d 3t 37min	+5t 37min	

Finnmarksløpet 1200km

10 nopeinta:

Sijoitus	Kilpailija	Maa	Aika	Ero voittajaan	
1.	Petter Karlsson	Ruotsi	6d 15t 41min		
2.	Harald Tunheim	Norja	6d 17t 53min	+2t 12min	
3.	Ola Martinsen	Norja	6d 19t 30min	+3t 49min	
4.	Ingvild Gabrielsen	Norja	7d 7t 41min	+16t	
5.	Quentin Crahay	Norja	7d 8t 1min	+16t 20min	
6.	Jason Fuller	Norja	7d 8t 14min	+16t 32min	
7.	Maria Hernetkoski	Norja	7d 8t 50min	+17t 9min	
8.	Johan Väisänen	Ruotsi	7d 8t 57min	+17t 16min	
9.	Matti Salmi	Suomi	7d 9t 17min	+17t 35min	RNB
10.	Tom-Frode Johansen	Norja	7d 10t 43min	+19t 2min	

IDITAROD 2026
The last great race

10 nopeinta:

Sijoitus	Kilpailija	Maa	Aika
1.	Jessie Holmes	Brushkana, Alaska	9d 7h 32m 51s
2.	Travis Beals	Seward, Alaska	9d 11h 58m 26s
3.	Jeff Deeter	Fairbanks, Alaska	9d 15h 10m 37s
4.	Paige Drobny	Cantwell, Alaska	9d 15h 38m 48s
5.	Wade Marrs	Willow, Alaska	9d 21h 2m 28s
6.	Matt Hall	Two Rivers, Alaska	9d 23h 27m 58s
7.	Riley Dyche	Big Lake, Alaska	10d 1h 27m 30s
8.	Lauro Eklund	Two Rivers, Alaska	10d 3h 19m 49s
9.	Peter Kaiser	Bethel, Alaska	10d 3h 35m 32s
10.	Michelle Phillips	Ten Mile, YT, Canada	10d 3h 40m 40s

2026 LOTTO ALASKA OPEN NORTH AMERICAN CHAMPIONSHIP

Sija	Nimi	Kotipaikka	Päivä 1			Päivä 2			Päivä 3			Yhteensä	Ero
			Aika	Koirat	km/h	Aika	Koirat	km/h	Aika	Koirat	km/h		
1	Blayne "Buddy" Streeper	Fort Nelson, BC CANADA	1:03:39,0	18-2	30,8	1:04:29,9	16-2	30,4	1:31:55,3	14-2	29,2	3:40:04,2	
2	Anny Malo	Saint-Zenon, QC CANADA	1:03:30,1	16-2	30,9	1:05:30,6	14-2	29,9	1:33:29,8	12-2	28,7	3:42:30,5	2:26,3
3	Mark Hartum	Edmonton, AB CANADA	1:05:36,7	16-2	29,9	1:06:27,3	12-2	29,5	1:36:53,8	9-2	27,7	3:48:57,8	8:53,6
4	Jason Dunlap	Salcha, AK	1:06:45,8	14-2	29,4	1:07:51,3	12-2	28,9	1:37:22,2	8-2	27,6	3:51:59,3	11:55,1
5	Marvin Kokrine	North Pole, AK	1:06:39,9	16-2	29,4	1:08:35,9	13-2	28,6	1:37:02,2	11-2	27,7	3:52:18,0	12:13,8
6	Riley Parker	Salcha, AK	1:07:47,3	13-2	28,9	1:08:06,1	11-2	28,8	1:37:02,0	8-2	27,7	3:52:55,4	12:51,2
7	Dustin Kendall	Highland, UT	1:06:20,2	15-2	29,5	1:11:51,1	15-2	27,3	1:36:14,9	12-2	27,9	3:54:26,2	14:22,0
8	Alix Crittenden	Bondurant, Wyoming	1:06:57,5	18-2	29,3	1:09:53,1	18-2	28,0	1:37:53,1	15-2	27,4	3:54:43,7	14:39,5
9	Remy Coste	Salcha, AK	1:08:01,7	16-2	28,8	1:07:41,1	12-2	29,0	1:42:21,0	10-2	26,2	3:58:03,8	17:59,6
10	Sherry Johnson	Fergus Falls, Minnesota	1:09:23,4	14-2	28,2	1:09:13,1	11-2	28,3	1:40:19,8	8-2	26,7	3:58:56,3	18:52,1
11	Frank Habermann	Clam Gulch, AK	1:09:18,8	15-2	28,3	1:09:53,3	14-2	28,0	1:40:05,4	12-2	26,8	3:59:17,5	19:13,3
12	Michael Tetzner	Burg, GERMANY	1:09:03,3	16-2	28,4	1:09:51,5	14-2	28,1	1:40:51,5	12-2	26,6	3:59:46,3	19:42,1
13	Olivier Lemire	Sainte-Monique, QC CANADA	1:07:19,1	12-2	29,1	1:09:42,0	11-2	28,1	1:43:44,5	9-1	25,9	4:00:45,6	20:41,4
14	Laura Magnusson	Deer Park, Michigan	1:08:03,1	16-2	28,8	1:10:23,0	14-2	27,8	1:42:56,9	12-2	26,1	4:01:23,0	21:18,8
15	Destiny Lytle	Palmer, AK	1:14:13,2	14-2	26,4	1:15:05,9	12-2	26,1	1:43:16,5	12-2	26,0	4:12:35,6	32:31,4
16	Mitchell Jacobson	Tuktoyaktuk, NWT CANADA	1:11:36,2	16-2	27,4	1:14:22,4	14-2	26,4	1:48:24,7	12-2	24,8	4:14:23,3	34:19,1
17	Danny Beck	Hay River, NWT CANADA	1:19:23,3	18-2	24,7	1:13:28,6	14-2	26,7	1:57:42,9	12-2	22,8	4:30:34,8	50:30,6
	Eddie Dayton	Big Lake, AK	1:11:32,9	20-2	27,4	1:15:37,5	18-2	25,9					

	Matka (km)	Olosuhteet
Päivä 1	32,7	ura napakka ja nopea, lämpötila -14
Päivä 2	32,7	ura kova ja nopea, lämpötila -13
Päivä 3	44,7	ura "mahtava", lämpötila -9

Mirva Mantereen Samojedit

Tuulentaipaleen Tähtikartta "Pusikko"

Luottojohtaja, jolla vahva oma "työkupla", jonka rikkominen taitaa olla liki mahdotonta. Arjessa harkitseva, samojediksi arahko koira, mutta valjaissa puhkeaa kukkaan. Mikään ei pelota ja vie ison sekä pienen valjakon ohi kaikesta mitä vastaan tulee. Oli kyse isoista peltokoneista, hevosista taikka irtokoirista.

[KJEBORG'S IRRESISTIBLE LITTLE JAROD](#)

[HANGENHELMEN GOMMELLUS](#)

[HANGENHELMEN CHOFIE](#)

[FUN SAM TAIANOMAINEN TUUTTI](#)

[TUULENTAIPALEEN TUHANSIEN TÄHTIEN TARINA](#)

[TUISKUNHALTIJAN TUULEN TARINA](#)

Tuulentaipaleen Uskomaton ystävä "Ralla"

Toinen luottojohtajista. Se itsepäisempi versio. Ralla ehkä joskus tietää omasta mielestään paremmin minne oltaisiin menossa. Joskus kuski joutuu perustelevaan suunta valintojaan viisaalle johtajalle. Arjessa äärimmäisen helppo ja itsevarma narttu. Ralla palailee treeniin kevään mammalomalta. Narttupentu (TT Rallan Rinsessa) jää kotiin kasvamaan ja pojat ovat lähdössä pohjoisen suunnalle.

[OTIMIS EYE OF THE TIGER](#)

[AKEMOSS KEPPONEN](#)

[AKEMOSS ILMATAR](#)

[VALONKAJON MAAILMA ON MINUN](#)

[TUULENTAIPALEEN VOITTAMATON VAPAAUS](#)

[SNOWMIST INVINCIBLE TOGETHER](#)

Tuulentaipaleen Aamuaurinko "Kuiske" ja Tuulentaipaleen Aamukaste "Kaste"

Nuoret naiset tulevat kesällä 3v. Nämä sisarukset ovat vertaansa vailla työmoraaliltaan. Ehkäpä perittyä äiti Näpsältä (TT Tuhansien tähtien tarina), joka aikanaan jäi hyvin nuorena "sairaseläkkeelle", mutta jätti Pusikon sisaruksineen sekä nämä pienet ja sinnikkäät työt. Molemmat ovat opiskelleet johtajan tehtäviä ison ja pienen valjakon edessä ja ei tuota ongelmaa. Varmuutta häiriöihin on hyvä opiskella kokoneiden johtajien rinnalla. Luonteeltaan sisarukset ovat hyvin vilkkaita ja reippaita kaikkien kavereita.

Kuiske

SILVERY TWINKLE'S DIAMONDS ARE FOREVER

SILVERY TWINKLE'S HEY U TALKING TO ME

SILVERY TWINKLE'S CRAZY CHERRY POPPER

FUN SAM TAIANOMAINEN TUUTTI

TUULENTAIPALEEN TUHANSIEN TÄHTIEN TARINA

TUISKUNHALTIJAN TUULEN TARINA

Rallallaa Piparminttu "Millis"

Rallan tati, ei uskoisi. Millis on kiltti ja nöyrä koira joka rakastaa rapsutuksia ja syliä. Valjaissa löytyy vauhtia ja johtajanakin vällan pätevä nainen. Milliksellä on kaksi pentuetta joista kotona valjaissa työskentelevät Kukkis ja Kookos.

Millis ja Kukkis

VALONKAJON MAAILMA ON MINUN

TUULENTAIPALEEN VOITTAMATON MAHTI

SNOWMIST INVINCIBLE TOGETHER

KJEBORG'S IRRESISTIBLE LITTLE JAROD

HANGENHELMEN GIMALLUS

HANGENHELMEN CHOFIE

Tuulentaipaleen Vauhti korjaa virheet "Kukkis"

Kesällä hankin 3v. Milliksen tyttö ja isän puolelta löytyy samoja koiria joita Näpsän takaa. Arjessa hillitty ja hallittu olemus välillä vähän jopa naurattaa. Valjaissa ollaan tosissaan ja matka taittuu kilometreistä toiseen.

FUN SAM TAIANOMAINEN TUUTTI

FUN SAM VASTUSTAMATON VETOVOIMA

FUN SAM HALATTAVA HALINALLE

TUULENTAIPALEEN VOITTAMATON MAHTI

RALLALLAA PIPARMINTTU

HANGENHELMEN GIMALLUS

Tuulentaipaleen Pajunoksa "Kookos"

Milliksen tyttö 1v. Treenit on aloitettu ja kipinöitä on tassujen pohjat täynnä. Tästä likasta kuullaan vielä.

Tuulentaipaleen Kevät tuuli "Martta"

2v neiti, täynnä elämää ja ääntä. Mikään ei koskaan jää huomaamatta tältä tärpäntikkeliltä, mutta siitä huolimatta valjaissa häiriöt ei vauhtia hidasta eikä suuntaa muuta. Marttakin on opiskellut johtajan hommia ja valjan potentiaalinen johtaja hänestäkin kasvassa. Martan emälinjan takaa löytyy Räpsy-koira jota lienee kiittäminen, että olen lajin pariin eksynyt näin vahvasti.

SILVERY TWINKLE'S DIAMONDS ARE FOREVER

SILVERY TWINKLE'S HEY U TALKING TO ME

SILVERY TWINKLE'S CRAZY CHERRY POPPER

HANGENHELMEN FELMU

TUULENTAIPALEEN TULITURKKI

SNOWMIST HOT MAGICAL GOLD

Hangenhelmen Qulda "Kerkkä"

3v miniatyyri samojedi. Todella pieni puurtaja jonka jaksaminen ei vain tunnu loppuvan. Lau-man pieni taskuraketti. Kerkkä ja Kääpiö on samasta emästä. Hassu sisaruspari. Toinen tosi pieni ja toinen tosi suuri. Isän puolelta kerkkä on samoja sukuja kuin Ralla.

OTIMIS EYE OF THE TIGER

AKEMOSS KEPPONEN

AKEMOSS ILMATAR

HANGENHELMEN GOMMELLUS

HANGENHELMEN LUMIPRINSESSA

KJEBORG'S ONLY RUBY

HANGENHELMEN CELMI

HANGENHELMEN HUIPPU HEPPU

HANGENHELMEN DIHKU

TUULENTAIPALEEN VOITTAMATON MAHTI

RALLALLAA PIPARMINTTU

HANGENHELMEN GIMALLUS

Tuulentaipaleen Sydän käpy "Kääpiö"

Pian 2v. Hyvin hitaasti kehittynyt neiti. Valjastreeneitkin aloitettiin vasta 1,5 vuotiaana ja kroppa alkaa vasta nyt vaikuttaa kehittyneen. Treenit on alkaneet sujua ihan mallikkaasti. Kääpiöstä ei ehkä sitä räjähtävintä voimaa irtoa, mutta sitkeää puurtamista tuntuu tästä likasta löytyvän. Kerkän siskonpuolikas, isälinja suuntaa samoille suunnille Martan kanssa.

Tuulentaipaleen Jyvätär "Jyvä" ja Tuulentaipaleen Viljatar "Itu"

Nuorisoliigalaiset tulevat juurikin vuoden. Vähän valjastreenejä aloitettu ja hyvältä likkojen meno vaikuttaa. Isälinjassa samoja koiria Martan kanssa.

SNOWMIST YESTERDAY'S GOLDEN VOICE

FROSTBITE'S XOXO WITH LOVE CONNOR

FROSTBITE'S VALKYRIE'S SECRET

SILVERY TWINKLE'S DIAMONDS ARE FOREVER

TUULENTAIPALEEN VIILIJONKKA

SNOWMIST THUNDER IN THE SKY

GADDEGOASKIN DAVVI DIEHTTI

SILVERY TWINKLE'S DIAMONDS ARE FOREVER

SILVERY TWINKLE'S BLACK VELVET PEARL

HANGENHELMEN GOMMELLUS

HANGENHELMEN LUMIPRINSESSA

KJEBORG'S ONLY RUBY

Tuulentaipaleen Kimakka Korento "Korento" ja Tuulentaipaleen Pirteä perhonen "Perhonen"

Pahnan pohjimmaiseta mutta ei suinkaan vähimmäiset. Kooltaan isot likat kasvavat ja aloittelevat valjastreenejä loppukesällä. Tässäkin takana Räpsy ja isänä Kasteen ja Kuiskeen velipoika Pötkö.

SILVERY TWINKLE'S HEY U TALKING TO ME

TUULENTAIPALEEN AAMURUSKO

TUULENTAIPALEEN TUHANSIEN TÄHTIEN TARINA

HANGENHELMEN FELMU

TUULENTAIPALEEN TULIKÄRPÄNEN

SNOWMIST HOT MAGICAL GOLD

Jäsenhaastattelussa: **Laura Säkjärvi**

1. Kuka olet ja mistä tulet?

Olen Laura Säkjärvi, reilu kolmekymppinen perheenäiti ja yläasteen kouluvalmentaja Nurmijärveltä.

2. Kauanko olet ollut lajin parissa ja miten päädyit mukaan?

Olen kokeillut lajia ensikertaa yli 10 vuotta sitten silloisen koirani kanssa hiihtäen, kävimme Hyvinkään koiraladulla satunnaisesti. Sen jälkeen vuosia kului ja päädyin lajin pariin syvemmin vähän vahingossa, meille tuli husky vaikkei varsinaisesti pitänyt koiraa tulla ja kickbike - vaikken siis aikunut harrastaa muuten kuin kuntoiluna satunnaisesti... Vanhana heppatyttönä peli oli kuitenkin menetetty, kun pää vetää kisaamaan ja kaikkea on aina harrastettu 100%. Pian yksi husky muuttui kahteen ja treenaamiseen ja sen suunnitteluun perehtyminen alkoi. Kuluneet 4 vuotta on treeneistä pidetty säännöllisesti kirjaa excelissä eli aika monta kautta on jo opeteltu, erehdytty ja kokeiltu uudestaan.

3. Minkälaisia koiria sinulla on?

Meillä asuu tällä hetkellä 5 koiraa. Neljä niistä on siperianhuskyja ja yksi eurohound Juksu. Juksun hain Liettuasta itselleni kisakaveriksi, kun mieheni vei huskyt itselleen innostuttuaan lajista. Meillä tulee olemaan jatkossa varmaan vähän molempia, siperianhuskyja ja luppia. Talon ainoa narttu ja vanhin laumasta on kuningattaren asemasta nauttiva Pulu, joka pitää pojat kurissa, kun loppu lauma koostuu uroksista.

4. Miten valjakkokoiraharrastus on vaikuttanut elämääsi?

Siitä on tullut käytännössä koko elämäni, nykyään elämä pyörii koirien treenien mukaan ja arkea eletään ja suunnitellaan koirien ehdoilla. On ollut kiva huomata, että perheemme lapset nauttivat myös koirien seurasta ja kilpailemisesta lajissa, laji on opettanut myös heille paljon eläinten hoidosta ja

vastuusta joka niiden myötä tulee. Onhan tämä aikalailla meidän koko perheen elämäntapa.

5. Oletko kilpaillut valjakkourheilussa?

Olen kilpaillut useamman vuoden ajan, EM- kilpailut Jämijärvellä jäivät erityisesti mieleen, vaikka koirien kunnan ajoitus meni auttamatta pieleen pahemman kerran niin kilpailut olivat silti hieno kokemus. Olen kisaurilla voittamassa itseäni ja joku hulluus saa lähtemään aina uudestaan, vaikka jännitän todella paljon kilpailemista ja olen aina jännittänyt. Kilpailen ensisijaisesti 1-2 koiran luokissa.

6. Mitkä ovat olleet mieleenpainuvimpia kokemuksia valjakkokoirien kanssa?

Konttaaminen mutaista mäkeä ylös MM- kisoissa Tsekissä Juksun katsoessa vierestä nousee aika korkealle... Sitä harvoin kyseenlaistaa ihan niin perusteellisesti elämän valintojaan, kun minä siinä mäessä koiran kyseenalaistaessa minun toimintaa vähintään yhtä paljon. Kevätkisoissa oli myös aika hieno maalisuora, kun mieheni kanssa ajelimme sitä loputonta suoraa yhdessä ja omat koirani yrittivät estää minua ohittamasta ja ohitukset olivat jokseenkin törkeitä, oman lauman koirat toisilleen osaavat kyllä sääntöjen puitteissa piruilun. Remy Costen luennolta taas sai ison kipinän miettiä miten tätä hommaa oikein tehdään ja leirit ovat myös huippuja. Paljon kaikenlaista on jäänyt mieleen ja kaikenlaisia tunteita on kyllä matkalla koettu.

7. Minkälaisia tavoitteita sinulla on lajin parissa tulevaisuudessa?

Tavoitteena on jatkaa kilpailua ja nostaa oman tekemisen tasoa hitaasti, mutta varmasti ja mahdollistaa omien lasten kilpailut ja harrastaminen.

Tavoitellaan toki myös aina edellistä parempaa treenikautta ja koirien terveyttä. Pidemmällä tähtäimellä olisi hienoa nähdä lajin elinvoimaisuuden säilyvän ja vahvistuvan ja nuorten harrastusmahdollisuuksien parantuvan, mutta se on jo ihan toinen isompi tarinansa.

8. Millaisia ovat olleet mielekkäimmät tapahtumat lajin parissa?

Tykkään käydä leireillä, koska siellä koirat pääsevät harjoittelemaan reissaamista ja yhdessä treenaamista. Häiriökujat ja erilaiset kisasimulaatiot ovat tosi hyviä erityisesti nuorten koirien kanssa ja toisaalta vanhempia virkistävät uudet maisemat ja haasteet. Ja kilpailut täytyy tottakai mainita, lyhyempiä ja ”kevyempiä” matalan kynnyksen kilpailuharjoituksia kaipaisiin lisääkin, kun perheessä on parikin nuorta koira, jotka hyötyisivät kisatilanteiden harjoittelusta lyhyemmilläkin matkoilla.

9. Mitä kehitettävää näet lajissa?

Onhan meillä paljon sellaista tekemättä mitä pienelläkin ja ehkä keskikokoisella vaivalla voisi tehdä, jotta saisimme harrastajia aiempaa paremmin koottua yhteen ja mukaan seuratoimintaan ja sen myötä tapahtumiin ja kilpailuihin. Tällä hetkellä on

meillä on sellaista potentiaalia, joka jää hyödyntämättä, koska ihmiset eivät löydä alueellaan toimivien seurojen pariin ja jäävät harrastamaan yksin ja toisaalta seurat eivät välttämättä tarjoa harrastajalle sitä mikä heidät sitouttaisi mukaan.

Myös lapsille ja nuorille toivoisin enemmän toimintaa, jota haastaa myös se, että aktiivisia toimijoita tarvittaisiin eri puolille Suomea, etteivät matkat kasvaisi valtavan pitkiksi ja saavutettavuus kärsisi. Kilpailuissa on nyt nähty pidempiä lastenluokkia ja nuorille suunnattuja leirejä ja toivon kehityksen jatkuvan näin, jotta saamme myös lapset ja nuoret entistä vahvemmin osaksi lajiyhteisöä. Pidemmät kilpailumatkat ovat tuoneet toivottua haastetta vanhemmille lapsille joiden ikä ei vielä kuitenkaan riitä junioriluokkiin.

Nämä eivät kuitenkaan ole aivan yksinkertaisia juttuja ja paljon hyvää tehdään myös enkä missään nimessä tarkoita, että nyt tekeminen olisi huonoa tai tehtäisiin vääriä asioita. Tekijöitä vaan tarvitaan aina lisää kaikkiin seuroihin ja tämä taitaa olla sellainen aika monenkin lajin ikuisuusongelma? Aina-kin partion puolella painittiin ihan samanlaisten kysymysten äärellä.

Kuva Kimmo Virkki

10. Parasta L-SVU:ssa?

Aktiivinen toiminta. Tiivistetysti kahteen sanaan, koska Nurmijärveltä päädyin jäseneksi juuri siitä syystä, että L-SVU toi näkyvimmin esiin toimintansa ja se vaikutti aktiivisimmalta, uutena harrastajana koin, että saan eniten vastinetta jäsenyydelleni. Päätös tuntuu vuosien jälkeen edelleen oikealta ja kesäleiriä odotellaan taas innolla. Myös mukaan toimintaan on päässyt helposti ja uusia harrastajia ollaan aina valmiina auttamaan ja neuvomaan. L-SVU tarjoaa monipuolisesti tapahtumia ja toimintaa ja on vain omaa laiskuutta, että yhteistreeneihin tulee niin harvoin lähdettyä. Ehkä tähänkin vielä joskus tulee muutosta, kun lapset kasvavat kokoajan ja reissaaminen helpottuu. Kiitos, kun teette ja järjestätte.

11. Terveiset muille harrastajille?

Laji on harrastajiensa näköinen, jokainen voi vaikuttaa siihen miltä laji näyttää ja millaista lajin parissa on olla ja harrastaa ja myös miten lajiin suhtaudutaan sen ulkopuolelta. Kaikkia ei tarvitse miellyttää, mutta reilut pelisäännöt koskevat kaikkia ja se, että mukaan on myös mukava tulla uutena harrastajana on kaikkien yhteinen etu. Jokainen harrastaja voi onneksi vaikuttaa myös tähän, eli otetaan yhdessä kaikki mukaan. Toivon jokaisen harrastajan koirille terveyttä ja mukavia kesäajan treenejä ja aktiviteetteja, sekä onnistumisia ja ilon hetkiä!

Valjakkourheilun MM-kisat helmikuussa Jämillä

Yhteistreenit Jämillä

Tervetuloa mukaan, niin uudet kuin vanhemmatkin harrastajat!

INFO valjakkoharrastajille:
<https://www.l-svu.fi/yhteistreenit/>
Ilmoittaudu treeneihin:
<https://l-svu.nimenhuuto.com>

Nimenhuuto
Keitä tulossa treeneihin!

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi